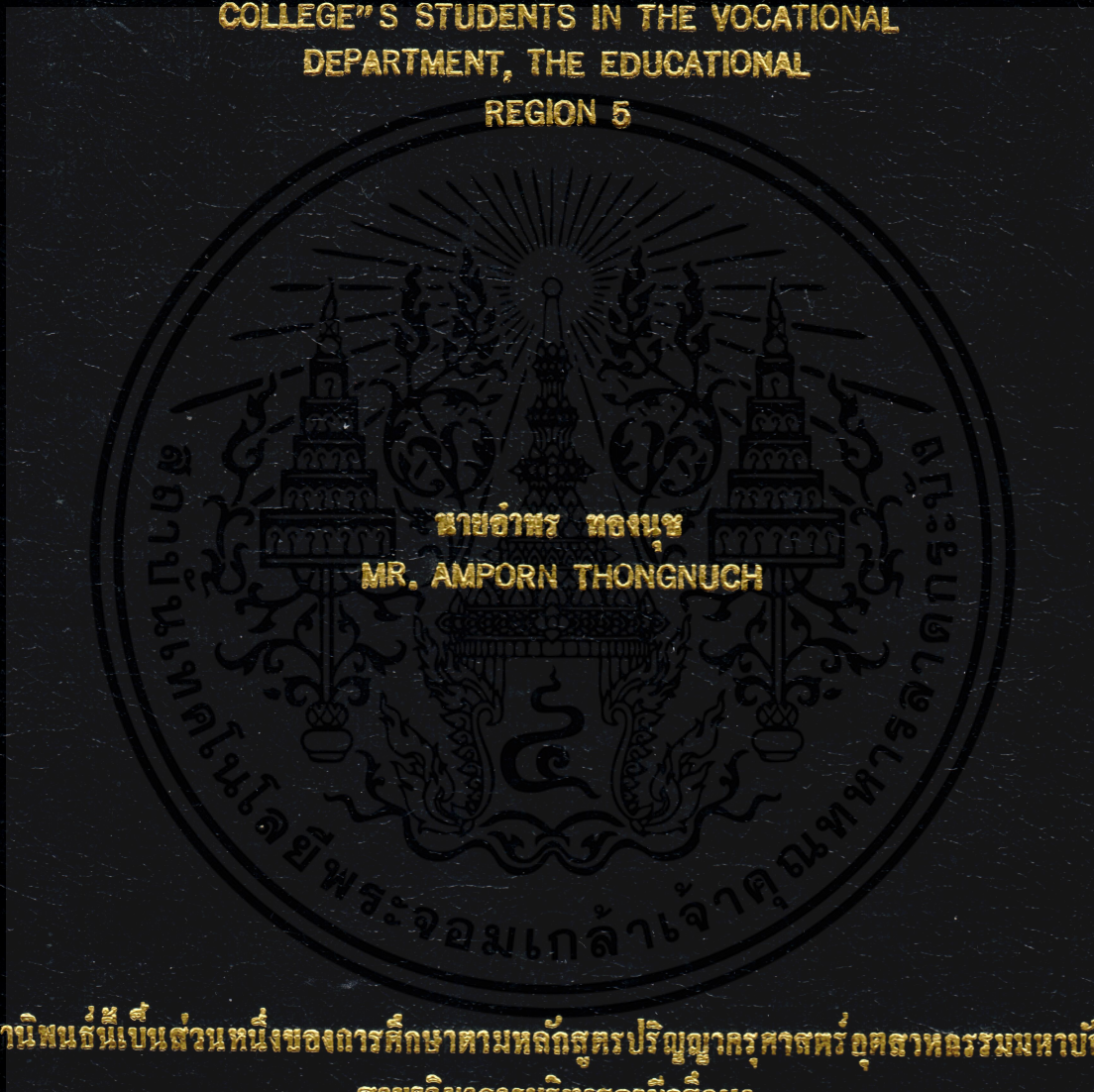

การศึกษาสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษาตามทัศนระของนักศึกษา
ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5

A STUDY OF THE CAUSES OF THE STUDENTS' NEGLIGENCE IN RULES
AND DISCIPLINARY BEHAVIOR ON OPINION OF TECHNICAL
COLLEGE'S STUDENTS IN THE VOCATIONAL
DEPARTMENT, THE EDUCATIONAL
REGION 5

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2541

ISBN 974 - 622 - 094 - 2

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การศึกษาสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษาตามทัศนคติของนักศึกษา
ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5
A STUDY OF THE CAUSES OF THE STUDENTS" NEGLIGENCE IN RULES AND
DISCIPLINARY BEHAVIOR ON OPINION OF TECHNICAL COLLEGE"S
STUDENTS IN THE VOCATIONAL DEPARTMENT,
THE EDUCATIONAL REGION 5

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2541

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการ ISBN 974-622-094-2 นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีผู้ใดฝ่าฝืนขโมยหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

A STUDY OF THE CAUSES OF THE STUDENTS' NEGLIGENCE IN RULES AND
DISCIPLINARY BEHAVIOR ON OPINION OF TECHNICAL COLLEGE'S
STUDENTS IN THE VOCATIONAL DEPARTMENT,
THE EDUCATIONAL REGION 5

AMPORN THONGNUCH

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

1998

ISBN 974-622-094-2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษา ตามทัศนะ
 ของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5
**A STUDY OF THE CAUSES OF THE STUDENTS' NEGLIGENCE
 IN RULES AND DISCIPLINARY BEHAVIOR ON OPINION
 OF TECHNICAL COLLEGE'S STUDENTS IN THE VOCATIONAL
 DEPARTMENT, THE EDUCATIONAL REGION 5**

นักศึกษา นายอำพร ทองนุช รหัสประจำตัว 36063135
หลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.สมพร ไชยะ
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ดร.ศิริพรรณ ชุมนุม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
ผศ.ดร.สมพร ไชยะ	
ดร.ศิริพรรณ ชุมนุม	
อาจารย์ไพรัตน์ พิภน้อย	
อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย	
ดร.มาลัย จีรวฒนเกษตร	

ค่าระดับคะแนนที่ผ่านเป็นเอกฉันท์จากคณะกรรมการ **GOOD**

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 23 มิถุนายน 2540 เวลา 13.30 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(รศ.ดร.มนัส สังวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เอกสารนี้ **หมายเหตุ** การวัดผลวิทยานิพนธ์ให้ใช้ค่าระดับคะแนนดังนี้
 ไม่ว่าจะพิมพ์ใดๆทั้งนี้ค่าระดับคะแนน

O	Outstanding (ดีเยี่ยม)
G	Good (ดี)
P	Pass (ผ่าน)
F	Fail (ไม่ผ่าน)

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียนวินัยของนักศึกษา
ตามทัศนะของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค
สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5

นักศึกษา

นายอำพร ทองนุช

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.สมพร ไชยะ

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.ศิริพรหม ชุ่มมณี

ระดับการศึกษา

ครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.

2541

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียนวินัยสถานศึกษาด้านการแต่งกายและความประพฤติของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 และเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียนวินัยสถานศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาและระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 จำนวน 1126 คน จาก 6 สาขาวิชา โดยการสุ่มตัวอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 1126 คน ครบจำนวนกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยยึดกรอบระเบียบกรมอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2534 ว่าด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และ ค่า F-test และ ทดสอบระหว่างคู่ด้วยวิธี Scheffe Test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทักษะในระดับปานกลางทุกด้าน ด้านการแต่งกายเรียงตามลำดับเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนด เพราะเป็นที่น่าสนใจและเป็นที่ยอมรับของเพศตรงข้าม นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะทำให้ดูเท่ เป็นจุดเด่นและจุดสนใจของเพื่อน ๆ และคนทั่วไป นักศึกษาสวมเครื่องประดับผิดระเบียบ เพราะชอบความสวยงาม ด้านความประพฤติเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเนื่องจากรักเพื่อนฝูงและมีเพื่อนมาก นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ไม่เหมาะสมในสภาพนักศึกษา เช่น ไนต์คลับ บาร์ เพราะต้องการประสบการณ์ นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะไม่ชอบกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น

2. นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาช่างยนต์และสาขาวิชาช่างกลโรงงานมีทักษะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ทั้งในด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3. นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ในสาขาวิชาช่างไฟฟ้าและช่างอิเล็กทรอนิกส์มีทักษะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ทั้งในด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

4. นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะและช่างก่อสร้าง มีทักษะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านการแต่งกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านความประพฤติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

5. นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกันจำนวน 4 กลุ่ม มีทักษะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ทั้งในด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิจัยพอสรุปได้ว่าทักษะของนักศึกษาที่มีต่อสาเหตุดุติกรรมบกพร่องระ เบียบ
วินัยสถานศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค ลังกัตกรมอาชีพศึกษา เขตการศึกษา 5 อยู่ในระดับปานกลาง
โดยมีค่าเฉลี่ยในด้านความประพฤตีสูงกว่าด้านการแต่งกาย ซึ่งให้เห็นว่าสาเหตุดุติกรรมบกพร่อง
ระเบียบวินัยสถานศึกษาอาจลดลงได้หากได้พิจารณาถึงการควบคุมทางอ้อมและส่งเสริมให้นักศึกษา
มีวินัยในตนเองให้มากขึ้นรวมทั้งการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับสภาพวัยของนักศึกษามากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title A Study of the Causes of the Students' Negligence in Rules and Disciplinary Behavior on Opinion of Technical Colleges' Students in the Vocational Education Department, The Educational Region 5

Student Mr. Amporn Thongnuch

Thesis Advisor Assist. Prof. Dr. Somporn Chaiya

Thesis Co-Advisor Dr. Siripan Choomnoom

Level of Study Master of Industrial Education in Vocational Administration
King Mongkut Institution of Technology
Ladkrabang

Year 1998

ABSTRACT

This study aims to find out the causes of the Technical College Students' negligence in rules and disciplinary in the third year of Vocational certificate level ; Vocational Education Department, The Educational Region V and comparison the attitude also.

The sample were 1126 from six divisions of Technical College Students in the Educational Region V by Simple Random Sampling in The Second semester, The academic year 1966

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา **IV** และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The statistics used were percentage, mean, Standard deviation and T-test, F-test, and Scheffe test

The results of the study were as follows;

1. The attitude on the causes of the students' negligence in disciplines was moderate level. About dressing, the students were too long - hair the most, going to the places such as night clubs or bars and so on, and not doing the activities.

2. From the Auto Mechanics and Machine Shop's questionnaires, the attitude on the causes of students' negligence in disciplines both dressing and behavior is no difference.

3. From The Electrics and Electronics Shop's questionnaires, the attitude on the disciplines is the same characteristic as The item above.

4. From the Welding and Building's Shop's questionnaires, the attitude on the causes of students' negligence in dressing is at

5. In 4 groups from the Scores, there were no difference in statistically method on the causes of students' negligence; dressing and behavior.

From this study, the causes about disciplines can be decreased by indirect control and promotion the students as well as choosing the suitable activities.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จล่วงไปด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาจากท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมพร ไชยะ อาจารย์ ดร.ศิริพรรณ ชมนม ที่ให้คำปรึกษา และแนะนำแก่ผู้วิจัยตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของท่านเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรณี ลীগิจวัฒน์ อาจารย์ไพรัตน์ พิ๊กน้อย อาจารย์อัจรา ลิบลินธ์สกุลไชย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์ ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร ที่ให้คำแนะนำอย่างดียิ่งแก่ผู้วิจัย จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบและแก้ไขแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ซึ่งประกอบไปด้วย ดร.ศทา ชันดา ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยช่างกลปทุมวัน ดร.สุรฉัตร สันทอง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี นายวิบูลย์ ตามสัญญา ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร นางแสงระวี จริตพานิช หัวหน้างานแนะแนววิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรณี ลীগิจวัฒน์ รองคณบดี คณะคุรุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 5 ทุกท่านที่อนุญาตให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณอาจารย์ปรีชณันท์ นิลสุข อาจารย์วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม ที่อนุเคราะห์ แนะนำวิธี วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเป็นอย่างดี ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาปริญญาโททุกท่านตลอดจนคณะบุคคลอีกหลายท่านที่ได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ ที่มีส่วนช่วยเหลือในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ

อำพร ทองนุช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	IV
กิตติกรรมประกาศ	VI
สารบัญ	VII
สารบัญตาราง	X
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
สมมติฐานในการวิจัย	6
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย	9
ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพภูมิศาสตร์	10
ค่านิยมศัพท์เฉพาะ	11
เชิงอรรถ	12
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	15
หลักการเกี่ยวกับระเบียบวินัย	15
ความมุ่งหมายของวินัยในโรงเรียน	22
ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม	26
สถานศึกษากับการปลูกฝังระเบียบวินัยของนักศึกษา	30
ระเบียบว่าด้วยการแต่งกายของนักเรียน นักศึกษา	35
ระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักเรียน นักศึกษา	36
ทฤษฎีการควบคุม	37
เชิงอรรถ	47

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
3	วิธีการดำเนินการวิจัย.....	54
	เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล.....	57
	วิธีสร้างเครื่องมือ.....	58
	การทดสอบเครื่องมือ.....	59
	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	59
	วิธีวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
	ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่	
	เพศ สาขาวิชา อาชีพบิดามารดา คะแนนเฉลี่ยสะสม.....	63
	ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัย....	68
	ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบ	
	วินัยของนักศึกษาระหว่างสาขาวิชาในวิทยาลัยเทคนิค.....	77
	ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติระหว่างนักศึกษาชั้น ปวช. 3 ที่มีระดับคะแนน	
	เฉลี่ยสะสมต่างกัน ต่อสาเหตุ พฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัย	
	สถานศึกษา.....	108
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	127
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	127
	สมมุติฐานการวิจัย.....	127
	สรุปผลการวิจัย.....	128
	อภิปรายผลการวิจัย.....	133
	ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	152
	ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	153
	เชิงอรุณ.....	155

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม.....	163
ภาคผนวก.....	174
ประวัติผู้เขียน.....	201

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 การแสดงกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา ชั้น ปวช.3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างกลโรงงาน ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างเชื่อมโลหะ ช่างก่อสร้าง	55
2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละสาขาวิชาแยกตามวิทยาลัยเทคนิคแต่ละแห่ง	56
3 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม.....	64
4 แสดงทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา โดยแยกเป็นรายข้อ ด้านการแต่งกาย.....	69
5 แสดงทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา โดยแยกเป็นรายข้อ ด้านความประพฤติ.....	72
6 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ ระหว่างสาขาวิชาช่างยนต์กับสาขาวิชาช่างกลโรงงาน.....	78
7 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา โดยแยกเป็นรายข้อ ระหว่างสาขาวิชาช่างยนต์กับสาขาวิชาช่างกลโรงงาน ด้านการแต่งกาย	79
8 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา โดยแยกเป็นรายข้อ ระหว่างสาขาวิชาช่างยนต์กับสาขาวิชาช่างกลโรงงาน ด้านความประพฤติ	82
9. ผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ระหว่างสาขาวิชาช่างไฟฟ้ากับสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ โดยรวม 2 ด้าน.....	88
10. ผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา โดยแยกเป็นรายข้อ ระหว่างสาขาวิชาไฟฟ้ากับสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ ด้านการแต่งกาย	89

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่ควรนำเอกสารนี้ไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
11. ผลการเปรียบเทียบทักษะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระ เียบวินัยสถานศึกษา โดยแยกเป็นรายข้อ ระหว่างสาขาวิชาไฟฟ้ากับสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ ด้านความประพฤติ.....	92
12. ผลการเปรียบเทียบทักษะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระ เียบวินัยสถานศึกษา ระหว่างสาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะกับสาขาวิชาช่างก่อสร้าง โดยรวม 2 ด้าน...	98
13. ผลการเปรียบเทียบทักษะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระ เียบวินัยสถานศึกษา โดยแยกเป็นรายข้อ ระหว่างสาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะกับสาขาวิชาช่างก่อสร้าง ด้านการแต่งกาย	99
14. ผลการเปรียบเทียบทักษะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระ เียบวินัยสถานศึกษา โดยแยกเป็นรายข้อ ระหว่างสาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะกับสาขาวิชาช่างก่อสร้าง ด้านความประพฤติ.....	102
15. เปรียบเทียบทักษะของนักศึกษา ชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน ต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระ เียบวินัยสถานศึกษา ด้านการแต่งกาย.....	108
16. แสดงการทดสอบรายคู่ของทักษะของนักศึกษา ชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ต่างกันต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระ เียบวินัยสถานศึกษา ด้านการแต่งกาย...	114
17. เปรียบเทียบทักษะ ระหว่างนักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน ต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระ เียบวินัยสถานศึกษา ด้านความประพฤติ.....	116
18. แสดงการทดสอบสมมุติฐานรายคู่ของทักษะของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนน เฉลี่ยสะสมต่างกันต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระ เียบวินัยสถานศึกษา ด้านความประพฤติ.....	123

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และมีส่วนสัมพันธ์โดยตรงกับการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ เป้าหมายของการศึกษาคือการผลิตกำลังคนให้กับระบบเศรษฐกิจ และสังคมซึ่งมีผลต่อคุณภาพประชากรของชาติให้ดีขึ้น ปรัชญาหลักในการพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พุทธศักราช 2540-2544 ได้เน้นการพัฒนาคน ทุกคนเป็นจุดหมายของการพัฒนา ซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาคนเป็นองค์รวม¹ เป้าหมายในแผนการศึกษาแห่งชาติทุกฉบับจะเน้นให้มีความเคารพในสิทธิ และหน้าที่ของตนเอง และผู้อื่น มีระเบียบวินัย มีความเคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย ค่านิยมและหลักธรรม โดยในแผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) ก็ได้กล่าวถึงการพัฒนากำลังคนเป็นเรื่องแรก โดยเฉพาะในด้านคุณธรรมจริยธรรม และความมีวินัย²

ความมีระเบียบวินัยเป็นสิ่งสำคัญมีความจำเป็นสำหรับนักเรียน นักศึกษา และประชาชนทุกวัยทุกระดับการศึกษา ทั้งนี้การให้การอบรม และการศึกษามีใช้หมายถึงความเฉพาะ การเรียนหนังสือ การไปโรงเรียนเท่านั้น บุคคลที่ได้ชื่อว่ามีการศึกษาก็ได้หมายความว่ามีความรู้ได้รับวุฒิบัตรจากสถานศึกษาเท่านั้น เป้าหมายของการศึกษามุ่งให้คนมีความรู้และเป็นคนดีด้วย สถาบันการศึกษาเป็นสถาบันที่สำคัญยิ่งในการสร้างเสริมบุคลิกภาพของนักเรียนนักศึกษาให้เป็นไปตามที่สังคมต้องการ ระเบียบวินัยเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสถานศึกษาให้สามารถดำเนินการสร้างคุณภาพของนักเรียน นักศึกษาตามเป้าหมาย ดังที่ ภาณุโยธิน สาธิต ได้กล่าวไว้ว่า

เรื่องที่เป็นปัญหาหนัก และยุ่งยากอย่างหนึ่งในการบริหารการศึกษา และการอยู่

รวมกันในสถาบันสังคมที่สงบสุขคือ การดูแลให้นักเรียนรักษาระเบียบวินัยของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
โรงเรียนไม่ทำตนเป็นคนเกะกะระรานผู้ใด และปฏิบัติตามคำสั่งของโรงเรียนอย่าง
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกสิ่งใด ๆ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
เคร่งครัด ความไม่เป็นระเบียบวินัยอันเกิดจากการขาดวินัยมักปรากฏออกมาในรูป

ของพฤติกรรม เช่น ไม่แสดงความเคารพครู อาจารย์ ไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมาย
หนีเรียน มาสาย ส่งเสียงหรือสร้างควมรบกวนในห้องเรียนทำลายทรัพย์สินของ
โรงเรียน ชอบรังแกข่มขู่ผู้อื่น ชอบใช้ภาษาหยาบคาย ตั้งแก๊งก่อกวน แสดงความ
ก้าวร้าว หยุดเรียนประท้วงเพื่อเรียกร้องสิทธิ ทุจริตการสอบ ฉ้อโกงยกยอก ช โยม
พูดปด ฯลฯ³

พฤติกรรมเหล่านี้นอกจากจะทำให้ผู้อื่นเกิดความรำคาญและชุ่นเคืองแล้ว ยัง เป็นปัญหาต่อ
การเรียนการสอนด้วย⁴

เมธี ปิณฑานนท์ ได้กล่าวไว้ว่า

ระเบียวินัยเป็นเครื่องปลูกฝังการรู้จักควบคุมตนเองที่ละน้อยเพื่อให้เกิดผลดี
บุคคลนั้นจะได้กลายเป็นผู้มีพฤติกรรมอันน่าพึงปรารถนาในสังคมของตน ควรชี้ให้
นักเรียนเห็นคุณค่าของการได้รับ ได้รู้จักปกครองตนเองจึงเป็นสิ่งที่ครูต้องเอาใจใส่
ปลูกฝังอยู่เสมอ จนเป็นอุปนิสัยติดตัวไปในภายภาคหน้า เพื่อเป็นพลเมืองดีที่มีคุณภาพ
ในสังคมต่อไป⁵

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้ให้ความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพของ
ประชาชนเช่นกันจึงได้กำหนดค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ และเชิญชวนชาวไทยทุกหมู่เหล่าให้
ร่วมกันสร้างเสริม ปลูกฝัง และปฏิบัติตามค่านิยม ดังนี้⁶

1. พึ่งพาตนเอง ชยันหมั่นเพียร และมีความรับผิดชอบ
2. ประหยัดและอดออม
3. มีระเบียบวินัยและเคารพกฎหมาย
4. ปฏิบัติตามคุณธรรม ศาสนา

เอกสารนี้เป็นเอกสาร 5. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ นั้น ไม่นอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น โดยเฉพะอย่างยิ่งค่านิยมพื้นฐานข้อ 3 ซึ่งได้กล่าวถึงความมีระเบียบวินัย และ
การเคารพกฎหมาย คำขวัญของผู้นำประเทศไทยหลายสมัยต่างก็มีทัศนะปรารถนาที่จะปลูกฝัง

วินัยให้แก่เด็กและเยาวชนไทยเป็นอย่างยิ่ง การอยู่ร่วมกันของคนหมู่มากจะต้องมีกติกา และระเบียบปฏิบัติในการที่จะอยู่ร่วมกัน⁷ ยึดหลักการเคารพสิทธิของผู้อื่น ให้คิดถึงส่วนรวม การเคารพกฎเกณฑ์ตามวิถีที่คนส่วนใหญ่ยอมรับ เพื่อระเบียบอันดีงามของสังคม สถาบันการศึกษาควรมีหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนให้นักศึกษาเข้าใจความสำคัญของวินัย ความสำคัญของการพร้อมเพรียงและความสำคัญของการเสียสละความสุขหรือสิทธิส่วนตัวเพื่อสังคมส่วนรวมได้⁸

ผู้บริหารสถานศึกษาและครูอาจารย์จึงควรระลึกอยู่เสมอว่า ในการดำเนินงานด้านวินัยนักเรียนนั้น จุดมุ่งหมายสูงสุดของงานก็คือ การสร้างวินัยในตนเองให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน ช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุดที่จะปลูกฝังวินัยในตนเองให้แก่เด็ก ๆ ก็คือช่วงที่เด็กยังเรียนอยู่⁹ ซึ่งถ้าขาดระเบียบวินัยเด็กก็จะแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาเช่น ไม่แสดงความเคารพ บุคจาหายบคาย รังแกผู้อื่น การเสริมสร้างวินัยในโรงเรียนให้นักเรียนได้ประพฤติปฏิบัติจึงมีความสำคัญ เป็นเครื่องมือที่จะช่วยปลูกฝังสิ่งที่ดีงามที่เหมาะสมที่ควรให้นักเรียนได้ประพฤติปฏิบัติ¹⁰

การศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษาก็เช่นเดียวกัน การที่นักศึกษามีความรู้วิชาชีพระดับดีมีได้หมายความว่า เป็นคนดีหรือเป็นผู้มีการศึกษาเสมอไป สิ่งสำคัญของการศึกษานอกจากความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพแล้ว จิตใจผู้ใช้ความรู้ต้องได้รับการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดี และแสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะที่พึงประสงค์ก่อให้เกิดประโยชน์ สุขและความสะดวก¹¹ ดังนั้นนักการศึกษาคนสำคัญของไทยกล่าวไว้ว่า "ไม่ว่าโรงเรียน วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย หากปลูกฝังด้านวิชาการหรือวิชาชีพเพียงอย่างเดียวแก่นักเรียน นิสิต นักศึกษา โดยไม่คำนึงเรื่องคุณธรรมอื่น ๆ เช่น การมีระเบียบวินัย จรรยาบรรณ และจริยธรรมสูงสุดแล้ว นับว่าโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยนั้น ไม่ได้ทำหน้าที่ให้สมบูรณ์"¹²

การผลิตนักศึกษาออกไปรับใช้สังคมทำงานได้ดีนั้น ต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญอาจกล่าวได้ว่ามีอยู่สามประการ คือ ความรู้ ความสามารถและความประพฤติ ในองค์ประกอบทั้งสามนี้ ความประพฤติ นับว่าเป็นสิ่งสำคัญเพราะถึงคนเราจะมีความรู้ดี ความสามารถเป็นเลิศเพียงใด ถ้าความประพฤติไม่ดี ความรู้ ความสามารถก็เสียเปล่าใช้ทำงานให้เป็นผลดีเท่าที่

ควรไม่ได้ ในการทำงานของคุณคนละระเบียบวินัยเป็นกระบวนการควบคุม และเสริมสร้างความประพฤติที่สำคัญ¹³ ถ้านักศึกษาที่ผลิตออกมาปรากฏว่าสังคมภายนอกมีทัศนะต่อนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาออกไปว่า มีคุณภาพต่ำลงและขาดคุณลักษณะความเป็นผู้มีจรรยาบรรณที่แท้จริง¹⁴ ก็เท่า

กับการผลิตนักศึกษา นั้นไม่ประสบผลสำเร็จ ถ้าโรงเรียนก่อให้เกิดความรักนับถือเกียรติ รู้จัก
 รับผิดชอบในหน้าที่ของตนชั้นในหมั่นนักเรียนแล้ว คำว่าวินัยก็เกือบจะไม่มี ความหมาย เพราะทุกคน
 รักษาวินัยของตนเองอยู่แล้ว ไม่มีการต่อหรือชดเชยเบียบอันตั้งงามที่ปฏิบัติกันต่อ ๆ มา เพราะทุก
 คนรู้ว่าระเบียบ หรือการกระทำตามระเบียบเหล่านั้น เป็นการช่วยให้ทุกคนอยู่ร่วมกันได้โดยปกติ
 สุข และสิ่งเหล่านี้ก็จะติดตัวนักเรียนออกไป¹⁵

การผลิตนักศึกษาจึงต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในด้านความประพฤติเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะสถานศึกษาประเภทวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เช่น ในเขตการศึกษา 5 จำนวน
 6 จังหวัดในภาคตะวันตก เป็นสถานศึกษาที่ต้องมีกฎเกณฑ์ ข้อบังคับ ระเบียบวินัย เพื่อให้
 นักศึกษาปฏิบัติตนเป็นนิสัยเพื่อเตรียมตัวออกไปรับใช้สังคมด้วยดี แต่เนื่องจากปัจจุบันสภาพ
 เศรษฐกิจ สังคม เปลี่ยนแปลงไป จึงมักพบเสมอว่านักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรม
 อาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 มีการก่อการทะเลาะวิวาท แต่งกายผิดระเบียบมีความประพฤติ
 ไม่เรียบร้อย เช่น เดินสูบบุหรี่ แอบสูบบุหรี่ หนีเรียนไปเล่นสนุกเกอร์ ปล่อยชายเสื้อออก
 นอกกางเกงและกระโปรง นักศึกษาชายไว้หนวดเครา ผอมยาว เป็นต้น โดยเฉพาะวิทยาลัย
 เทคนิค 2 แห่ง คือ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาบุรี และวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม ซึ่งเป็น
 สถานศึกษาที่ผู้วิจัยได้รวบรวมสถิติไว้ขณะปฏิบัติราชการอยู่นั้น สถิติที่นักศึกษามีพฤติกรรมบก
 พร่องต่อระเบียบวินัยของวิทยาลัยฯ ในปีการศึกษา 2535 - 2536 ดังนี้¹⁶

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยและปริมาณนักศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค
กาญจนบุรี และวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม ปีการศึกษา 2535-2536

พฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของวิทยาลัยฯ	ปริมาณนักศึกษา	
	2535	2536
การแต่งกายผิดระเบียบ	342	530
ทะเลาะวิวาท	38	64
ยกพวกไปก่อเรื่องกับบุคคลภายนอก	2	2
ดื่มสุรา เสพยาบ้า	140	186
สูบบุหรี่ในเครื่องแบบ	402	360
ก้าวร้าวครูอาจารย์	5	12

ที่มา : สถิติจำนวนนักศึกษากระทำผิดระเบียบวินัยของวิทยาลัยทั้ง 2 แห่ง

จากสถิติที่รวบรวมไว้พอสรุปได้ว่า นักศึกษาของทั้ง 2 วิทยาลัยนี้ มีพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยในด้าน

1. ระเบียบการแต่งกายของนักเรียน นักศึกษา
2. ระเบียบความประพฤติของนักเรียน นักศึกษา

วิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 อื่น ๆ ก็มีเหตุเรื่องนักศึกษามีพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของสถานศึกษาจำนวนใกล้เคียงกับวิทยาลัยทั้ง 2 แห่ง ดังกล่าว เนื่องจากเป็นวิทยาลัยฯ ที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคเดียวกัน ลักษณะของเศรษฐกิจ สังคม อาชีพ วัฒนธรรม ประเพณี สภาพท้องถิ่นมีลักษณะใกล้เคียงกันเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้าง

เอกสารชี้แจงและนับวันจะมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น จากการศึกษาของฝ่ายผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา และการดำเนินการด้านการศึกษา เห็นว่าการบกพร่องต่อระเบียบวินัยมีสถิติสูงขึ้น แม้ว่าสถานศึกษาเหล่านี้จะส่งโทษไปใช้

ระดับต่าง ๆ ตามระเบียบอย่างเคร่งครัดตามควรแก่กรณีแล้วก็ตาม การที่นักศึกษากระทำผิดระเบียบวินัย มีองค์ประกอบหลายประการซึ่งเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมศาสตร์ของมนุษย์ ผู้วิจัยในฐานะมีส่วนรับผิดชอบงานปกครอง ซึ่งอยู่ในฝ่ายกิจการนักศึกษา ของวิทยาลัยเทคนิคแห่งหนึ่งสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ซึ่งมีกฎระเบียบวินัยอย่างเดียวกัน จึงมีความสนใจและต้องการศึกษาทัศนะของนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษา เพื่อจะได้ทราบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีพฤติกรรมบกพร่องและผู้สัมผัสโดยตรง ซึ่งจะเป็นแนวทางและประโยชน์ในการพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานด้านการปกครอง ตลอดจนอาจนำผลการวิจัยไปประกอบการพิจารณาปรับปรุง กฎ ระเบียบวินัยให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน จะช่วยให้ผู้บริหารงานด้านกิจการนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องได้เข้าใจและมองเห็นสภาพปัญหา และสาเหตุของนักศึกษาที่มีพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาตามทัศนะของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีต่อพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยของสถานศึกษา ระหว่างนักศึกษาสาขาวิชาช่างยนต์กับสาขาวิชาช่างกลโรงงาน, สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากับสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์, สาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะกับสาขาวิชาช่างก่อสร้างและนักศึกษาระดับชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน

สมมติฐานในการวิจัย

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สร้างสมมติฐานไว้ดังนี้

1. นักศึกษาชั้น ปวช.3 สาขาวิชาช่างยนต์กับสาขาวิชาช่างกลโรงงานมีทัศนะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 แตกต่างกัน

2. นักศึกษาชั้น ปวช.3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากับสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์มีทักษะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 แตกต่างกัน

3. นักศึกษาชั้น ปวช.3 สาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะกับสาขาวิชาช่างก่อสร้างมีทักษะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 แตกต่างกัน

4. นักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกันมีทักษะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 แตกต่างกัน

กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ผู้วิจัยใช้กรอบแนวความคิดมาจากระเบียบและแนวปฏิบัติของกรมอาชีวศึกษาดังต่อไปนี้

1. ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยเรื่อง การแต่งกายของนักเรียน-นักศึกษา พุทธศักราช 2534

กรมอาชีวศึกษาได้ออกระเบียบ ว่าด้วย การแต่งกายของนักศึกษา พุทธศักราช 2534 โดยอาศัยระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วย เครื่องแบบนักเรียนนักศึกษา พุทธศักราช 2527 โดยทั่วไปมีดังนี้¹⁷

เครื่องแบบนักศึกษาปกติ นักศึกษาหญิงกำหนดให้แต่งกายด้วย เสื้อเชิ้ตขาว

กระโปรงสีกรมท่ายาวคลุมเข่าจากกึ่งกลางสะบ้าหัวเข่า ประมาณ 15 เซนติเมตร ใช้ผ้าพื้นเกลี้ยง ไม่มีลวดลาย ไม่ใช่ผ้ายีนส์ ผ้าลูกฟูกหรือผ้าสักหลาด รองเท้าสีดำแบบหุ้มส้น ปลายเท้าหัวมนสูงไม่เกิน 3 เซนติเมตร ไม่สวมถุงเท้าทุกชนิดและเสื้อให้ใช้กระดุมโลหะสีขาวพร้อมติด

เครื่องหมายของวิทยาลัยฯ ส่วนเข็มขัดใช้เข็มขัดหนังสีดำหัวเข็มขัดทำด้วยโลหะตราเครื่องหมายวิทยาลัยฯ เช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปตีพิมพ์ ใช้นานการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับนักศึกษาชาย กำหนดให้ใช้เสื้อเชิ้ตขาว กางเกงสีกรมท่าใช้ผ้าพื้นเกลี้ยง
 ไม่ใช่ผ้ายีนส์ ผ้าลูกฟูกหรือลัทธิลาด รองเท้าผ้าใบหรือหนังสีดำทึบมัน ถุงเท้าดำ เข็มขัดหนังสีดำ
 หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะตราเครื่องหมายวิทยาลัยฯ

ชุดฝึกงาน กำหนดให้ใช้เสื้อซาฟารี สีกรมท่า ใช้ผ้าพื้นเกลี้ยงซึ่งเป็นชนิดเดียวกับ
 กางเกงและให้ใช้ในการฝึกงานเท่านั้น

เครื่องแบบทุกส่วนต้องเป็นทรงสุภาพ ไม่มีลวดลาย ไม่มีรูป หรือหลวมเกินไปส่วน
 ทรงผมของนักศึกษาหญิง ให้ตัดผมสั้นระดับต้นคอ นักศึกษาชายให้ตัดทรงทรง ไม่ไว้หนวดเครา

ระเบียบข้อบังคับหรือประกาศ ว่าด้วย การแต่งกายนักเรียน-นักศึกษาในวิทยาลัยฯ
 แต่ละแห่งมีความคล้ายคลึงกัน เนื่องจากอาศัยระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ระเบียบกรมอาชีว
 ศึกษาด้วยกัน จะมีส่วนที่ต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เท่าที่สถานศึกษาแต่ละแห่งเห็นสมควร

2. ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยความประพฤติของนักเรียน-นักศึกษา พุทธ
 ศักราช 2534

กรมอาชีวศึกษา ได้วางระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักศึกษา พุทธศักราช
 2534 ตามสภาพความเหมาะสม ดังนี้¹⁸

ความผิดร้ายแรงหรือศาลสั่งลงโทษทางอาญา เช่น กล่าวโจ่งตีวิทยาลัยฯ หรือ
 ให้อภัยวิทยาลัยฯด้วยเจตนาไม่บริสุทธิ์ ทำร้ายร่างกายครู-อาจารย์ หรือข่มขู่ครู - อาจารย์
 เจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยฯ นกพาอาวุธเข้ามาในวิทยาลัยฯ ค้ายาเสพติดหรือมีสิ่งเสพติดไว้ในครอบ
 ครอง ค้าประเวณี ปลอมแปลงเอกสารทางราชการ ทำลายทรัพย์สินของวิทยาลัยฯ ความผิดที่ก่อ
 ให้เกิดความเสียหายต่อการการเป็นนักศึกษา เช่น การเข้าประกวดนางงาม เสพยาเสพติดให้
 โทษ ดื่มสุราของมึนเมา เล่นการพนัน ประพฤติทางชู้สาว ก่อการทะเลาะวิวาท มีพฤติกรรมส่อ
 ไปในทางเสื่อมเสีย เข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมพฤติกรรมผิดระเบียบว่าด้วยการแต่งกายของ
 นักศึกษาและความผิดทั่วไป เช่น แสดงอาการไม่สุภาพ ส่งเสียงดัง ไม่เคารพอาจารย์ สู้บบุหรี่
 ในที่ชุมนุมหรือที่เปิดเผย จัดทำกิจกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัยฯ เขียนหรือพิมพ์ข้อความ
 ที่ล่วงละเมิดผู้อื่น ไม่ประพฤติในทางสุจริต เป็นต้น

ระเบียบต่าง ๆ ส่วนใหญ่มักจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอบายมุข เช่น การเสพสุราของ
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานนี้ ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 มึนเมา ประพฤติทางชู้สาว เล่นการพนัน นกพาอาวุธ การทะเลาะวิวาท การเสพสิ่งเสพติดให้โทษ
 ไม่ว่าจะพิมพ์ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และห้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำ ไปใช้
 การค้าประเวณี หรือก่อความไม่สงบในวิทยาลัยฯ หรือชุมชน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 โดยมีขอบเขตดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือนี้ ประกอบด้วยนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับ ปวช. 3 สาขาวิชาช่างยนต์, ช่างกลโรงงาน, ช่างไฟฟ้า, ช่างอิเล็กทรอนิกส์,ช่างเชื่อมโลหะ และช่างก่อสร้างของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 อันประกอบไปด้วย วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาบุรี, วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี, วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์, วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี, วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี และวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม ปีการศึกษา 2539 จำนวน 2,493 คน ส่วนวิทยาลัยเทคนิคโพธาราม เป็นวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 เช่นกัน แต่เนื่องจากวิทยาลัยเทคนิคแห่งนี้ได้เปิดทำการสอนเฉพาะสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมสิ่งทอเท่านั้น ไม่ได้เปิดสอนสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม ทั้ง 6 สาขาดังเช่นวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษาทั่วไปจึงไม่นำนักศึกษามาเป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่เป็น นักศึกษาชั้น ปวช. 3 ช่างอุตสาหกรรม รวม 6 สาขาวิชา จำนวน 2,493 คน

3. ตัวแปร

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 สาขาวิชา

3.1.1.1 สาขาวิชาช่างยนต์

3.1.1.2 สาขาวิชาช่างกลโรงงาน

3.1.1.3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้า

3.1.1.4 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

3.1.1.5 สาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะ

3.1.1.6 สาขาวิชาช่างก่อสร้าง

3.1.2 ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

3.1.2.1 ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 1.50 - 2.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปใช้ประโยชน์
3.1.2.2 ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 - 2.50

3.1.2.2 ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.01 - 2.50

3.1.2.3 ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51 - 3.00

3.1.2.4 ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม มากกว่า 3.01

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ใน 2 ด้าน คือ

3.2.1 ด้านการแต่งกาย

3.2.2 ด้านความประพฤติ

ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพภูมิศาสตร์

การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ที่เปิดสอนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมครบ 6 สาขาวิชาจำนวน 6 แห่งเท่านั้น สำหรับวิทยาลัยเทคนิคโพธาราม ซึ่งสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 เช่นเดียวกัน แต่เปิดสอนเฉพาะสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องช่างอุตสาหกรรมสิ่งทอ จึงไม่นำประชากรมาศึกษาในการวิจัยในครั้งนี้ เขตการศึกษา 5 ประกอบด้วย จังหวัดกาญจนบุรี, ประจวบคีรีขันธ์, เพชรบุรี, ราชบุรี, สุพรรณบุรี และสมุทรสงคราม สำหรับวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 มีดังนี้

1. วิทยาลัยเทคนิคกาญจนบุรี
2. วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์
3. วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี
4. วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี
5. วิทยาลัยเทคนิคโพธาราม
6. วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี
7. วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

คำนิยามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นคำนิยามเฉพาะการวิจัยเรื่อง สาเหตุบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษา ตามทัศนะของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 เท่านั้น

1. ทัศนะ หมายถึง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษา ด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ
2. ระเบียบ หมายถึง ข้อบังคับของสถานศึกษาที่ออกโดยอาศัยระเบียบกรมอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2534 ว่าด้วยการแต่งกายและว่าด้วยความประพฤติ ของนักศึกษา
3. วินัย หมายถึง ชนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศ หรือแนวทางปฏิบัติของนักศึกษา
4. ความประพฤติ หมายถึง การแสดงออกทั้งกาย วาจา ใจ ในการทำหน้าที่ของนักศึกษาอย่างถูกต้องสมบูรณ์ เว้นในสิ่งที่ควรเว้น กระทำในสิ่งที่ควรกระทำ รู้เหตุรู้ผล ปฏิบัติตามวินัยทั้งต่อตนเอง ผู้อื่นและไม่ขัดต่อระเบียบกรมอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2534 ว่าด้วยความประพฤตินักศึกษา
5. การแต่งกาย หมายถึง การแต่งกายของนักศึกษา ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2534 ว่าด้วยการแต่งกายของนักศึกษา
6. พฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัย หมายถึง การปฏิบัติของนักศึกษาที่ขัดต่อ กฎ ระเบียบข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศ หรือแนวปฏิบัติด้านการแต่งกาย และด้านความประพฤติ ที่กรมอาชีวศึกษา และสถานศึกษากำหนดไว้
7. วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 หมายถึง วิทยาลัยเทคนิคที่เปิดสอนวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ครบ 6 สาขาวิชา ได้แก่ ช่างยนต์ ช่างกลโรงงาน, ช่างไฟฟ้า, ช่างอิเล็กทรอนิกส์, ช่างเชื่อมโลหะ, ช่างก่อสร้าง จำนวน 6 แห่ง ประกอบไปด้วย วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาบุรี, วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์, วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี, วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี, วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี
8. นักศึกษา หมายถึง ผู้กำลังศึกษาภาคปกติและภาคนอกเวลา ในระดับชั้น ปวช.3 ทั้ง 6 สาขาวิชา ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 จำนวน 6 แห่ง ปี การศึกษา 2539

เชิงอรรถ

¹ ศิริพรรณ ชุ่มนุ้ม, "สรุปสาระสำคัญของแผนฯ 8," การสัมมนาทางวิชาการเรื่อง การอาชีวศึกษากับการพัฒนากำลังคนในแผนฯ 8. (กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2539), หน้า 76.

² สำนักนโยบายและแผนฯ, แผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8 (พ.ศ.2540-2544). (กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ, 2539), หน้า 1.

³ ภิญโญ สาร, การบริหารการศึกษา (กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 198.

⁴ กล้า ทองขาว, "การบริการนักเรียน," เอกสารประกอบการเรียนวิชา การบริหาร บุคลากรในโรงเรียน. (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2530), หน้า 135.

⁵ เมธี บิลันธานนท์, ประมวลบทความทางการศึกษาสำหรับผู้บริหารการศึกษา. (นครปฐม : พระปฐมการพิมพ์, 2523), หน้า 327.

⁶ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, คู่มือปลูกฝังค่านิยม. (กรุงเทพฯ : กรา นิคอาร์ต, 2526), หน้า 1.

⁷ ธงชัย ช่อพฤชา, การบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา แนวคิด หลักการ และวิธี ปฏิบัติ. (นิพนธ์โลก : สหวิทยาลัยนฤทธชินราช, 2537), หน้า 266.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการเรียนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปจัดประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกรายละเอียดให้ดูฉบับลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528), หน้า 120.

⁹ กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์, การบริหารกิจการนักเรียนเล่ม 1. (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531), หน้า 227.

¹⁰ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาประชาธิปไตยในโรงเรียนประถมศึกษา. (กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2528), หน้า 20.

¹¹ เกศินี ผลประพฤติ, "การศึกษานวัตกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยครูในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง," (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524), หน้า 94.

¹² สำโรช บัวศรี, การฝึกความรับผิดชอบ. (กรุงเทพฯ : บรรณาการ, 2520) หน้า 1.

¹³ ประวิณ ณ นคร, "วินัย," การบริหารงานบุคคลในประเทศไทย. (กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2524), หน้า 429.

¹⁴ เต็มศิริ บุญยสิงห์, "ฝึกหัดครูจากข้างสังเวียน," ครูปริทัศน์. (9 : 48-51 ; ธันวาคม, 2525).

¹⁵ พันัส หันนาคินทร์, การมัธยมศึกษา. (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์เนศ, 2521), หน้า 153-155.

¹⁶ งานศูนย์ข้อมูล, สถิตินักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเขตการศึกษา 5 พ.ศ.2536. (งานศูนย์ข้อมูล วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม, 2536), หน้า 45.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สืบค้นมาเพื่อใช้ในการเรียนการสอน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹⁷ กรมอาชีวศึกษา, ระเบียบว่าด้วย เครื่องแต่งกายนักเรียน นักศึกษา พุทธศักราช 2534. (กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา, 2534), หน้า 2.

¹⁸ กรมอาชีวศึกษา, ระเบียบว่าด้วย ความประพฤติของนักเรียน นักศึกษา พุทธศักราช 2534. (กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา, 2534), หน้า 1.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องระเบียบวินัยส่วนใหญ่จะเป็นระเบียบข้อบังคับ ประกาศต่าง ๆ ที่ทำให้บุคคลในสังคมปฏิบัติตาม ผู้วิจัยจึงได้นำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของวินัยและระเบียบวินัยของนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัยเป็นส่วนประกอบในการศึกษา รวมไปถึงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็นหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. หลักการเกี่ยวกับระเบียบวินัย
2. สถานศึกษากับการปลูกฝังระเบียบวินัยของนักเรียน
3. ระเบียบว่าด้วยการแต่งกายและความประพฤติของนักเรียน-นักศึกษา
4. ทฤษฎีการควบคุม

หลักการเกี่ยวกับระเบียบวินัย

ในสถานศึกษามีนักเรียนนักศึกษาอยู่ร่วมกันเป็นจำนวนมาก การจะให้ทุกคนได้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ต้องมีระเบียบวินัยเป็นข้อบังคับให้ทุกคนได้รู้จักบทบาทและหน้าที่ของตน ความสงบเรียบร้อยภายในสถานศึกษาจึงจะเกิดขึ้นได้ ความเสมอภาคของสมาชิกในสถานศึกษา ก็ย่อมจะเท่าเทียมกัน

วินัย หมายถึง ระเบียบแบบแผน ข้อบังคับหรือข้อปฏิบัติ¹ หรืออาจจะหมายถึง การอบรมเพื่อพัฒนาการควบคุมตนเอง ความประพฤติหรือความเป็นระเบียบและประสิทธิภาพ และเพื่อควบคุมคนในสังคม เป็นคำสั่งของสังคมให้ทำหรือไม่ให้ทำบางสิ่งบางอย่าง เช่น พระราชบัญญัติ พระราชฎีกา กฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบแบบแผน ธรรมเนียม คำสั่ง ประกาศ²

วินัยแห่งตน หมายถึง การควบคุมบังคับพฤติกรรมของบุคคล อันหมายถึงการบังคับโดยอำนาจภายในบุคคลนั่นเอง เป็นอำนาจอันเกิดจากการเรียนรู้หรือยอมรับในคุณค่าอันใดอันหนึ่งซึ่งทำให้บุคคลสามารถบังคับพฤติกรรมตนเองได้ ไม่ใช่บังคับจากอำนาจภายนอก³ เป็นการที่บุคคลไม่ทำการอันเป็นผลให้เกิดความยุ่งแก่ตนเอง หรือการไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวเรื่องส่วนตัว และสิทธิของผู้อื่น รวมทั้งการที่บุคคลนั้นกระทำในสิ่งที่คุณค่าอื่น ไม่อยากกระทำแต่เป็นการกระทำ

ที่ช่วยให้ความต้องการ และสิทธิผู้อื่นได้รับการตอบสนองหรือบุคคลอื่นกระทำการอื่นเป็นผลให้ผู้นั้นประสบความสำเร็จในอนาคตก็จะเป็นลักษณะของวินัยแห่งตน⁴

พนัส หันนาคินทร์ ได้กล่าวไว้ว่า

วินัยนักเรียน หมายถึง การรู้จักปกครองตนเอง การกระทำตามระเบียบหรือข้อบังคับต่าง ๆ เกิดขึ้น โดยความสมัครใจของผู้ปฏิบัติคือ นักเรียน ที่ได้มองเห็นคุณค่าแล้วว่า การปฏิบัติตามกฎข้อบังคับที่โรงเรียนสร้างขึ้นไว้ และตัวเองก็เห็นพ้องด้วยนั้น เป็นสิ่งที่ควรระวังซึ่งความสงบเรียบร้อย อันจะนำมาซึ่งความสุขและความเสมอภาคแก่สมาชิกทุกคนในสังคมนั้น นักเรียนเห็นชัดว่าการที่แต่ละคนทำอะไรได้ตามใจชอบนั้น ในที่สุดจะก่อให้เกิดความไม่สงบขึ้น สังคมนั้นจะกลายเป็นสังคมป่าเถื่อน ไร้ระเบียบ ไร้ศีลธรรม คนอ่อนแอจะถูกรังแกอยู่ตลอดเวลา วินัยโรงเรียนจึงเป็นอำนาจที่จะรักษาความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นแก่ทุกคน

ผู้มีวินัยจะเป็นบุคคลที่รู้จักกาลเทศะ สนใจเอาใจใส่สังคม เป็นผู้มีระเบียบ และปฏิบัติตามกฎระเบียบสังคม ทั้งมีศีลธรรม คุณธรรม หมายถึงบุคคลที่สามารถในการควบคุมอารมณ์ตนเองได้ตามที่ตนเองมุ่งหวัง แม้จะมีสิ่งเร้าภายใน เช่น มีอุปสรรคหรือความปรารถนาตนเองก็ตาม ก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มุ่งหวังเอาไว้ได้เชื่อว่าเป็นผู้มีวินัยแห่งตน⁵ การมีวินัยยังครอบคลุมถึงความสามารถที่บุคคลรู้ตัวอยู่ตลอดเวลา ในการแสดงพฤติกรรมทางด้านความเป็นผู้นำ ความรู้ลึกซึ้งรับผิดชอบไม่กังวล มีความเชื่อมั่นในตนเองและเชื่ออำนาจภายในตนเอง ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ตนเองต้องการ แต่ไม่ขัดกับกฎเกณฑ์ข้อบังคับของสังคมทั่วไปและปฏิบัติตามระเบียบที่สังคมวางไว้⁷ รวมทั้งความสามารถของบุคคลในการควบคุมความประพฤติ และมีความรับผิดชอบโดยเกิดขึ้นที่ตัวเอง แม้จะไม่เฉพาะอยู่ภายใต้เงื่อนไขภายนอกเท่านั้น บุคคลนั้นจะต้องยอมรับการกระทำของตนเองแม้จะมีอุปสรรคก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้น⁸

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ดิฉันขอร้องให้แจ้งปัญหา และส่งอีเมลถึงเจ้าของเอกสารฉบับนี้ที่ pannasa@nps.ac.th หรือ pannasa@nps.ac.th ไปใช้

ศุภวดี ชูวงศ์ ได้ศึกษาทัศนะของครูเกี่ยวกับปัญหาทางวินัยของนักเรียนระดับมัธยม

ตอนต้นในจังหวัดนครศรีธรรมราช 4 ด้านดังนี้คือ

1. บทบาทของครูที่มีต่อระเบียบโรงเรียน
2. ระเบียบของโรงเรียนที่ใช้อยู่ซึ่งประกอบไปด้วยระเบียบการแต่งกายและระเบียบความประพฤติของนักเรียน
3. การลงโทษนักเรียนที่กระทำผิดระเบียบโรงเรียน
4. ความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน

ผลการศึกษาปรากฏว่า ครูที่มีวุฒิและวัยวุฒิต่างกันมีทัศนคติต่างกันในด้านระเบียบการแต่งกายของนักเรียน ระเบียบความประพฤติของนักเรียน และการลงโทษนักเรียนผู้ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน ส่วนครูสังกัดโรงเรียนราษฎร์และครูสังกัดโรงเรียนรัฐบาลมีความเห็นต่างกัน ในด้านระเบียบการแต่งกายและความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน นอกจากนี้ยังได้พบว่าครูที่มีเพศต่างกัน มีความเห็นต่างกันในด้านบทบาทของครูที่มีต่อระเบียบโรงเรียน ระเบียบการแต่งกายและระเบียบความประพฤติของนักเรียน

วรรณसार วรกิจ ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน ในทัศนะของนักเรียน ครู และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยได้วิเคราะห์พฤติกรรมเป็นรายข้อ ผลของการศึกษาในส่วนที่เป็นทัศนะของครูปรากฏดังนี้

1. ครูชายและครูหญิงมีทัศนคติต่อพฤติกรรมส่วนใหญ่ตรงกัน ยกเว้นพฤติกรรมบางอย่าง ได้แก่ การมาโรงเรียนไม่ทันเวลาเข้าเรียน การโต้เถียงกับครูในห้องเรียน การนั่งหลับในห้องเรียนขณะเรียนการสะสมรูปและหนังสือโป๊ การเขียนจดหมายรัก การแสดงความรู้สึกว่ารักกับคนรัก การเอามือล้วงกระเป๋าพูดคุยกับครู การส่งเสียงโห่ฮาขณะดูกีฬา การสูบบุหรี่ การทะเลาะวิวาทกับเพื่อนร่วมโรงเรียน การไว้ผมยาวเกินระเบียบโรงเรียน การแต่งหน้ามาโรงเรียน การแต่งตัวผิดระเบียบมาโรงเรียน ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ครูชายและครูหญิงมีทัศนะว่า นักเรียนควรประพฤติในระดับน้อยเช่นกัน แต่มีความแตกต่างกันในความน้อยนั้น

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสถาบันวิจัยและพัฒนาคุณธรรม มหาวิทยาลัยบูรพา
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม กรุณาแจ้งขอใช้ก่อนเผยแพร่และสงวนลิขสิทธิ์ในเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ครูที่มีวิสัยทัศน์ต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมของนักเรียนส่วนใหญ่ตรงกัน ยกเว้น พฤติกรรมบางประการ ได้แก่ การทิ้งขยะลงในที่ต่าง ๆ ของโรงเรียน การหนี ชั่วโมงเรียน การตัดแปลงเสื้อผ้าให้ดูสะดุดตา การร่วมกับเพื่อนชุมนุมประท้วง การนั่งไขว่ห้างต่อหน้าครู การไม่สวดมนต์ก่อนเข้าเรียน การเล่นเกมพนัน การพกอาวุธ การเสพยาเสพติด ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเหล่านี้ ครูที่มีวิสัยทัศน์ต่างกัน มีทัศนคติว่า นักเรียนควรประพฤติได้ในระดับน้อยเช่นกัน แต่มีความแตกต่างกันในระดับความน้อยนั้น

3. ครูที่มีคุณวุฒิต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมของนักเรียนส่วนใหญ่ตรงกัน ยกเว้น พฤติกรรมบางประการ ได้แก่ การนั่งหลับในห้องเรียนขณะเรียน การหยิบของเพื่อน โดยไม่บอก การเที่ยวกลางคืนแล้วกลับบ้านดึกการนั่งเหม่อลอย และการไว้วางใจ เกินระเบียบโรงเรียน ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ ครูที่มีวุฒิต่างกันมีทัศนคติว่า เป็น พฤติกรรมที่นักเรียนควรประพฤติได้ในระดับน้อยเช่นกัน แต่มีความแตกต่างกันใน ระดับความน้อยนั้น¹⁰

วินัย พันธวัชชัย ได้ศึกษาปัญหาการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของ นักศึกษาในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ ในทัศนะของอาจารย์ โดยใช้ประชากรคือ อาจารย์ทั้งหมดในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิค ภาคใต้ ทุกคน จำนวน 170 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยนักศึกษา ตามทัศนะของ อาจารย์ตามกระบวนการบริหาร 7 ด้าน ด้านการวางแผน มีปัญหาอยู่ในลำดับสูงสุด รองลงมาตามลำดับคือ ด้านการประสานงาน ด้านการจัดหน่วยงาน ด้านการอำนวยการ ด้านการจัดงบประมาณ ด้านการจัดบุคลากร และด้านการประเมินผลและรายงาน

2. ปัญหาการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักศึกษา ด้านการ วางแผนตามทัศนะของอาจารย์ที่มีเพศต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ตามทัศนะของอาจารย์ที่มีวิสัยทัศน์ต่างกัน ด้านการประสานงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านอื่น ๆ ไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ผ่านการอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย

แตกต่างกัน ตามทัศนะของอาจารย์ที่มีคุณวุฒิทางวิชาชีพครูแตกต่างกัน ทุกด้าน

ไม่แตกต่างกัน ตามทัศนะของอาจารย์ที่มีประสบการณ์การเป็นครูแตกต่างกัน ทุกด้าน

ไม่แตกต่างกัน¹¹

กอบทอง กลิ่นสุตใจ ได้ทำการสำรวจทัศนะเกี่ยวกับการปฏิบัติ เรื่องวินัยของ นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคใน 14 จังหวัดภาคใต้ ตามทัศนะของนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร ซึ่ง กลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษา จำนวน 739 คน อาจารย์ 251 คน และผู้บริหาร จำนวน 55 คน เพื่อวัดทัศนะของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหารที่มีต่อการปฏิบัติเรื่องวินัยของนักศึกษา รวม 4 ด้าน คือ ด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติ ด้านความบกพร่องทางวินัย และด้านการลงโทษ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร โดยส่วนรวม เห็นด้วยน้อยที่นักศึกษาแต่งกาย และประพฤติผิดระเบียบของวิทยาลัย เห็นด้วยน้อยที่สุดในกรณีผิดระเบียบวินัยอย่างมาก
2. นักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร เห็นว่าความบกพร่องทางวินัยของนักศึกษามีน้อย
3. นักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร มีทัศนะในลักษณะการลงโทษที่เห็นตรงกัน มากที่สุดคือ ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร สำหรับนักศึกษา รองลงมาคือ สั่งพักการเรียน ให้ออกจากสถานศึกษาและว่ากล่าวตักเตือน ตามลำดับ สำหรับอาจารย์และผู้บริหาร รองลงมา คือ ให้ออกจากสถานศึกษา สั่งพักการเรียน และว่ากล่าวตักเตือน ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร ที่มีต่อการปฏิบัติ เรื่องวินัยของนักศึกษา พบว่า

1. อาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีทัศนะต่อการปฏิบัติเรื่องวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ความบกพร่องทางวินัย ไม่แตกต่างกัน
2. ผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีทัศนะต่อการปฏิบัติเรื่องวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ ไม่แตกต่างกัน ส่วนทัศนะด้านความบกพร่องทางวินัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ทัศนะของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร ที่มีต่อการปฏิบัติเรื่องวินัยของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ และความบกพร่องทางวินัย แตกต่างกันอย่างมีนัย

สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุวรรณ อารัมเมธางศา ได้ศึกษาปัญหาทางวินัย ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อศึกษาความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียน ความเหมาะสมของระเบียบการแต่งกายและระเบียบความประพฤติของนักเรียน การลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียน และความบกพร่องทางวินัยของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 500 คน ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 16 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนชายและหญิง ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 3 ในโรงเรียนหญิง โรงเรียนชายและโรงเรียนสหศึกษา ทั้งโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล มีความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนที่มีต่อระเบียบโรงเรียนแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของนักเรียนในเรื่องระเบียบการแต่งกายและระเบียบความประพฤติของนักเรียนปรากฏว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 ในโรงเรียนหญิง โรงเรียนชายและโรงเรียนสหศึกษา ทั้งโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล มีความเห็นแตกต่างกัน สำหรับการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียนนั้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 2 โรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล มีความเห็นแตกต่างกัน และนักเรียนโรงเรียนหญิงมีความเห็นแตกต่างกันจากนักเรียนในโรงเรียนชายและสหศึกษา ในด้านความบกพร่องทางวินัยของนักเรียนนั้นนักเรียนชายและหญิง ทุกระดับชั้นเรียนในโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล มีความเห็นแตกต่างกันและนักเรียนในโรงเรียนสหศึกษา มีความเห็นแตกต่างจากนักเรียนในโรงเรียนหญิงและชาย¹³

พเยาว์ เกาทัพททอง ได้ศึกษาพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 8 โรงเรียน จำนวน 360 คน ที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย จำนวน 180 คน และมีพฤติกรรมผิดวินัย จำนวน 180 คน คัดเลือกจากครูฝ่ายปกครองและครูประจำชั้นตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมผิดวินัยอยู่ในระดับต่ำ และเมื่อพิจารณาจากการคำนวณค่าเฉลี่ยรายด้านจะเห็นได้ว่า นักเรียนประพฤติผิดวินัยในด้านการเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความประพฤติและด้านการแต่งกายตามลำดับ

2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีพฤติกรรมผิวดินัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนชายมีพฤติกรรมในการกระทำผิวดินัยมากกว่านักเรียนหญิง

3. นักเรียนกลุ่มที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัยกับกลุ่มที่มีพฤติกรรมผิวดินัย มีอึดม โนทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนกลุ่มที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัยมีอึดม โนทัศน์สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีพฤติกรรมผิวดินัย

4. นักเรียนกลุ่มที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัยกับกลุ่มที่มีพฤติกรรมผิวดินัย ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนกลุ่มที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัยได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และแบบเข้มงวดกวดขันน้อยกว่านักเรียนกลุ่มที่มีพฤติกรรมผิวดินัย แต่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมากกว่านักเรียนกลุ่มที่มีพฤติกรรมผิวดินัย

5. นักเรียนกลุ่มที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัยและกลุ่มที่มีพฤติกรรมผิวดินัย มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนกลุ่มที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัยมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนในแง่ที่ดีมากกว่านักเรียนกลุ่มที่มีพฤติกรรมผิวดินัย

6. พฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับอึดม โนทัศน์ การได้รับการอบรมเลี้ยงดูและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และตัวแปรที่มีอำนาจในการพยากรณ์พฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย สภาพแวดล้อมของโรงเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียน อึดม โนทัศน์และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยตามลำดับ ตัวพยากรณ์ทั้ง 4 ตัวแปรสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนได้ร้อยละ 32.97 ($R^2 = .32970$)¹⁴

การอยู่ร่วมกันในสังคมของคนหมู่มาก จะต้องมีคุณธรรมที่เรียกว่ากฎเกณฑ์ หรือระเบียบปฏิบัติเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวเพื่อให้เกิดความผาสุกและความสงบสุขเรียบร้อย การอยู่ร่วมกันในสังคมโดยทั่วไปมีกฎหมายของบ้านเมืองเป็นตัวกำหนดขอบเขตหน้าที่ สิทธิ เสรีภาพของประชาชน ในสถานศึกษาก็เช่นกันที่จะต้องมีการศึกษาในการอยู่ร่วมกันของนักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษา กติกาดังกล่าวหมายถึง ระเบียบวินัยของสถานศึกษาที่นักเรียนนักศึกษาทุกคนต้องรับรู้และปฏิบัติตามรวมทั้งการให้นักเรียนนักศึกษาได้รู้จักควบคุมตนเอง รู้จักปกครองตนเอง เห็นพ้องกับกฎข้อบังคับ ที่จะธำรงความสงบเรียบร้อยอันจะนำมาซึ่งความสงบสุขและความเสมอ

ภาคแก่สมาชิกในสังคม¹⁵

จากความหมายที่ได้กล่าวมาทั้งหมดพอจะสรุปได้ว่า วินัย หมายถึง ระเบียบแบบแผน ข้อบังคับหรือข้อปฏิบัติสำหรับควบคุมความประพฤติของบุคคลในสังคมที่บุคคลสามารถควบคุมตนเอง ได้ทั้งด้านอารมณ์พฤติกรรม และผลของการกระทำ ซึ่งจะต้องมีผลดีต่อตนเองและสังคมทั่วไป

ความมุ่งหมายของวินัยในโรงเรียน

สถานศึกษาในทุกระดับจำเป็นต้องมีกฎระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อกำหนดขอบเขตความประพฤติและพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษา เพื่อสร้างให้เขาทั้งหลายรู้จักรับผิดชอบตนเอง สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้แบ่งสาระความมีวินัยเป็น 3 ประเภทคือ

1. ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง ข้อกำหนดหรือข้อตกลงที่แต่ละบุคคลเป็นผู้กำหนด และวางแนวทางให้ตนประพฤติปฏิบัติ ซึ่งจะ เป็นพื้นฐานนำไปสู่ความมีวินัยในสังคมและประเทศชาติต่อไป วินัยในด้านตนเองนี้มีความสำคัญมาก เพราะผู้ใดก็ตามสามารถบังคับจิตใจตนเองได้ทำในสิ่งที่ตนเองกำหนดในทางที่ถูกที่ควรแล้ว ผู้นั้นก็จะเป็นสมาชิกที่ดีคนหนึ่งของสังคม และประเทศชาติ ถ้าพลเมืองไม่มีวินัยในตนเองแล้ว ก็ยากที่จะทำให้มีวินัยในสังคมขึ้นมาได้ วินัยในตนเองที่พลเมืองไทยพึงมีได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความขยันหมั่นเพียร การประหยัด การตรงต่อเวลาการรู้จักสิทธิหน้าที่ของตนเอง การยึดมั่นในวัฒนธรรมไทย

2. ความมีวินัยต่อสังคมหมายถึง กฎเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่สมาชิกในสังคมร่วมกันกำหนดขึ้นเพื่อยึดเป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติทั้งนี้เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างผาสุก เกิดความสงบเรียบร้อยปลอดภัยมีความเป็นธรรมและความเสมอภาค ในสังคมใดก็ตามหากสมาชิกในสังคมเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามหรือล่วงละเมิด ก็จะก่อให้เกิดความระส่ำระสายในสังคมส่วนรวม ดังนั้นสังคมที่เจริญรุ่งเรืองมักจะเป็นสังคมที่อยู่ในระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด วินัยในสังคมที่พลเมืองไทยพึงมีได้แก่ การเคารพกฎหมาย การรักษาสาธารณสุขสมบัติ ความสามัคคี เป็นต้น

3. ความมีวินัยต่อประเทศชาติ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของชาติอย่างสม่ำเสมอ การสร้างวินัยให้เกิดขึ้นในตนเองและสังคมจะยังผลให้ประเทศชาติอยู่รอด ประเทศไทยนั้นนอกจากการรวม

อยู่เป็นกลุ่มเป็นชาติแล้ว ประเทศไทยยังมีเอกราชตลอดมาสามารถอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี อันเป็นวินัยประจำชาติสืบทอดกันมาได้ชาติ วิถีชีวิตของชาวไทยได้เจริญรุ่งเรือง และรักษา ความเป็นไทยไว้ตลอดมาเพราะไทยมีสถาบันสูงสุด คือ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ สิ่งที วัฒนาการ และการดำเนินการควบคู่ไปกับวิถีการดำเนินชีวิตอย่างเป็นปกติสุข และมีการสร้าง บ้านเมืองให้เป็นปึกแผ่นมั่นคงทุกยุคทุกสมัย เพราะเรามีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และการที่ ประชาชนมีระเบียบวินัยตลอดมา เราคนไทยทุกคนปรารถนาที่จะเห็นประเทศชาติ อยู่รอดปลอดภัย จำเป็นอย่างยิ่งที่คนไทยทั้งชาติจะต้องเป็นผู้เคร่งครัดตามวินัยประจำชาติอย่างสม่ำเสมอ¹⁶

กล้า ทองขาว ได้กล่าวถึง ความมุ่งหมายของวินัยในโรงเรียนเอาไว้ 2 ประการ ดังนี้ คือ

1. เพื่อให้เกิดความสงบสุขขึ้นในสังคมโรงเรียนเพราะทุกคนจะต้องปฏิบัติตาม ระเบียบ และข้อบังคับของ โรงเรียน ยอมรับที่จะปฏิบัติตามสิ่งควบคุมทางสังคมที่ สมาชิกร่วมกันกำหนดขึ้น เช่นเดียวกับบุคคลในสังคมทั่วไปจะต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของ พลเมืองดีเพื่อความสงบสุขของสังคม
2. เพื่อเป็นการปลูกฝังเจตคติ พฤติกรรม และฝึกฝนจิตใจกับเด็กผู้ยังอ่อนวัยให้ เป็นผู้รับผิดชอบในการมีวินัยในตนเอง สะสมเอาพฤติกรรมเช่น อารยชนผู้รักความมี วินัยไว้แต่ยังเป็นเด็กเพื่อเขาจะได้เติบโตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ¹⁷

การรักษาระเบียบวินัยที่มีค่าสูงสุดอยู่ที่การควบคุมตนเองของนักเรียน วันนอร์ มะทา ได้กล่าวถึงสาเหตุที่นักเรียนขาดระเบียบวินัยที่สำคัญ ๆ ได้แก่

1. ตัวนักเรียนเอง เช่น ความผิดปกติทางร่างกาย จิตใจ การสังคม ลักษณะ ความเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ ตลอดจนการสอบตก และความรู้สึกลึกซึ้งความมั่นคง

เอกสารนี้เป็นในโรงเรียนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น 2. กลุ่มเพื่อนนักเรียน เช่น เพื่อนฝูงชักชวนกันก่อการวิวาท หรือสร้าง

- บรรยากาศตึงเครียดให้เกิดขึ้นภายในโรงเรียน

3. ครู ก็อาจเป็นสาเหตุสำคัญได้ เช่น ทักษะคติของครูที่มีต่อนักเรียน อาจเป็นไปในทางไม่ดีตลอดเวลา จนเป็นเหตุให้นักเรียน ไม่มีความสุขในโรงเรียน สภาพทั่ว ๆ ไปภายในโรงเรียน ห้องเรียน ซึ่งมีครูบางคนทำให้เด็กเครียดตลอดเวลา วิธีสอนของครูไม่ดี และไม่ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในวิชาที่ครูสอน นอกจากนั้น การแตกแยกในหมู่ครู ซึ่งนักเรียนสังเกตเห็น ก็มีผลทำให้นักเรียนไม่เคารพระเบียบวินัยของโรงเรียนได้เหมือนกัน

4. ทางบ้านหรือสังคมแวดล้อมที่เด็กอาศัยอยู่ เช่น ทางบ้านมีภูมิหลังไม่ดีที่นักเรียนเอาอย่าง สังคมรอบ ๆ บ้านไม่ดี นักเรียนก็พลอยไม่ดีไปด้วย

5. สภาพสังคมโดยส่วนรวมของบ้านเมือง อยู่ในสภาพที่ไม่ดี ส่วนมากก็มีส่วนทำให้นักเรียนพลอยไม่ดี ชาดระเบียบวินัยไปด้วย ความจริง โรงเรียนจะคาดหวังให้เด็กมีระเบียบได้อย่างไร ในเมื่อผู้ใหญ่ทั่ว ๆ ไปก็ขาดระเบียบวินัย¹⁸

Hoffman ได้เสนอแนะวิธีพัฒนาวินัยในตนเอง 3 วิธี แก่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง เพื่อฝึกวินัยแก่เด็ก คือ การให้เหตุผล การยับยั้งความรักและการวางอำนาจ ผลการศึกษาพบว่า

บิดามารดาที่ฝึกวินัยเด็กโดยวิธีการให้เหตุผลจะทำให้เด็กมีวินัยในตนเองมากกว่าเด็กที่ได้รับการฝึกวินัยจากบิดามารดา โดยวิธีการยับยั้งความรักและการวางอำนาจ การฝึกวินัยโดยวิธีการให้เหตุผลทำให้เด็กมีเหตุผล ทั้งยังเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางสมองของเด็กด้วย เพราะเป็นการอธิบายถึงผลดีผลเสียที่จะเกิดแก่ตัวเด็ก และบุคคลอื่น ตลอดจนความต้องการของผู้อื่นด้วย เมื่อเด็กเข้าใจ และยอมรับเหตุผลดังกล่าว ถ้าเมื่อใดเด็กประพฤติผิดกับที่บิดามารดาหรือคนอื่นที่คิดหวังไว้เด็กจะรู้สึกผิดเองและไม่ปฏิบัติตนเช่นนั้น¹⁹

Snyder ได้ทำการศึกษาเรื่อง "Three Differing Systems of Discipline and Their Impact on Conscience and Culture" และเสนอวิธีการพัฒนาวินัยให้แก่วัยเด็ก 3 วิธีคือ

1. ใช้วิธีการให้เด็กเชื่อฟัง โดยยกย่อง ชมเชย และให้รางวัลแต่ถ้าเด็กไม่ทำตามก็ใช้วิธีลงโทษ
2. ใช้วิธีการผ่อนผันกรุณาหรือปกป้องบุคคลนั้น ทั้งนี้ผู้ที่ได้รับความเอาใจใส่หรือได้รับการยอมรับจะทำให้เป็นผู้ที่มีวินัยมากกว่าผู้ที่ขาดความเอาใจใส่หรือการยอมรับ
3. การให้ความยุติธรรมเที่ยงตรง โดยการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมให้มั่นคงปลอดภัย²¹

ชิตกมล สังข์ทอง ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อวินัยของวัยรุ่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นและบิดามารดาจำนวนกลุ่มละ 120 คน ผลการวิจัยพบว่า

ตัวทำนายที่มีอิทธิพล 4 ตัวแปร คือ วินัยในตนเองของบิดา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การอบรมเลี้ยงดูและระดับการศึกษาของบิดา โดยตัวแปรทั้ง 4 ตัวเป็นสื่ออธิบายความมีวินัยในตนเองของวัยรุ่นได้ร้อยละ 49²¹

คีส์ ได้ศึกษาทัศนคติของผู้บริหาร โรงเรียน ครู และ นักเรียน เกี่ยวกับปัญหาทางพฤติกรรมของนักเรียน 6 ด้าน ได้แก่

1. ปัญหาการปฏิบัติตนในชั้นเรียน
2. ปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าว
3. ปัญหาการลักขโมย
4. ปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด
5. ปัญหาเกี่ยวกับการพกพาและใช้อาวุธ
6. พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ²²

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ในการวิจัยเท่านั้น โดยขอสงวนไว้เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นใดได้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารและดำเนินการต่อไปได้

ในช่วงเดียวกัน สแตนลีย์ ได้ศึกษาวิธีการที่ครูใช้ในการควบคุมปัญหาทางพฤติกรรมของเด็ก โดยออกแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาทางพฤติกรรมรวม 25 ปัญหา ส่งไปยังครู 153 คน ที่สอนอยู่ในโรงเรียนประถมในภาคตะวันตกกลางของสหรัฐอเมริกา ผลจากการวิจัยพบว่า ใน

การควบคุมปัญหาทางพฤติกรรมของเด็ก ครูใช้วิธีต่าง ๆ กัน ดังนี้ คือ วิธีชี้แจงให้เห็นผิดเป็น ถูก 33.4 % วิธีเพิ่มหรือลดงานที่มอบหมายให้ทำ 22.5 % ใช้วิธีค้นหาสาเหตุว่าทำไมเด็กจึง ประพฤติเช่นนั้น แล้วแนะนำแก้ไขเสียใหม่ 14.6 % ใช้วิธีลงโทษ 13.9 % ใช้วิธียกย่อง หรือกระตุ้นเตือนให้เกิดความมานะ 9.1 % ใช้วิธีส่งไปให้แพทย์ทำการรักษา 2.7 % และครู อีก 3.8 % ไม่มีคำตอบแต่อย่างใด²³

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นว่าพฤติกรรมที่บกพร่องในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนย่อมมีสาเหตุหลายประการ การค้นหาสาเหตุของพฤติกรรมที่บกพร่องต่อระเบียบ วินัยของนักเรียนในวิทยาลัยเทคนิค ซึ่งเป็นนักศึกษาที่อยู่ในวัยรุ่นและมีการเปลี่ยนแปลงทาง อารมณ์และสังคมค่อนข้างรุนแรงมีปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมอยู่เสมอ การศึกษาสาเหตุของ พฤติกรรมที่บกพร่องจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหในเรื่องของการปกครองดูแล นักเรียน ส่งผลให้การบริหารงานกิจกรรมนักเรียนมีประสิทธิภาพ อันจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อ การบริหารทางอาชีวศึกษาต่อไป

สรุปว่า การใช้วิธีการแต่ละวิธีนั้นมีหลักการแนวความคิดต่างกันแต่วิธีการทั้ง 3 วิธี จะทำให้เด็กรู้จักมี โน้ตค้นหลาย ๆ รูปแบบที่เกี่ยวกับความยุติธรรมในสังคม และพัฒนาทักษะใน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แต่การจะเลือกแบบใดมาปฏิบัติจะต้องพิจารณารายละเอียดหลาย ประการประกอบ มิใช่ยึดหลักปฏิบัติตามวินัยเท่านั้น

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม

การพัฒนาการทางด้านระเบียบวินัยย่อมมีพื้นฐานสำคัญมาจากการพัฒนาจริยธรรม ซึ่ง การพัฒนาจริยธรรมของมนุษย์ สามารถแยกพิจารณาการทางจริยธรรม ออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. ระยะแรกเริ่มตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 2 ขวบ จริยธรรมเกิดจากผู้ใหญ่เป็นผู้ตอบสนองความต้องการของเด็ก เด็กไม่สามารถรับรู้ต่อสภาพแวดล้อมอย่างสมบูรณ์ เรียกระยะนี้ว่า เป็นขั้นก่อนจริยธรรม

2. ระยะที่สอง ระดับอายุตั้งแต่ 2 ขวบขึ้นไป เด็กเริ่มมีการรับรู้ต่อสภาพแวดล้อม อย่างละเอียดลึกซึ้งยิ่งขึ้น เด็กต้องการกระทำหรืองดการกระทำที่พ่อแม่หรือผู้ใหญ่กำหนด ทั้งนี้ เพราะเด็กต้องการความรัก ความเอาใจใส่ คำชมเชย การยอมรับจากผู้ใหญ่ จึงยอมกระทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม ผู้ใช้จะมีค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ต้องดำเนินการแจ้งขอเอกสารฉบับนี้ที่คณะผู้บริหาร

ตามคำสั่ง ดังนั้นระยะนี้เรียกว่า ชั้นยึดผู้ใหญ่ หรือยึดคำสั่งผู้ใหญ่

3. ระยะที่สาม ตั้งแต่อายุ 8 ปีขึ้นไป ระยะนี้เด็กต้องการพัฒนาทางสติปัญญาสูง ไร้อะไรควรไม่ควรจากความสามารถของตนเองและจากการได้ปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมกับเพื่อน ทำให้ยอมรับกฎสากล สิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่พัฒนาการทางจริยธรรมเป็นของตนเอง ระยะนี้จึงเป็นชั้นยึดหลักแห่งตน²⁴

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบจวนิก ได้ศึกษาแนวคิดของเพียเจต์ โดยได้แบ่งจริยธรรมของบุคคลได้ 3 ระดับ คือ

1. ระดับก่อนเกณฑ์ (Pre-conventional Level) ระยะนี้จะตอบสนองตอบต่อกฎเกณฑ์ภายนอกซึ่งมักเกี่ยวข้องกับทางร่างกาย เช่น การลงโทษ การให้รางวัล หรือเปลี่ยนแปลงความพอใจของตนเอง ถ้าตนเองถูกลงโทษแสดงว่าการกระทำของตนเองไม่ดี และถ้าได้รับรางวัลแสดงว่าตนเองดีส่วนมากมีอายุ 4-10 ปี

2. ระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional Level) ระยะนี้จะยอมรับความมุ่งหวังกฎเกณฑ์ครอบครัว กลุ่ม ประเทศชาติ ว่าเป็นสิ่งมีคุณค่า มีความถูกต้อง และพยายามปฏิบัติให้เหมาะสมกับตนเองในกลุ่ม ในการทำความดี ละเว้นความชั่ว บุคคลจะถูกควบคุมโดยกลุ่มสังคม จริยธรรมระดับนี้จะเกิดกับบุคคล อายุ 11-16 ปี

3. ระดับเหนือเกณฑ์ (Post conventional Level) เป็นระดับที่ตัดสินข้อขัดแย้งด้านจริยธรรม โดยขึ้นอยู่กับตนเองมากที่สุด การตัดสินจริยธรรมขึ้นอยู่กับตนเองมากที่สุด การตัดสินจะใช้หลักแห่งเหตุผลมากที่สุด กระทำตนให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ไม่ขัดกับสิทธิอันพึงได้ของบุคคลอื่น มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง แยกตัวออกจากกลุ่มเมื่อมีเหตุผล โดยไม่คล้อยตาม ถ้าผู้อื่นมีเหตุผลไม่เพียงพอ ระยะนี้จะเห็นเหตุผลในจริยธรรมขั้นสูงสุด จะปรากฏในบุคคลที่เป็นผู้ใหญ่อายุประมาณ 16 ปีขึ้นไป²⁵

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น สิ่งนี้กำหนดให้ข้อแลกเปลี่ยน และต้องวางเงื่อนไขของเอกสารฉบับนี้ให้ถูกนำไปใช้

วารินทร์ มวงสุวรรณ ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูรูปแบบให้ความรัก และแบบควบคุมความเอื้อเฟื้อ และวินัยทางสังคม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียน

ชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับปีที่ 1 ในจังหวัดพระนครและต่างจังหวัด จำนวน 450 คน ผลจากการวิจัยพบว่า วินัยทางสังคมจะมีความสัมพันธ์ทางลบกับการควบคุม และได้เสนอแนะไว้ว่า

สาเหตุที่ทำให้เด็กฝ่าฝืนกฎ หรือระเบียบต่าง ๆ ทั้งนี้เนื่องมาจากการบังคับให้เด็กทำตามโดย ไม่คิดว่าลักษณะอย่างนั้นยิ่งทำให้เด็กขาดวินัยทางสังคม ครูควรจะได้เข้าใจหลักที่ว่า การสั่งสอนให้คนประพฤติปฏิบัติตามระเบียบควรจะให้ยอมรับเข้าไปด้วยความเต็มใจ ด้วยการเลียนแบบเชิงเปรียบเทียบจากครู พร้อมกับการได้รับความรัก และความอบอุ่นจากครูไปด้วยพร้อม ๆ กัน ประการสำคัญครูจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก²⁶

บัณฑิตา คักคือตุม ที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูเด็กกับความมีวินัยในตนเอง โดยศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 265 คน เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ และแบบวัดความมีวินัยในตนเอง (ใช้ของ กรุณา กิจชยัน) ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีวินัยในตนเองมากกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมีวินัยในตนเองมากกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูปล่อยปละละเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนหญิงมีวินัยในตนเองมากกว่านักเรียนชาย²⁷

วิภาหวัณ มูลสถาน ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและความมีวินัยในตนเอง มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู 3 แบบ คือ แบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลยกับความมีวินัยในตนเอง

วัตถุประสงค์ทั้งสี่อีกที่ร่วมมือให้สัมพันธ์กัน และ อึ้งฉ่มถึงถึงข้าพเจ้าขอเอกสารทศครั้งที่มิได้รวมไปใช้

วิธีดำเนินการวิจัยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 443 คน เป็นชาย 221 คน หญิง 222 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามลักษณะการอบรม

เลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่าง และแบบสอบถามความมีวินัยในตนเอง ผลการวิจัยพบว่า วินัยในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความสัมพันธ์ทางลบกับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและแบบปล่อยปละละเลยส่งผลต่อการพยากรณ์ ความมีวินัยในตนเองในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01²⁸

เกียรติ ช่วยการ ได้กล่าวถึงแนวคิดของ ดวงเดือน พันธุนาวัน เกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรม คุณธรรมในสถานศึกษา ดังนี้

1. การเลี้ยงแบบ เด็กไม่เรียนคุณธรรมจากการอบรมสั่งสอนทั้งหมดแต่เลี้ยงแบบจากการกระทำของครู อาจารย์ ผู้บริหารและคนทั่วไป
2. เด็กจะดูตามแบบที่สามารถพบเห็นได้ในหลายลักษณะของ ครู อาจารย์ ผู้บริหาร และคนทั่วไปโดยยึดถือเอาแบบอย่างของตนเองชอบและพอใจมาเป็นแบบในการปฏิบัติตามและพอใจการปฏิบัติตาม
3. ครูจริยธรรม ควรเลือกจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กได้ดี เช่น วัยไม่ต่างกันมากเพื่อจะได้พบเด็กยอมรับปรับใจที่เด็กแสดงพฤติกรรมออกมา ชี้แนะได้เหมาะสมกับแนวสังคมได้
4. เพื่อนนักเรียนด้วยกัน สามารถขัดเกลาเพื่อนนักเรียนด้วยกันได้ดี การคบเพื่อนจึงมีผลสูงเด็กยอมรับและปฏิบัติตามมากกว่าพ่อแม่ ผู้ปกครอง และญาติผู้ใหญ่
5. สร้างบรรยากาศ ส่งเสริมให้ประพฤติดีมากกว่าไม่ดี เช่น จัดบรรยากาศทางวิชาการ นันทนาการ การออกกำลังกาย กีฬาประเภทต่าง ๆ เด็กไม่มีโอกาสมั่วสุมอบายมุข เสพสิ่งเสพติดประพฤติดตนเองออกนอกกลุ่มนอกทางในรูปแบบอื่น ๆ
6. เด็กรู้สิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น การปฏิสัมพันธ์ การทำกิจกรรมกลุ่มอภิปราย สัมมนา ร่วมกิจกรรมทางศาสนาหรือจริยธรรม ที่สถานศึกษาจัดขึ้นเป็นการฝึกให้นักเรียน รู้ขอบเขตแห่งสิทธิหน้าที่ของตนเองและผู้อื่นตามภาวะการณ์
7. เด็กจะมีความอดกลั้น รู้ขอบเขตแห่งสิทธิอันพึงมีพึงได้ การแสดงออกในรูปแบบที่ถูกที่ควรจะเป็นการอดกลั้นยับยั้งความรู้สึก ความต้องการ ความตั้งใจที่มีอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่ควรนำข้อมูลไปใช้ในการอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของข้อมูล

8. แสดงบทบาทสมมุติเข้าถึงจิตใจของผู้อื่น ต้องการให้ผู้อื่นมีความคิด มีความรู้สึกเหมือนตนเอง จึงสร้างบทบาทสมมุติให้ยอมรับ เคารพยอมรับเราตามหลักการวาระธรรม บนรากฐานแห่งความยุติธรรมสืบไป

9. ใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ เมื่อเกิดการสะสมเป็นระยะ ๆ เด็กจะเริ่มมีความคิดใช้วิจารณ์ภายในการตัดสินใจและแก้ปัญหา²⁹

การที่เด็กจะมีพัฒนาการทางจริยธรรมเป็นช่วง ๆ จนบรรลุถึงขั้นสุดท้ายได้นั้น ต้องใช้เวลาความอดทนเป็นสิ่งประกอบซึ่ง ครู อาจารย์ และผู้เกี่ยวข้อง มีส่วนในการส่งเสริมสร้างพัฒนาการทางจริยธรรมให้แก่เด็ก โดยการให้ความรักสนับสนุน ส่งเสริม ให้กำลังใจ ตักเตือนดูแลอย่างสม่ำเสมอ

สถานศึกษากับการปลูกฝังระเบียบวินัยของนักศึกษา

กรมอาชีวศึกษามีความตั้งใจที่จะผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญ ทั้งในสาขาวิชาชีพและวิชาทั่วไป ซึ่งจะเป็นรากฐานในการใช้ชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่ควรจะเป็น มิได้มุ่งหวังให้นักศึกษามีความรู้วิชาชีพเพียงอย่างเดียวหากแต่ต้องการให้เป็นพลเมืองดีของชาติอีกด้วย จึงได้มีระเบียบวินัยสำหรับนักศึกษาโดยเฉพาะ นอกจากนี้ยังมีการกระตุ้นให้เสริมสร้างและปลูกฝังจริยธรรมในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาทุกแห่ง โดยกำหนดให้สถานศึกษาแต่ละกลุ่มแต่ละภาคจัดโครงการอบรมจริยธรรมในสถานศึกษา รวมกันเป็นกลุ่ม ๆ ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความสะดวกในการคมนาคม ทั้งนี้เชื่อว่าต้นแบบเป็นสำคัญ จึงมุ่งหวังไปที่ตัวครูเป็นหลักให้เริ่มตระหนักว่า ครูเป็นผู้ยกระดับวิญญานจิตใจของศิษย์ในสังคมให้สูงขึ้น เพื่อได้ทำหน้าที่แล้วไม่หวังผลตอบแทนให้มากกว่ารับอันสมลักษณะของปราชญ์บุคคลอย่างแท้จริง ทั้งยังย้ำเตือนให้ครูนิมิตระลึกเสมอว่า การสอนคุณธรรมควรคำนึงถึงทั้งครูและตัวศิษย์ การสอนควรกระทำใน 3 ลักษณะดังนี้ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ก่อนการนำไปใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีจันท์หาหนังสือและสิ่งต่างๆถึงมือเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. พูดให้ฟัง ทำให้เกิดความรู้

2. ทำตัวอย่างให้ดู ทำให้เกิดความเข้าใจ ดูจากต้นแบบ

3. ปฏิบัติแล้วให้ดูเป็นตัวอย่างทำให้เกิดความซาบซึ้ง และปฏิบัติตามหากเป็นไปได้

การศึกษาจะครบทุกขั้นตอน คือ อ่านออกเสียง เขียนได้ คิดเลขได้ มีอาชีพ และมีคุณธรรม³⁰
 การที่ครูเป็นต้นแบบที่ดีนั้น บรรจง ชูสกุลชาติ อดีตปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้
 กล่าวว่า

ครูต้องเป็นตัวอย่างและมีวิถีดุอาครุครบถ้วน คือ ภูมิรู้ ภูมิธรรม ภูมิฐาน สถาน
 ศึกษาทุกแห่งมุ่งหวังให้ครูเป็นต้นแบบในการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ในสถาน
 ศึกษาอย่างแท้จริงหากนักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรมจะมีผลดียิ่งขึ้น ในการรักษา
 ระเบียบวินัย ปัญหาในการประพฤติบกพร่องทางระเบียบวินัย ของนักเรียน นักศึกษา
 ในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา จะหมดไป³¹

การนำหลักการเสริมสร้างวินัยไปดำเนินการเพื่อให้เกิดผลดีสัมความมุ่งหมายนั้น มี
 หลักการทั่วไปในการเสริมสร้างวินัย ดังนี้

1. ระเบียบ วินัย ข้อบังคับต่าง ๆ แม้ความคาดหวังที่โรงเรียนอยากให้เกิดขึ้น
 ในตัวเด็กนั้น จะต้องเป็นระเบียบวินัยที่ทุกฝ่าย ทั้งผู้ปฏิบัติหมายถึงนักเรียน ผู้กำกับการปฏิบัติ
 หมายถึง ครูอาจารย์ จะต้องยอมรับและเข้าใจตรงกัน ดังนั้น การทำความเข้าใจจึงเป็นเรื่อง
 สำคัญมากโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป้าหมายและจุดประสงค์ของระเบียบข้อบังคับ จะต้องชัดเจน
 แจ่มแจ้ง ไม่คลุมเครือ หรือมีใช้เพื่อคนกลุ่มน้อย

2. การสร้างระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ในโรงเรียน จะต้องได้รับความเห็นชอบ
 จากทุกฝ่าย และจะเกิดขึ้นด้วยอาศัยหลักเหตุผล เพื่อส่วนรวมเป็นสำคัญ

3. การรักษาวินัย โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้เป็นอำนาจหน้าที่ของครูอาจารย์
 หรือแม้กระทั่งนักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมช่วยเหลือในการกำกับควบคุมดูแลให้เป็นไปตามกฎข้อบังคับ

4. การกำกับควบคุมดูแลเรื่องการรักษาวินัยจะต้องกระทำโดยสม่ำเสมอ และ
 กระทำด้วยความยุติธรรมเสมอภาคกัน

5. ระเบียบ วินัย ข้อบังคับ คำสั่งต่าง ๆ จะต้องสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง
 ของสังคม ไม่สวนทางกับค่านิยมของสังคม และจะต้องไม่ขัดต่อกฎหมายบ้านเมือง ความสงบ

ไม่ว่ากล่าวตักเตือนหรือสั่งสอนอันดีของประชาชน เอกสารเรื่อง... และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ในการลงโทษนักเรียนที่กระทำผิดวินัย จะต้องเป็นไปเพื่อการสร้างสรรค์แก้ไขข้อบกพร่องมากกว่าเพื่อเป็นการแก้แค้นหรือทำให้เจ็บใจด้วยความรุนแรง³²

ธงชัย ช่อพฤชา ได้สรุปหลักการเสริมสร้างวินัยให้กับนักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษาให้นักเรียนนักศึกษาได้ยึดหลักการดังนี้

1. ยึดจุดประสงค์และเป้าหมายทางการศึกษาเป็นหลัก
2. มีจุดมุ่งหมายในการเสริมสร้างนักเรียนนักศึกษา ให้เป็นผู้มีความประพฤติมีวินัยในตนเอง สามารถปกครองตนเองได้
3. ยึดอยู่บนหลักแห่งความถูกต้องชอบธรรม
4. มีความเหมาะสมอยู่ในวินัยที่นักเรียนนักศึกษาจะปฏิบัติได้
5. ควรกำหนดขึ้นตามวิถีทางแห่งประชาธิปไตย โดยคณะครูอาจารย์ และนักเรียน นักศึกษา รวมทั้งการดูแลรักษาระเบียบวินัย
6. ระเบียบวินัยย่อมสามารถปรับเปลี่ยน ยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ กาลเวลา แต่ต้องมีหลักแห่งความเสมอภาคของบุคคล เคารพสิทธิของผู้อื่น
7. ในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับระเบียบวินัย ควรมีขอบเขตที่ชัดเจนให้นักเรียนนักศึกษาและผู้ปกครองได้ทราบทั่วกัน
8. การลงโทษผู้กระทำผิด ยึดหลักเมตตาธรรม ความเป็นธรรม สมเหตุสมผล ถือว่านักเรียนนักศึกษาเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีค่า สามารถพัฒนาได้³³

การเสริมสร้างระเบียบวินัยแก่นักเรียนเพื่อมุ่งให้นักเรียนมีระเบียบวินัย เพราะเมื่อขาดซึ่งระเบียบวินัย นักเรียนจะแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา เช่น ไม่แสดงความเคารพ พุดจาหยาบค้าย ทำลายทรัพย์สินของโรงเรียน รังแกผู้อื่น การสร้างเสริมวินัยในโรงเรียนจึงมีความสำคัญดังนี้คือ

1. เป็นเครื่องมือที่จะช่วยปลูกฝังสิ่งที่ตั้งงามที่เหมาะสมที่ควรให้นักเรียนได้ประพฤติ

เอกสารปฏิบัติ เอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งเป็นการให้ข้อมูลแก่นักเรียน ให้เป็นพลเมืองดี สามารถปกครองตนเองได้และ

ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

3. เป็นการรักษาชื่อเสียงและเกียรติภูมิของโรงเรียน ให้สมกับเป็นสถาบันการศึกษา³⁴

หลักการทั่วไปในการรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน ผู้บริหารและครูทุกคนจะต้องร่วมมือกัน ไม่ใช่ให้ครูคนหนึ่งคนใดเพียงผู้เดียวรับผิดชอบเรื่องนี้ หลักการในการรักษาระเบียบวินัยจึงมีดังนี้ คือ

1. ครูใหญ่ควรประชุมครู ร่วมอภิปรายด้วยกันเกี่ยวกับระเบียบวินัย และความคาดหวังทั้งหลายที่ครูอยากได้จากเด็ก เพื่อให้ครูทุกคนเข้าใจตรงกัน และร่วมมือกันดูแลรักษาระเบียบวินัย
2. ครูใหญ่ควรเปิดโอกาสให้ครูทุกคนแสดงตนว่ามีอำนาจ มิใช่ถือว่าครูใหญ่มีอำนาจ แต่ผู้เดียวในโรงเรียน ครูทุกคนจึงจะมีโอกาสช่วยเหลือในการรักษาระเบียบวินัย
3. สนับสนุนครูทุกคนที่ดำเนินมาตรการบางอย่าง เพื่อรักษาระเบียบวินัย เมื่อโรงเรียนเห็นว่ามาตรการนั้น ไม่มีโอกาสทำให้โรงเรียนหรือนักเรียนเดือดร้อนเสียหาย
4. ครูใหญ่ไม่ควรจะจัดการกับนักเรียนที่ทำความผิดรุนแรง โดยลำพัง แต่ควรอาศัยคณะกรรมการ ครู นักเรียน หรือคณะกรรมการของสมาคมผู้ปกครองและครูมาร่วมด้วย ในบางกรณีก็ได้ เพื่อให้สังคมมีส่วนร่วมเห็น ทำให้นักเรียนทั่ว ๆ ไปมีความหวาดเกรงเพราะกลัวว่าหากตนทำผิดสังคมทั้งหมดจะไม่ยอมรับ มิใช่มีครูเพียงคนเดียวลงโทษหรือไม่ยอมรับหรือไม่ให้เกียรติเขาอีก
5. ควรมีการส่งตัวเด็กทำผิดไปให้ครูใหญ่หรือคณะกรรมการพิจารณา แทนที่จะให้ครูเกี่ยวข้องหรือรู้เห็นเพียงคนเดียวเป็นผู้พิจารณาตัดสิน เพราะอาจผิดพลาดขาดความยุติธรรมได้
6. ควรมีประวัตินักเรียนแต่ละคน โดยสมบูรณ์ เพื่อจะได้อ้างความผิดที่แล้วมาให้เขาได้ทราบด้วย
7. หากจำเป็นต้องลงโทษ การลงโทษควรมุ่งสร้างสรรค์ มิใช่ทำให้เด็กเสียหายรุนแรงจนเกินไปและการลงโทษควรมุ่งแก้ไขพฤติกรรมมากกว่าเป็นการแก้แค้นที่นักเรียนทำผิด
8. ปรับปรุงการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับระดับความสามารถ ความสนใจ และความจำเป็นของนักเรียน เพื่อไม่ให้เด็กเรียนผิดหวังในการเรียนมากนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่หรือใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์

9. ครูกับนักเรียนควรมีส่วนร่วมดูแลระเบียบวินัยของโรงเรียนด้วยกัน รวมทั้งการออกกฎ ระเบียบวินัยต่าง ๆ ที่ใช้บังคับด้วย³⁵

กล้า ทองขาว ได้เสนอวิธีการป้องกันและรักษาระเบียบวินัยของนักเรียน เพื่อแก้ไขการกระทำผิดทางวินัยของนักเรียน ได้แก่

1. ส่งเสริมให้เกิดความภูมิใจในบทเรียน ครูควรทำบทเรียนให้น่าสนใจ ปรับปรุงวิธีสอนไม่ให้นักเรียนเบื่อหน่ายจะทำให้ปัญหาวินัยเบาบางลง
2. สร้างความรักโรงเรียนให้เกิดขึ้นในหมู่นักเรียน ให้นักเรียนได้ร่วมกันสร้างชื่อเสียงแก่โรงเรียน เช่น จัดให้นักเรียนได้ร้องเพลงประจำโรงเรียน เพลงเชียร์ต่าง ๆ และจัดกิจกรรมแข่งขันกีฬาเพื่อสร้างอารมณ์ร่วม เป็นต้น
3. คณะครู อาจารย์และผู้บริหารของโรงเรียน กระทำตนให้เป็นแบบอย่างในด้านความสัมพันธ์และความสามัคคีแก่นักเรียน
4. ป้องกันและกำจัดสิ่งยั่วยุทำให้เกิดความผิดทางวินัยทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียน
5. หารางวัลแก่นักเรียนที่ทำความดี เพื่อเป็นแบบอย่างของความดีงามในโอกาสอันสำคัญ
6. บ้านและโรงเรียนให้ความร่วมมือระหว่างกัน ในการป้องกันและกำจัดเหตุแห่งความผิดและร่วมมือกันในการให้ความอบอุ่นและความรักแก่นักเรียน
7. ตักเตือนและให้คำแนะนำแก่นักเรียนผู้กระทำความผิดด้วยความรัก และเมตตาธรรม
8. ส่งเสริมกิจกรรมนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้แสดงออกในด้านต่าง ๆ เป็นการทำให้พลังงานเหลือใช้ในตัวเองลดลง³⁶

นอกจากการรณรงค์เรื่องการปลูกฝังจริยธรรม คุณธรรม ในสถานศึกษา สังเกต
 เอกสารที่นำมาศึกษาก็แล้ว กรมอาชีวศึกษายังมีระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ว่าด้วย การแต่งกาย การค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดก็ตามก็ถือว่านักเรียน นักศึกษา เพื่อควบคุมคุณธรรม และส่งเสริมให้นักศึกษาใน
 วิทยาลัย สังเกตกรมอาชีวศึกษา มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม มีคุณภาพและมีความประพฤติที่

เหมาะสมมิใช่มีความรู้เพียงอย่างเดียวอย่างแต่ก่อน ปัญหา^{นี้}แม้จะเป็นปัญหาใหญ่เพราะต้องแก้ไขที่ครูก่อนแล้วจึงส่งผลถึงเด็กแต่การสร้างสรรค์วัฒนธรรมอันดีงามอย่างต่อเนื่อง อันจะก่อให้เกิดสันติสุข โดยส่วนตนและเกิดสันติภาพโดยส่วนรวมแล้ว จะต้องร่วมมือกันทุกฝ่ายทั้งนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร เพื่อจะได้ก้าวสู่จุดมุ่งหมายของสถาบันการศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 อันเป็นสถาบันวิชาชีพชั้นสูง โดยแท้จริง

ระเบียบว่าด้วยการแต่งกายของนักเรียน นักศึกษา

กรมอาชีวศึกษาได้ออกระเบียบ ว่าด้วย การแต่งกายของนักศึกษา พุทธศักราช 2534 โดยอาศัยระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย เครื่องแบบนักเรียน นักศึกษา พุทธศักราช 2527 โดยทั่วไปมีดังนี้

เครื่องแบบนักศึกษาปกติ นักศึกษาหญิงกำหนดให้แต่งกายด้วย เสื้อเชิ้ตขาว กระโปรงสีกรมท่ายาวคลุมเข้าจากกึ่งกลางสะบ้าหัวเข่า ประมาณ 15 เซนติเมตร ใช้ผ้าพื้นเกลี้ยง ไม่มีลวดลาย ไม่ใช้ผ้ายีนส์ ผ้าลูกฟูกหรือผ้าสักหลาด รองเท้าสีดำแบบหุ้มส้น ปลายเท้าหัวมนสูงไม่เกิน 3 เซนติเมตร ไม่สวมถุงเท้าทุกชนิด และเสื้อให้ใช้กระดุมโลหะสีขาวพร้อมติดเครื่องหมายของวิทยาลัย ส่วนเข็มขัดใช้เข็มขัดหนังสีดำ หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะตราเครื่องหมายวิทยาลัยเช่นกัน

สำหรับนักศึกษาชาย กำหนดให้ใช้เสื้อเชิ้ตขาว กางเกงสีกรมท่า ใช้ผ้าพื้นเกลี้ยง ไม่ใช้ ผ้ายีนส์ ผ้าลูกฟูก หรือสักหลาด รองเท้าผ้าใบหรือหนังสีดำหุ้มส้น ถุงเท้าดำ เข็มขัดหนังสีดำ หัวเข็มขัดทำด้วยโลหะตราเครื่องหมายวิทยาลัย

ชุดฝึกงาน กำหนดให้ใช้เสื้อชาฟารี สีกรมท่า ใช้ผ้าพื้นเกลี้ยงซึ่งเป็นชนิดเดียวกับ กางเกงและให้ใช้ในการฝึกงานเท่านั้น

เครื่องแบบทุกส่วนต้องเป็นทรงสุภาพ ไม่มีลวดลาย ไม่รัดรูป หรือหลวมเกินไป ส่วนทรงผมของนักศึกษาหญิง ให้ตัดสั้นระดับต้นคอ นักศึกษาชายให้ตัดทรงทรง ไม่ไว้หนวดเครา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ระเบียบข้อบังคับหรือประกาศ ว่าด้วย การแต่งกายนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัย ด้านการกำ
ไม่ว่าการสั่งใจลงนั้น ลึกลงนั้นเป็นกิจที่จัดเป็ลนเนื่องหมายและตั้งด้วยวิญญิมั่งฉิมบงสารทอด้ระเบียบที่เออริณาไปใช้
แต่ละแห่งมีความคล้ายคลึงกัน เนื่องจากอาศัยระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ระเบียบกรม
อาชีวศึกษาด้วยกัน จะมีส่วนที่ต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เท่าที่สถานศึกษาแต่ละแห่งเห็น

สมควร³⁷

ระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักเรียน นักศึกษา

กรมอาชีวศึกษา ได้วางระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักศึกษา พุทธศักราช 2534 ตามสภาพความเหมาะสม ดังนี้

ความผิดร้ายแรงหรือศาลลงโทษทางอาญา เช่น กล่าวโจ่งตีวิทยาลัย หรือให้ร้ายวิทยาลัยด้วยเจตนาไม่บริสุทธิ์ ทำร้ายร่างกายครู อาจารย์ หรือชมชู้ครู อาจารย์ เจ้าหน้าที่ของวิทยาลัย พกพาอาวุธเข้ามาในวิทยาลัย ค้ายาเสพติด หรือมีสิ่งเสพติดไว้ในครอบครอง ค้าประเวณี ปลอมแปลงเอกสารทางราชการ ทำลายทรัพย์สินของวิทยาลัย ความผิดที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อการเป็นนักศึกษา เช่น การเข้าประกวดนางงาม เสพยาเสพติดให้โทษ ต้มสุราของมีนเมา เล่นการพนัน ประพฤติทางชู้สาว ก่อการทะเลาะวิวาท มีพฤติกรรมล่อไปในทางเสื่อมเสียเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม พฤติกรรมผิดระเบียบว่าด้วย การแต่งกายของนักศึกษา และความผิดทั่วไป เช่น แสดงอาการไม่สุภาพ ส่งเสียงดัง ไม่เคารพอาจารย์ สู้บบุหรี่ในที่ชุมชนหรือที่เปิดเผย จัดทำกิจกรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัย เขียนหรือพิมพ์ข้อความที่ล่วงละเมิดผู้อื่น ไม่ประพฤติในทางสุจริต เป็นต้น³⁸

ระเบียบต่าง ๆ ส่วนมากจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอบายมุข เช่น การเสพสุราของมีนเมา ประพฤติทางชู้สาว เล่นการพนัน พกอาวุธ การทะเลาะวิวาท การเสพสิ่งเสพติดให้โทษ การค้าประเวณีหรือก่อความไม่สงบในวิทยาลัย หรือชุมชน

ที่เป็นเช่นนี้ เพื่อให้ศึกษามีความประพฤติดีงามเป็นแบบอย่างที่ดีในวันหน้า แนวคิดนี้ต้องการให้ปฏิบัติได้ผลอย่างจริงจัง เหมือนกันหมดทุกวิทยาลัย

ระเบียบข้อบังคับและคำสั่ง เป็นการทำให้นักเรียนรู้จักควบคุมตนเอง รู้จักปกครองตนเอง ระเบียบกฎเกณฑ์หรือข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นโดยความสมัครใจของผู้ปฏิบัติคือ นักเรียนที่ได้มองเห็นคุณค่าว่า การปฏิบัติตามกฎข้อบังคับที่โรงเรียนสร้างขึ้นไว้และตัวเองก็เห็นพ้องด้วย เป็นที่สิ่งที่จะดำรงความสงบเรียบร้อย นำมาซึ่งความสุขและความเสมอภาคแก่สมาชิกทุกคนในการดำเนินชีวิตนั้น นักเรียนจะเห็นชัดว่าการทำอะไรตามใจชอบจะก่อให้เกิดความไม่สงบสุข³⁹ มีการนำไปใช้

สนั่น สุมิตร ได้ให้ทัศนะไว้ว่า

ระเบียบจะต้องมาจากนักเรียนความสำคัญอยู่ที่การฝึกให้นักเรียนมีวินัย เพื่อจะได้มีความประพฤติในทางที่ถูกและมีมารยาทอันดีงาม มีวินัยที่จะปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของโรงเรียน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว⁴⁰

ซึ่งสอดคล้องกับกาญจนา ทาสิตะพันธุ์ ที่ว่า "ระเบียบซึ่งเหมาะสมที่สุดนั้นจะต้องให้นักเรียนมีโอกาสเสนอ อภิปรายและเห็นชอบ จึงจะเป็นสิ่งที่นักเรียนพร้อมที่จะปฏิบัติตาม เพราะการฝืนหมายถึงการไม่เคารพของเพื่อน ๆ และไม่เคารพตนเองอีกด้วย เกี่ยวกับลักษณะของระเบียบที่ต้นนี้"⁴¹

พนัส หันนาคินทร์ มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า "จะต้องเหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของนักเรียน สังคมที่มีวัฒนธรรมต่างกันย่อมมีระเบียบที่แตกต่างกันไปด้วย"⁴²

ดังนั้นระเบียบของแต่ละโรงเรียนจึงมีความแตกต่างกันไปบ้าง เพื่อให้สอดคล้องกันกับ ปรัชญา และวัฒนธรรมในโรงเรียนนั้น ๆ ประเภทของวินัยที่ควรปลูกฝังให้กับเด็ก เชเวียคอฟและพริทซ์ ทำการศึกษาพบว่า

ควรจะเน้นในเรื่องวินัยในตนเอง ซึ่งตั้งอยู่บนรากฐานแห่งความซื่อสัตย์และความรักในอุดมคติหรือการยึดมั่น ในจุดมุ่งหมายที่เด็กมีส่วนได้ส่วนสร้าง จะเห็นได้ว่าครูมีบทบาทสำคัญในการควบคุมปัญหาทางวินัยของนักเรียน และระเบียบที่เหมาะสมนั้นควรจะให้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้าง และสอดคล้องกันกับวุฒิภาวะของนักเรียน ตลอดจนสภาพสังคมปัจจุบัน⁴³

ทฤษฎีการควบคุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ลิขสิทธิ์เป็นของเจ้าของเนื้อหา และสงวนลิขสิทธิ์ในส่วนของเอกสารที่นำมาใช้
Control Theory ของ Travis Hirschi พิจารณาพฤติกรรมกระทำผิด

ในลักษณะที่ต่างจาก differential association theory คือแทนที่จะมองว่าทำไมคนเรา

จึงกระทำผิด กลับมองว่าทำไมคนเราจึงละเว้นหรือยับยั้งการกระทำผิด ทั้งนี้เพราะแนวทฤษฎีนี้พิจารณาว่า บ่อยครั้งที่การละเมิดบรรทัดฐานจะนำมาซึ่งประโยชน์ หรือความพึงพอใจแก่ผู้ที่ล่วงละเมิด จนทำให้คนจำนวนมากแม้จะไม่ใช่ส่วนใหญ่อยากที่จะละเมิด ดังนั้นการศึกษาถึงที่มาหรือปัจจัยที่มีส่วนส่งเสริมให้เกิดแรงผลักดัน ทำให้เกิดการกระทำที่เบี่ยงเบนจึงมิใช่สิ่งจำเป็น แต่ควรให้ความสนใจศึกษาดูว่าอะไรเป็นตัวคอยยับยั้ง หรือควบคุมคนส่วนใหญ่ไม่ให้เกิดแรงผลักดันที่จะเบี่ยงเบน⁴⁴

Control Theory มีข้อสมมุติธรรมเบื้องต้น ตามธรรมดาคนเราจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เว้นแต่จะมีสิ่งใดมายับยั้ง จากข้อสมมุติธรรมที่เบื้องต้นแสดงให้เห็นว่า Control Theory มองว่า การเบี่ยงเบนเป็นเรื่องปกติมนุษย์มีแนวโน้ม โดยธรรมชาติที่จะละเมิดบรรทัดฐาน กฎเกณฑ์สังคมจึงมีหน้าที่จะต้องควบคุมและการที่บุคคลปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคม ก็เนื่องจากการควบคุมทางสังคมอยู่เหนือปัจเจกชน พฤติกรรมเบี่ยงเบนจะเกิดขึ้นเมื่อการควบคุมทางสังคมเพราะบางหรือถูกทำลาย แต่เมื่อใดที่การควบคุมนั้นมีความเข้มแข็ง พฤติกรรมเบี่ยงเบนก็จะไม่เกิด

ในประเด็นของการควบคุมทางสังคม Control Theory อธิบายว่า การที่บุคคลปฏิบัติตามบรรทัดฐาน กฎเกณฑ์ ตลอดจนตัวบทกฎหมายของสังคม เป็นเพราะพวกเขามีความผูกพันกับสังคม ในทางตรงกันข้ามเมื่อความผูกพัน (bond) ของบุคคลที่มีต่อสังคมหรือแบบแผนบรรทัดฐานที่สังคมยอมรับหมดลงหรืออ่อนลง บุคคลก็จะมีอิสระในการกระทำผิด แม้ว่าจะไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นเสมอไปก็ตาม ซึ่งความผูกพันทางสังคมที่ Hirschi ให้ความสำคัญประกอบด้วย

1. ความรู้สึกผูกพัน (attachment) ต่อบุคคลสำคัญ
2. ความยึดมั่น (commitment) ต่อกิจกรรมที่สังคมยอมรับ
3. ความเกี่ยวข้อง (involvement) กับกิจกรรมที่สังคมยอมรับ
4. ความเชื่อ (belief) ในบรรทัดฐานและค่านิยมของสังคม

ความรู้สึกผูกพัน (attachment) ต่อบุคคลสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารของ Hirschi ได้ให้ความหมายของ attachment ไว้ว่าเป็นความรู้สึกผูกพันหรือชนด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดก็ตามซึ่งมีลักษณะของการคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้อื่น หรือสังคมโดยส่วนรวมไปใช้

มากกว่าผลประโยชน์ของตัวเอง เขากล่าวว่าสาระสำคัญในความรู้สึกผูกพันนี้ เป็นเรื่องเกี่ยว

กับการซึมซับเอาบรรทัดฐานของสังคมเข้าไปในตัวบุคคล (internalization) ในความรู้สึกผูกพันจะมีเรื่องของศีลธรรมและจริยธรรมแฝงอยู่ (เพราะเป็นความรู้สึกที่คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว) ดังนั้นจึงเป็นเครื่องเหนี่ยวรั้งไม่ให้คนกระทำความผิดและความรู้สึกผูกพันนี้เองดูเหมือนจะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของความผูกพันที่มีต่อสังคม

Hirschi พบว่าแหล่งของความรู้สึกผูกพันที่มีผลต่อการยับยั้งการกระทำความผิด ประกอบด้วย บิดา มารดา โรงเรียน และเพื่อน

- ความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดา (attachment to parent) Hirschi เสนอว่าถ้าบุคคลมีความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดาสูง ก็หมายถึงบุคคลจะยอมรับค่านิยมของบิดามารดาเข้าไปในตัวเขา โดยที่ค่านิยมเหล่านี้เป็นค่านิยมที่ต่อต้านการกระทำความผิด Hirschi ยังมองว่าวัยรุ่นที่มีความรู้สึกผูกพันกับบิดามารดามีโอกาสกระทำความผิดน้อย เพราะใช้เวลาส่วนใหญ่กับบิดามารดา ซึ่งสิ่งนี้เป็นองค์ประกอบย่อยอันหนึ่งในการป้องกันการกระทำความผิด แต่ขณะเดียวกันถ้าชีวิตครอบครัวไม่มีความสุข เด็กก็จะออกนอกบ้านซึ่งอาจจะนำไปสู่การกระทำความผิดได้

Hirschi รายงานผลการศึกษาลำรวจว่า ครอบครัวแตกแยกมีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดของเด็ก แต่ขนาดความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ อย่างไรก็ตาม Hirschi สรุปว่ายิ่งบุตรมีความรู้สึกผูกพันกับบิดามารดาก็จะยิ่งประพฤติดังความมุ่งหวัง หรือคาดหวังของบิดามารดาและไม่ละเมิดกฎหมาย

- ความรู้สึกผูกพันต่อโรงเรียน (attachment to school) Control Theory มีข้อเสนอ (postulates) อยู่ว่าความรู้สึกผูกพันที่มีต่อโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิด โดยกล่าวไว้ให้ชัดเจนก็คือก่อนที่เด็กจะกระทำความผิดที่ไม่ดีในโรงเรียนนั้น ความรู้สึกผูกพัน (attachment) ความยึดมั่น (commitment) และความเกี่ยวข้อง (involvement) ของพวกเขาต่อกิจกรรมด้านการศึกษาลดต่ำลง ทำให้ลดความสนใจต่อการศึกษาลง ดังนั้นจึงมีเสรีหรือถูกปลดปล่อยให้มีโอกาสกระทำความผิดได้

Hirschi พบว่าเด็กที่ไม่ชอบโรงเรียนหรือปฏิเสธกฎเกณฑ์ของโรงเรียน มีแนวโน้มที่จะประพฤติดีได้ง่าย และพบว่าเด็กนักเรียนชายที่ไม่ค่อยสนใจต่อความคิดของครูที่คิดเกี่ยวกับเอกสารตัวเขียน เด็กนักเรียนนั้นก็จะมีโอกาสที่จะกระทำความผิดได้มากกว่า (อ้างถึงใน ปะภาสีย์ สุขทรรศน์ชัย, ด้านการก้าวไม่ว่า 2536, หน้า 24) ทั้งนี้ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ความรู้สึกผูกพันต่อเพื่อน (attachment to peers) Hirschi เสนอว่า เด็กวัยรุ่นที่มีความรู้สึกผูกพันกับเพื่อนมากจะกระทำผิดน้อย ได้ทำการศึกษาเพื่อพิสูจน์ข้อเสนอดังกล่าวและผลการศึกษพบว่า ทั้งความรู้สึกผูกพันที่มีต่อบิดามารดา และความรู้สึกผูกพันที่มีต่อเพื่อนจะมีความสัมพันธ์ในทางกลับกันกับการกระทำผิด นอกจากนี้ยังมีการศึกษาพบว่าเด็กที่มีความรู้สึกผูกพันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับเพื่อนมาก ๆ จะมีแนวโน้มการกระทำผิดต่ำ

อย่างไรก็ตาม Hirschi ได้กล่าวเตือนได้ด้วยว่า ความรู้สึกผูกพันที่มีต่อผู้อื่นเป็นเพียงองค์ประกอบหรือลักษณะหนึ่งของการควบคุมบุคคลเท่านั้น ซึ่งก็หมายถึงว่ายังมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีกที่มีส่วนในการควบคุมตัวบุคคล

ความยึดมั่น (Commitment) ต่อการกระทำที่สังคมยอมรับ

ความยึดมั่นนี้เกี่ยวข้องกับการที่บุคคลทุ่มเทเวลา พลังงาน ตนเอง กับการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบแผนของสังคม Control Theory เชื่อว่าหากบุคคลได้ทุ่มเทชีวิตอย่างแข็งขันในการสร้างตัว และสร้างชื่อเสียงแล้ว ความคิดที่จะกระทำผิดหรือละเมิดกฎหมายนั้นมันน้อยมาก ในทางตรงกันข้าม หากบุคคลไม่มีความยึดมั่นอยู่กับการกระทำที่สังคมยอมรับ ความคิดที่จะละเมิดกฎหมายมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นได้ง่ายกว่า กล่าวได้ว่าความยึดมั่นนั้นเป็นเรื่องของการได้ผลเสีย หรือความเสี่ยง ก่อนที่จะยึดมั่นผูกมัดตนเองกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งคือก่อนที่เราจะทำอะไรลงไปจะไม่กระทำการสูญเสียสิ่งที่ได้ลงทุนไปนั่นเอง

ในเรื่องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์หรือบรรทัดฐานของสังคม แนวคิดนี้ชี้ให้เห็นว่าบุคคลได้มีการพิจารณาแล้วว่าตนเองจะได้รับประโยชน์จาก ระเบียบ กฎเกณฑ์ของสังคม บุคคลก็มีแนวโน้มที่จะปฏิบัติตามระเบียบ กฎเกณฑ์เหล่านั้น แต่ถ้าปฏิบัติตามแล้วให้ประโยชน์น้อยกว่าที่เขาได้ลงทุนไป เขาก็มีแนวโน้มที่จะไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม นั้นหมายถึงก่อนที่จะมีการตัดสินใจกระทำผิด บุคคลมักจะมีการไตร่ตรองมาก่อนแล้ว เช่น บุคคลจะมองว่าการเสี่ยงต่อการติดคุก 1-10 ปี เนื่องจากการจี้เอาเงินผู้อื่นเพียง 10 ดอลลาร์นั้นถือเป็นความโง่ เพราะบุคคลนั้นจะต้องพิจารณาแล้วว่าต้นทุนหรือความเสี่ยงของการเงินนั้นมีมากกว่าเงินเพียง 10 ดอลลาร์

หรือการจ้างงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญาคให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

อย่างไรก็ตามการคิดคำนึงถึงผลได้ผลเสียมิใช่เพียงเรื่องของปัจจุบัน แต่ยั้งรวมถึง

เรื่องของอนาคตด้วยคือ หากมนุษย์คิดถึงประโยชน์ที่จะได้รับในอนาคตว่าคุ้มค่าแล้ว มนุษย์ก็จะ

ยอมปฏิบัติตามระเบียบ กฎเกณฑ์ในปัจจุบัน

Hirschi ทำการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่าง "การไร้ความสามารถในการเรียน" ซึ่งนำไปสู่ "การเรียนที่ไม่ดี" และนำไปสู่ "การไม่ชอบโรงเรียน" ซึ่งมีผลต่อ "การปฏิเสธอำนาจและความถูกต้อง หรือการควบคุมของโรงเรียน" และนำไปสู่การกระทำผิดในที่สุด

Hirschi ยังได้ให้ความเห็นต่อไปว่า ยิ่งเด็กให้ความสนใจต่อรางวัลที่โรงเรียนมีให้หรือเป้าหมาย (goals) ที่กระตุ้นให้เขาเกิดความหวังอยากจะทำอะไร โรงเรียนก็จะต้องมีความสามารถในอันที่จะชี้แนะ หรือควบคุมพฤติกรรมของพวกเขาด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับความยึดมั่นต่อการกระทำที่สังคมยอมรับนั้น อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าการที่บุคคลมีความรู้สึกยึดมั่นอยู่กับแบบแผนบรรทัดฐานการกระทำ จะเป็นเครื่องเหนี่ยวรั้งยับยั้งไม่ให้บุคคลกระทำผิดได้ เพราะตามปกติก่อนที่คนเราจะกระทำผิดลงไปในนั้น ย่อมจะคิดเสียก่อนว่าคุ้มหรือไม่ คือคิดถึงผลได้ผลเสียก่อน เช่น คนที่ลงทุนหรือสูญเสียเวลา และพลังงานไปกับสิ่งที่มันเป็นแบบแผนที่สังคมยอมรับ เช่น บุคคลที่มีการศึกษาสูง หรือธุรกิจที่มั่นคง หากจะกระทำผิดลงไปย่อมต้องคำนึงถึงความเสี่ยง หรืออัตราเสี่ยงต่อการสูญเสียเหล่านั้น ซึ่งตนเองได้ลงทุนไป

ความเกี่ยวข้อง (Involvement) กับกิจกรรมที่สังคมยอมรับ

เป็นเรื่องของการทุ่มเทเวลาและพลังงานให้หมดไปกับกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง และสมมติธรรมเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับ involvement ก็คือ ถ้าบุคคลหมกหมุ่นทุ่มเทอยู่กับการกระทำ ความดีหรือการกระทำต่าง ๆ อันเป็นไปตามระเบียบ บรรทัดฐานของสังคมแล้ว เขาก็จะไม่มีเวลาหรือโอกาสที่จะไปกระทำผิดหรือแม้แต่จะคิดเกี่ยวกับการกระทำผิดได้เลย Sutherland เองก็มีเวลาไปคบหา หรือเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เป็นการกระทำผิด

สำหรับการกระทำผิดของวัยรุ่นแล้ว ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับก็คือ กิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ กิจกรรมในเรื่องทางวิชาการ เช่น การทำการบ้าน และกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับวิชาการ

เช่น การเล่นกีฬา การเข้ากลุ่ม หรือชมรมต่าง ๆ Hirschi ได้สร้างคำถามเพื่อวัดการเข้า
 ร่วมกิจกรรมของโรงเรียน เช่น การเล่นกีฬา การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น และเขาก็
 ศึกษาพบว่าถ้านักเรียนได้เข้าไปมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทั้ง 2 มาก ก็จะมีแนวโน้มการ

กระทำผิดต่ำ นั่นคือกิจกรรมทั้ง 2 ด้านมีสหสัมพันธ์เชิงลบกับการกระทำผิด

นอกจากนี้ Sutherland ได้เสนอบทความที่กล่าวถึงอาชญากรรมของวัยรุ่นว่า วัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมและไม่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมมีความแตกต่างกัน โดยวัยรุ่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมมีโอกาส และความพอใจในกิจกรรมหรือสันทนาการ มากกว่า วัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม

ความเชื่อ (belief) ในบรรทัดฐาน กฎเกณฑ์ของสังคม

ความเชื่อตามความหมายของ Hirschi ก็คือความเชื่อในความถูกต้องเชิงศีลธรรมของกฎระเบียบที่มีอยู่ในสังคม บุคคลต่าง ๆ เชื่อว่ากฎต่าง ๆ มีความถูกต้องเท่าเทียมกัน และมีความชอบธรรม และถือว่าเป็นพันธะผูกพันที่สมาชิกในสังคมต้องปฏิบัติตาม (Plamer อ้างถึงใน ฉัตรสุมน พงศ์มัญญา, 2536, หน้า 26). Control Theory ไม่ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมย่อยของผู้กระทำผิด (delinquency subculture) การกระทำผิดมิได้เป็นผลจากการมีความเชื่อที่ต้องการกระทำผิด ในทางตรงกันข้ามการกระทำผิดมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นถ้าขาดความเชื่อที่ห้ามกระทำผิด กล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า Control Theory มีข้อเสนอเกี่ยวกับความเชื่อว่า ยิ่งคนเรามีความเชื่อ หรือเชื่อถือนับถือบรรทัดฐานของสังคมน้อยลงเท่าไร เขาก็ยังมีแนวโน้มที่จะละเมิดกฎเกณฑ์ของสังคมหรือมีการกระทำผิดมากขึ้นเท่านั้น

Hirschi กล่าวว่า การมีความเชื่อ หรือเชื่อถือนับถือ หรือยอมรับบรรทัดฐานกฎเกณฑ์ของสังคมก็คือ การยอมรับหรือมีความเชื่อถือนับถือนิยามที่ไม่เห็นด้วยกับการละเมิดกฎหมาย (อ้างถึงใน สมนึก ชัชวาลย์, 2529, หน้า 17). เพราะบรรทัดฐาน หรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของสังคมก็คือ นิยามที่ยึดถือร่วมกันของคนในสังคม ดังนั้นการละเมิดบรรทัดฐาน หรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของสังคมก็คือ การละเมิดความหมายที่ใช้ร่วมกันของสังคม หรือการทำอะไรที่ตรงกันข้ามกับความประสงค์หรือเจตนารมณ์และความคาดหวังของคนอื่น ๆ ในสังคม (Hirschi อ้างถึงใน สมนึก ชัชวาลย์, 2529, หน้า 17). กล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า เมื่อบุคคลไม่มีความเชื่อในบรรทัดฐาน กฎระเบียบ และค่านิยมของสังคม เขาก็ปราศจากเครื่องยับยั้งซึ่งใจต่อการกระทำผิด คือ มีอิสระจากความผูกพันทางสังคมทำให้พร้อมที่จะละเมิดกฎระเบียบอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น กล่าวโดยสรุปความเชื่อ (belief) ถือเป็นองค์ประกอบประการหนึ่งของความผูกพันต่อสังคม ความเชื่อเป็นเรื่องของความเชื่อถือนับถือ ยอมรับ บรรทัดฐานกฎเกณฑ์ของสังคมซึ่ง

สิ่งนี้จะ เป็นเสมือนเครื่องยับยั้งซึ่งใจต่อการกระทำผิด เมื่อใดที่บุคคลไม่มีความเชื่อในบรรทัดฐาน กฎเกณฑ์ของสังคม เขาก็จะเป็นอิสระจากความผูกพันที่มีต่อสังคม ทำให้มีโอกาสกระทำผิดได้

ความผูกพันทางสังคมทั้ง 4 ประการที่กล่าวมา (attachment, commitment, involvement และ belief) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการกระทำผิด โดยแต่ละองค์ประกอบ มีผลต่อการกระทำผิดอย่างเป็นอิสระต่อกัน แต่ขณะเดียวกันก็มีความสัมพันธ์ระหว่างกันในเชิงบวก เช่น ความรู้สึกผูกพันกับการยึดมั่น เด็กวัยรุ่นที่มีปัญหาที่เนื่องมาจากการที่เขาไม่มีความรู้สึกผูกพันกับผู้ปกครอง และเพื่อน หากเด็กวัยรุ่นนั้นมีความรู้สึกผูกพันกับบิดามารดาและเพื่อน ก็จะทำให้เขาอุทิศตัวเอง ไปกับการศึกษาและการกระทำที่เป็นที่ยอมรับ Hirschi ได้ทำการศึกษานักเรียนมัธยมที่แคลิฟอร์เนีย จำนวนประมาณ 4000 คน ซึ่งผลการศึกษาที่ได้ก็สนับสนุนแนวความคิดของเขา โดยพบว่าองค์ประกอบของทฤษฎีความผูกพันทั้ง 4 อัน ได้แก่ attachment, commitment, involvement และ belief สามารถอธิบายถึงสาเหตุของการกระทำผิด และสามารถสรุปได้ว่า ความผูกพันที่มีต่อสังคมทั้ง 4 องค์ประกอบนี้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการกระทำผิด

กล่าวโดยสรุปทฤษฎีของ Hirschi เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญต่อกลไกในการควบคุมทางสังคม โดยมองว่าความผูกพันที่มีต่อองค์ประกอบทางสังคมทั้ง 4 ประการข้างต้น เป็นเครื่องมือสำคัญที่คอยควบคุม ยับยั้งมิให้บุคคลกระทำความผิด ตราบใดที่ความผูกพันดังกล่าวยังมีความเข้มแข็งบุคคลก็จะไม่กระทำความผิด แต่ถ้ามันอ่อนแอ หรือแตกหักไป บุคคลก็มีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดได้

บุญกอบ เกตะวันดี⁴⁵ ได้ศึกษาทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างครู เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผลจากการวิจัยสอดคล้องกับเสียงม อินภกรมย์⁴⁶ ซึ่งได้ทำการสำรวจความเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาทางพฤติกรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ ในจังหวัดพระนคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูจำนวน 100 คนปรากฏผลดังนี้ ครูที่ต่างเพศกัน ครูที่มีอายุต่างกัน ละครูที่สอนในแต่ละประเภทของ โรงเรียนต่างกัน จะเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาความบกพร่องทางวินัย

ของนักเรียนแต่ก็ต่างกัน ไปด้วยบิดาดำ⁴⁷ ได้ศึกษาเกี่ยวกับก้าวร้าว นโยบายด้านวินัยของโรงเรียน

ไม่ว่าเรียนมัธยมศึกษาในรัฐแคลิฟอร์เนีย 12 แห่ง ผลการศึกษาได้พบว่า "ในโรงเรียนส่วนใหญ่

ผู้บริหารจะเป็นผู้กำหนดนโยบายทางวินัยนักเรียน โดยอาศัยผลของการประชุมเพื่อหาข้อตกลง

ร่วมกันระหว่าง ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน เป็นแนวทาง⁴⁷

ธนวัฒน์ หาพิณณ์ ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรกรรม และวิทยาลัยเทคนิคภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา ซึ่งศึกษาแบบกรณีศึกษาภายใต้วัตถุประสงค์ที่สำคัญ 2 ประการคือ

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักศึกษาในปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาถึงสาเหตุพฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักศึกษา โดยมีตัวแปรอิสระทั้งสิ้น

9 ตัว คือ การสมาคมกับเพื่อน ความรู้สึกผูกพันกับบิดา มารดา ความรู้สึกผูกพันกับบิดามารดา ครู-อาจารย์ ความยึดมั่นกับการกระทำที่สังคมยอมรับ ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับ ความเชื่อในบรรทัดฐาน กฎเกณฑ์สังคม ความรุนแรงในการลงโทษและความฉันทันในการลงโทษ ซึ่งผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการใช้ยาบ้าพบว่าต้องการแสวงหาประสบการณ์แปลกใหม่

2. การทดสอบสมมุติฐาน พบว่าตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาบ้าทั้งสิ้น 6 ตัว คือ การสมาคมกับเพื่อน ความผูกพันกับบิดามารดา ความผูกพันกับสถาบันและครูอาจารย์ ความเชื่อมั่นในบรรทัดฐาน โดยตัวแปรที่มีขนาดความสัมพันธ์ในระดับสูงสุดได้แก่ การคบค้าสมาคมกับเพื่อน ตัวแปรที่มีขนาดต่ำสุดได้แก่ความรู้สึกผูกพันต่อสถาบันและครู-อาจารย์⁴⁸

สุนันทา เชื้อชาติ ได้ทำการศึกษาประสิทธิภาพของความแน่นอน ความรุนแรง และความคงเส้นคงวา ในการลงโทษว่าจะสามารถป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนได้หรือไม่ โดยทำการศึกษาจากนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใน กทม.

จำนวน 4 โรงเรียน จำนวน 135 คน แบ่งความผิดออกเป็น 3 ประเภท คือ ก. ความผิดเกี่ยวกับการเรียน ข. ความผิดเกี่ยวกับความประพฤติไม่เหมาะสมกับวัย และ ค. ความผิด

เกี่ยวกับการศีลธรรม และกฎหมายผลการศึกษาพบว่าเมื่อพิจารณาความผิดทั้ง 3 ประเภท เข้า

ด้วยกันแล้ว ระดับความแน่นอนในการลงโทษมีความสัมพันธ์ในเชิงผกผันกับการกระทำผิดของ

นักเรียน แต่ความสัมพันธ์ที่พบมีน้อยและเมื่อพิจารณาแยกความผิดที่ละประเภทพบว่า มีความ

สัมพันธเฉพาะความผิดที่เกี่ยวกับการเรียน⁴⁹

ความรุนแรงในการลงโทษมีผลต่อความประพฤติของนักเรียน เมื่อพิจารณารวมความผิดทั้ง 3 ประเภท แต่เมื่อพิจารณาแยกทีละประเภทพบว่า มีความสัมพันธ์เฉพาะกรณีที่เกี่ยวข้องกับการเรียน และเมื่อพิจารณาผลรวมกับความแน่นอนกับความรุนแรงในการลงโทษก็พบว่าไม่แตกต่างกัน ส่วนความคงเส้นคงวาในการลงโทษนั้นพบว่ามีความสัมพันธ์ในเชิงผกผันในระดับปานกลาง กับการกระทำผิดของนักเรียนทั้ง 3 ประเภท

ทิพย์วรรณ วานิชยกร ศึกษาประสิทธิผลของการยับยั้งในการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนในการรับรู้ความรุนแรง ความแน่นอน และความรวดเร็วในการลงโทษที่แตกต่างกัน และศึกษาถึงประสพการณ์ทำผิดแล้วไม่ถูกลงโทษ และความเช็ดชขาดจากการถูกลงโทษว่าจะมีผลต่อ การยับยั้งการกระทำผิดมากน้อยเพียงใด ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ปัจจัยทั้ง 3 ประการ (ความแน่นอน ความรุนแรง และความรวดเร็วในการลงโทษ) มีผลทำให้นักเรียนกลัวไม่กล้าที่จะกระทำผิดได้มากกว่ารับรู้ปัจจัยเพียง 2 ประการ ส่วนการรับรู้ปัจจัยเพียง 2 ประการทำให้นักเรียนกลัวไม่กล้าทำผิด มากกว่ารับรู้ปัจจัยเพียงประการเดียว และการรับรู้ปัจจัยเพียงประการเดียวมีผลทำให้นักเรียนไม่กล้าทำผิดน้อยที่สุด ส่วนประเด็นประสพการณ์กระทำผิดแล้วไม่ถูกลงโทษพบว่า การที่นักเรียนทำผิดซ้ำหลายครั้งเป็นเพราะไม่ถูกลงโทษ⁵²

ยุบลวรรณ ประมวณรัฐกาล ทำการศึกษาวิจัยเรื่องตัวแบบสมมุติฐานการใช้ยาหรือสิ่งเสพติดในวัยรุ่น ศึกษาเฉพาะนักเรียนมัธยมปลาย โดยใช้เทคนิควิถีวิเคราะห์ (path analysis) คือวิเคราะห์โดยรวมประเภทของยาเสพติดและแยกประเภทของยาเสพติด ผลจากการศึกษาพบว่า

ความยึดมั่นต่อแนวการกระทำที่สังคมยอมรับ และความเชื่อในความถูกต้องของบรรทัดฐาน กฎเกณฑ์ของสังคมมีผลกระทบโดยตรงต่อการใช้สิ่งเสพติด และจากการทดสอบ โดยการแยกประเภทของยาพบว่าตัวแบบสมมุติฐานที่สร้างขึ้นสามารถอธิบาย

เอกสารนี้เป็น การสืบทอดหรือของ วัยรุ่น ได้มากที่สุด⁵¹งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉัตรสุมน พฤติภิญโญ ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความประพฤตินิดของนักเรียน พบว่า "ความยึดมั่นต่อการกระทำที่สังคมยอมรับ สามารถอธิบายกลุ่มของนักเรียนที่ประพฤตินิดใน โทษขนาดเบาได้ดี ขณะที่ความรู้ลึกผูกพันต่อบิตามารดา ครูและโรงเรียนสามารถอธิบายได้ใน กลุ่มของนักเรียนที่มีความผิดขนาดหนัก"⁵²

ปะภาลี สุขทรศนีย์ ทำการวิจัยลักษณะการใช้และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการ ใช้สารเสพติดของวัยรุ่น ศึกษาเฉพาะเขตชุมชนแออัดคลองเตย โดยนำเอาแนวคิดการสมาคม ที่แตกต่างและความผูกพันทางสังคมมาเป็นมโนทัศน์หลักในการศึกษาและ ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ ถดถอย (regression analysis) ผลจากการศึกษาโดยอาศัยการวิเคราะห์ถดถอยแบบง่าย พบว่า

ปัจจัยทุกตัวที่ใช้ในการวิเคราะห์ที่มีความสัมพันธ์กับการ ใช้ยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ โดยการคบเพื่อนมีความสัมพันธ์เชิงบวก ขณะที่ปัจจัยด้านอื่น ๆ มีความสัมพันธ์เชิงลบ และเมื่อทำวิเคราะห์ ถดถอยพหุเชิงส่วน พบว่ามีเพียง 3 ปัจจัย เท่านั้นที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ ความยึดมั่นต่อการกระทำที่สังคม ยอมรับ การคบเพื่อนที่ ใช้สารเสพติด และความผูกพันกับ โรงเรียน⁵³

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะ เห็นว่าพฤติกรรมที่บกพร่องในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนย่อมมีสาเหตุหลายประการ การค้นหาสาเหตุของพฤติกรรมที่บกพร่องต่อระเบียบวินัย ของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค ซึ่งเป็นนักศึกษาที่อยู่ในวัยรุ่นและมีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ และสังคมค่อนข้างรุนแรงมีปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมอยู่เสมอ การศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมที่ บกพร่องจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการแก้ไข้ปัญหาในเรื่องการปกครองดูแลนักศึกษาส่งผลให้การ บริหารงานกิจการนักศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารทางอาชีวศึกษา ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

¹ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525. (กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2525), หน้า 744.

²Allec, John Gage, Webster's Dictionary. (Chicago : Wilcon and Follett Book Company, 1983), p.109.

³Good, Carter V. Dictionary of Education. (New York : McGraw Hill Book Company, 1959), p.176.

⁴Vincent, Elizabeth Lee. Human Psychological Development. (The Ronald Press Company, 1961), p 142 - 143.

⁵พนัส หันนาคินทร์, หลักการบริหารโรงเรียน. (กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2524), หน้า 248.

⁶กรุณา กิจชัยัน, "ความสัมพันธ์ระหว่างค่าความนิยมแห่งตน ความเชื่ออำนาจภายในภายนอกตน และคุณธรรมแห่งผลเมื่องดี," (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517), หน้า 6.

⁷วิวัฒน์ อัครวานิชย์, "ความสัมพันธ์ระหว่างวินัยในตนเองกับความซื่อสัตย์," (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523), หน้า 8.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกสิ่งนี้ไปเผยแพร่และต้องสงวนลิขสิทธิ์ของเอกสารนี้ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ศีลธรรมและความมีวินัยแห่งตน," (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร

วิโรฒ ประสานมิตร, 2524), หน้า 12.

⁹ศุภวดี ชูวงศ์, "การศึกษาปัญหาทางวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมต้น ในจังหวัด นครศรีธรรมราชในทัศนะของครู," (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ ประสานมิตร, 2519), หน้า 33-36.

¹⁰วรรณसार วรกิจ, "พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในทัศนะของนักเรียน ครู และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดฉะเชิงเทรา," (ปริญญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2523), หน้า 45-99.

¹¹วินัย พันธุ์วิชัย, "ปัญหาการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคภายใต้ ในทัศนะอาจารย์," (ปริญญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2530), หน้า 46-48.

¹²กอบทอง กลิ่นสุตใจ. "การปฏิบัติเรื่องวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคใน 14 จังหวัดภาคใต้ ตามทัศนะของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร," (ปริญญาานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2530), หน้า 84-96.

¹³สุวรรณ อร่ามเมธาวงศา. "การศึกษาปัญหาทางวินัยของนักเรียนระดับมัธยม ศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในทัศนะของนักเรียน," (ปริญญาานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519), หน้า 69-73.

¹⁴พเยาว์ เกาทัณฑ์ทอง, "การศึกษากฎกรรมด้านวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายในโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี," (ปริญญาานิพนธ์การศึกษา เอกสารมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534), หน้า 76-77. ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹⁵ ธงชัย ช่อพฤชา, การบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา. (พิษณุโลก : สหวิทยาลัย พระพุทธชินราช, 2537), หน้า 266.

¹⁶ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, คู่มือปลูกฝังค่านิยม. (กรุงเทพฯ : กราฟิกอาร์ต, 2526), หน้า 72-73.

¹⁷ กล้า ทองขาว, การบริหารบุคลากรในโรงเรียน. (กรุงเทพฯ : วิตตอว์ เพาเวอร์พอยท์, 2525), หน้า 136.

¹⁸ วันนอร์ มะทา, กิจกรรมเสริมหลักสูตรทฤษฎีและปฏิบัติ (ศึกษา 332). (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2523), หน้า 22.

¹⁹ Hoffman, martin L. Moral Development in carmichael Manual of child Psychology. (New York : John Willey and inc, 1970).

²⁰ Synder, Ross, "Three Differing Systems of Discipline and Their Impact on Conscience and Culture," Resources in Educational Resources Information Center Vol. 21 No. 3 (March, 1986) : 124.

²¹ ชิดกมล ลังชုံทอง, การศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อวินัยในตนเองของวัยรุ่น. ปรินญาณินพนธ์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

²² Keyes, Jeff Nanally, "Student Behavior Problems : Perceptions of the Junior High school students, Teachers and Administrators," Dissertation Abstract International. 38 : 4483-A; หน้าด้านการค้า
ไม่ว่า January, 1978. ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ²³Stanler, William Oliver, **Social foundation of Education.** (New York : Dryden Press, 1955), p. 638
- ²⁴ดวงเดือน พันธุมนาวิน, **จิตวิทยาพัฒนาการจริยธรรม.** (กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์, 2522), หน้า 35.
- ²⁵ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนิก, **จริยธรรมของเยาวชนไทย.** (กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520), หน้า 42-44.
- ²⁶วารินทร์ ม่วงสุวรรณ, "ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักและควบคุม ความเอื้อเฟื้อและวินัยทางสังคม," (ปริญานันท์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2517), หน้า 189.
- ²⁷บัณฑิตา คีร์คุดม, "ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูเด็กกับความมีวินัยในตนเองตามการรับรู้ของนักเรียน," วิทยานิพนธ์ปริญานันท์การศึกษามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- ²⁸วิภาพัน มุลสถาน, "ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและความมีวินัยในตนเอง," ปริญานันท์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
- ²⁹เกียรติ ช่วยการ, "สวัสดิปีใหม่," **จุลสารการพิมพ์.** (ม.ป.ท, 2529), หน้า 49.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น "ป้อนเอกสารให้" เป็นโครงการในการค้า
 ไม่ว่าใครก็ตามที่ได้อ่านหรือพิมพ์เอกสารนี้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ศึกษา. (เอกสารประกอบการบรรยาย วิทยาลัยพลศึกษากระบี่ วันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2529)

³¹ บรรจง ชูสกุลชาติ, ส.ค.ส.2529 กรมอาชีวศึกษา. (กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2529), หน้า 2.

³² กรมสามัญศึกษา, ความรู้ด้านการเรียนการสอน และการบริหารหลักสูตร. (กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์, 2527), หน้า 128.

³³ ธงชัย ช่อพุกษา, เรื่องเดียวกัน, หน้า 274-275.

³⁴ วันนอร์ มะทา, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 23.

³⁵ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาประชาธิปไตยในโรงเรียนประถมศึกษา. (กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2528), หน้า 20-21.

³⁶ กล้า ทองขาว, "การบริการนักเรียน," เอกสารประกอบการสอนชุดวิชา การบริหารบุคลากรในโรงเรียน. (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2530), หน้า 135.

³⁷ กรมอาชีวศึกษา, ระเบียบว่าด้วย เครื่องแบบนักเรียนนักศึกษา พุทธศักราช 2534. (กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา, 2534), หน้า 2.

³⁸ กรมอาชีวศึกษา, ระเบียบว่าด้วย ความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา พุทธศักราช 2534. (กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา, 2534), หน้า 1.

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่พิมพ์ขึ้นใหม่, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 248. ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁴⁰ สนั่น สุมิตร, วินัยเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดความมั่นคงของชาติ. (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2505), หน้า 60.

⁴¹ กาญจนา หาลิตาพันธ์, "วินัยในตนเอง," ชุมชนวิชาการกรมสามัญศึกษา. (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2510), หน้า 193-201.

⁴² พันัส หันนาคินทร์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 217.

⁴³ Shaviakov, George V. and Redl Fritz, **Discipline for Today's Children and Youth.** (Association for Supervision and Curriculum Development : Washington D.C., 1955). page 8-14.

⁴⁴ Hirschi, Travis, Cause of Delinquency. University of California Press, 1969.

⁴⁵ บุญกอบ เกตะวันดี, "ทัศนะของครูต่อนักเรียน," (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2506), หน้า 15-16.

⁴⁶ เสี่ยงม อินภิรมย์, ร.ท. "การสำรวจความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาทางพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในจังหวัดพระนคร," (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2503), หน้า 43-48.

⁴⁷ Bedard, Joseph Donald, "Written Discipline in California High School," **Dissertation Abstract.** 25 : 3338 : October-November, 1964. page 283.

⁴⁸ ธนวัฒน์ หาพันธ์, พฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักศึกษา : กรณีศึกษานักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคในภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ สศม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2539.

⁴⁹ สุนันทา เชื้อชาติ, "ประสิทธิผลของการลงโทษในการป้องกัน และแก้ไขพฤติกรรม เบี่ยงเบน : ศึกษาเฉพาะนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร," วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยา และมานุษยวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

⁵⁰ ทิพย์วรรณ วานิชยากร, "ประสิทธิผลของการลงโทษในการยับยั้งการกระทำผิด ของนักเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 2 กรุงเทพมหานคร," วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.

⁵¹ ยุบลวรรณ ประมวลรัฐการ, "ตัวแบบสมมูลฐานการใช้ยา หรือสิ่งเสพติดในวัยรุ่น : ทดสอบเฉพาะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ อ.เมือง จ.นนทบุรี," วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.

⁵² ฉัตรสุมน พฤติภิญโญ, "ปัจจัยที่ส่งผลความประพฤติผิดของนักเรียน : ศึกษา กรณีโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร," วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยา และมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2536.

⁵³ ปะภาสีย์ สุขทรศนีย์, "ลักษณะการใช้และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของวัยรุ่น," วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2536.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาศาสตร์เหตุผลกิจกรรมบร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษาตามทัศนะ ของ นักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ทั้งหมด 6 จังหวัด รวม 6 วิทยาลัย ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นตามลำดับขั้นคือ การ กำหนดขนาดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือ การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. การกำหนดกลุ่มประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับ ปวช. 3 สาขาวิชาช่างยนต์, ช่างกลโรงงาน, ช่างไฟฟ้า, ช่างอิเล็กทรอนิกส์, ช่างเชื่อม โลหะ และช่างก่อสร้างซึ่งแบ่งกลุ่มตามลักษณะรายวิชาที่ใกล้เคียงกันออกได้เป็น 3 กลุ่ม ใน วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 อันประกอบไปด้วย วิทยาลัยเทคนิค กาญจนบุรี, วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี, วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์, วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี, วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี และวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม ปีการศึกษา 2539 จำนวน 2,493 คน ส่วนวิทยาลัยเทคนิคโพธาราม เป็นวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตการ ศึกษา 5 เช่นกัน แต่เนื่องจากวิทยาลัยเทคนิคแห่งนี้ได้เปิดทำการสอนเฉพาะสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมสิ่งทอเท่านั้น ไม่ได้เปิดสอนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ทั้ง 6 สาขา ดังเช่น วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษาทั่วไปจึงไม่นำนักศึกษามาเป็นกลุ่มประชากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่เป็นนักศึกษา ชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำนวน 1,126 คน โดยใช้ตารางของ Krijcie & Morgan

ตารางที่ 1

การแสดงกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา ชั้น ปวช.3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างกลโรงงาน ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างเชื่อมโลหะและช่างก่อสร้าง ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ปีการศึกษา 2539

วิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 5	จำนวนประชากร						รวมจำนวน
	ยนต์	กลโรงงาน	ไฟฟ้า	อิเล็กทรอนิกส์	เชื่อมโลหะ	ก่อสร้าง	
กาญจนบุรี	59	76	67	75	46	54	377
ประจวบคีรีขันธ์	65	42	53	46	16	33	255
เพชรบุรี	75	75	84	73	56	66	429
ราชบุรี	77	81	85	78	96	54	471
สุพรรณบุรี	91	108	116	110	87	77	589

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาและเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อผู้จัดทำเอกสารทุกครั้งที่จะให้นำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

วิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 5	จำนวนประชากร						
	ยนต์	กลโรงงาน	ไฟฟ้า	อิเล็กทรอนิกส์	เชื่อมโลหะฯ	ก่อสร้าง	รวมจำนวน
สมุทรสงคราม	55	67	76	75	45	54	372
รวมจำนวน	422	449	481	457	346	338	2,493

ตารางที่ 2

แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละสาขาวิชาแยกตามวิทยาลัยเทคนิคแต่ละแห่ง

วิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 5	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง						
	ยนต์	กลโรงงาน	ไฟฟ้า	อิเล็กทรอนิกส์	เชื่อมโลหะฯ	ก่อสร้าง	รวมจำนวน
กาญจนบุรี	35	36	36	37	25	15	184
ประจวบคีรีขันธ์	33	30	33	32	14	28	170
เพชรบุรี	34	26	37	36	7	30	170
ราชบุรี	34	36	36	35	36	30	207

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งท่านมิได้คัดลอกเนื้อหามาใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสาร หากมีการนำออกไปใช้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

วิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 5	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง						
	ยนต์	กลโรงงาน	ไฟฟ้า	อิเล็กทรอนิกส์	เชื่อมโลหะฯ	ก่อสร้าง	รวมจำนวน
สุพรรณบุรี	35	36	37	38	38	30	214
สมุทรสงคราม	34	33	35	31	29	19	181
รวมจำนวน	205	197	214	209	149	152	1,126

3. เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของสถานศึกษากับนักศึกษา ชั้น ปวช.3 สาขาวิชา ช่างยนต์ ช่างกลโรงงาน ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างเชื่อมโลหะและช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 จำนวน 1126 คน ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวิธีการสร้างแบบวัดความคิดเห็นของ Likert เป็นมาตราส่วนประมาณค่าซึ่งลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นแบบ Rating Scale โดยมีค่าระดับคะแนนดังนี้

5	หมายถึง	นักศึกษามีความเห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	นักศึกษามีความเห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	นักศึกษามีความเห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	นักศึกษามีความเห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	นักศึกษามีความเห็นด้วยน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามแก้ไขคัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1. วิธีสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ขอคำแนะนำจากอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่มีต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียนวินัยสถานศึกษาของนักศึกษา
3. ศึกษาระเบียบกรมอาชีวศึกษาพุทธศักราช 2534 ว่าด้วยการแต่งกายของนักศึกษาและว่าด้วยความประพฤติของนักศึกษา
4. ศึกษาจากกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือแนวปฏิบัติของนักศึกษาที่วิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 กำหนดขึ้น
5. สร้างแบบสอบถามเพื่อวัดความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียนวินัยนักศึกษา มีจำนวนข้อคำถาม 42 ข้อ
6. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาให้คำแนะนำ จำนวน 5 ท่าน ดังนี้
 - 6.1 ผศ.ดร. พรรณี ลีกิจวัจนะ รองคณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
 - 6.2 นายวิบูลย์ ตามสัญญา ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร
 - 6.3 ดร.สุรฉัตร สันทอง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรกรรมเพชรบุรี
 - 6.4 ดร.คทา ชันตา ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยช่างกลปทุมวัน
 - 6.5 นางแสงระวี จริตพานิช หัวหน้างานแนะแนวและจัดหางาน วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม

7. อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมและผู้ทรงคุณวุฒิ

ให้คำแนะนำแก้ไข ปรับปรุงและเพิ่มเติมแบบสอบถามจากจำนวน 42 ข้อ เป็น 45 ข้อ เพื่อ

เอกสารให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 การทดสอบเครื่องมือ

เมื่อผู้วิจัย ได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา นอกเขตการศึกษา 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร จำนวน 30 คน แบ่งนักศึกษาทั้ง 6 สาขาวิชา ๆ ละ 5 คน จากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่นด้วยสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -co-efficient) ตามวิธีการของ Cronbach ปรากฏว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นทั้งด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติรวมทั้งหมดอยู่ที่ระดับ 0.95

แบบสอบถามนี้ถือว่ามีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับที่น่าไปใช้สอบถามเพื่อเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างการวิจัยครั้งนี้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ขอหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตจากกรมอาชีวศึกษา จัดเก็บข้อมูลจากนักศึกษา

2. เมื่อกรมอาชีวศึกษาอนุญาตแล้ว ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามด้วยตนเองเพื่อขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถามในกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ดังนี้

1. วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาบุรี แจกแบบสอบถามในวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ 2539
2. วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ แจกแบบสอบถามในวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ

2539

3. วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี แจกแบบสอบถามในวันที่ 10 มกราคม พ.ศ 2540
4. วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี แจกแบบสอบถามในวันที่ 24 มกราคม พ.ศ 2540

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่...
 5. วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี แจกแบบสอบถามในวันที่ 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ 2540
 6. วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม แจกแบบสอบถามในวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ

2540

3. ผู้วิจัย ไปติดตามและรับแบบสอบถามหลังจากแจกแบบสอบถามไปแล้วประมาณ 7 วันด้วยตัวเอง ดังนี้

1. วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาบุรี ได้รับแบบสอบถามจำนวน 184 ฉบับ
2. วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ได้รับแบบสอบถามจำนวน 170 ฉบับ
3. วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี ได้รับแบบสอบถามจำนวน 170 ฉบับ
4. วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ได้รับแบบสอบถามจำนวน 207 ฉบับ
5. วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี ได้รับแบบสอบถามจำนวน 214 ฉบับ
6. วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม ได้รับแบบสอบถามจำนวน 181 ฉบับ

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับมาทั้งหมดจำนวน 1128 ฉบับเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนต่างๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นข้อมูลทั่วไปและคะแนนเฉลี่ยสะสม จำนวน 5 ภาคเรียน ของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละของแต่ละรายการแล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบการบรรยาย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค ลังกัตกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ของผู้ตอบคำถาม ที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺

(Statistical Package in the Social Science/Personal Computer Plus)

โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. นำการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ทดสอบข้อสมมุติฐานด้วยการหาค่า t-test และ F-test และทดสอบระหว่าง

คู่ด้วยวิธี Scheffé Test ในการเปรียบเทียบที่คะแนนต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัย
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม ผู้วิจัยขอสงวนสิทธิ์ในข้อมูลและงานวิจัยนี้ และสงวนลิขสิทธิ์เอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
สถานศึกษาของนักศึกษาทั้ง ในด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ

เกณฑ์ในการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ใช้เกณฑ์ดังนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	มีความเห็นด้วยเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษามากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	มีความเห็นด้วยเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษามาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	มีความเห็นด้วยเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษานปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	มีความเห็นด้วยเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษาน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	มีความเห็นด้วยเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษาน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษา ชั้น ปวช.3 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างกลโรงงาน ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างเชื่อมโลหะ และช่างก่อสร้าง ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 โดยศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยใน 2 ด้าน คือ ด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ วิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา และเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกันว่ามีทัศนคติต่อสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างไร การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยนำเสนอในรูปของตารางและการบรรยายตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ แผนกวิชา รอบที่เข้าเรียน คะแนนเฉลี่ยสะสม อาชีพของบิดามารดา ผู้ออกค่าใช้จ่าย ค่าใช้จ่ายที่พักอาศัยและการเดินทางมาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยสถานศึกษาตามทัศนคติของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ทุกวิทยาลัย จำนวน 2 ด้าน

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาตามทัศนคติของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.3 ระหว่างสาขาวิชา จำนวน 3 คู่ ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 จำนวน 2 ด้าน

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 จำนวน 2 ด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เผยแพร่ในวงจำกัด ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อสาเหตุของ
พฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษาตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- 4.50 - 5.00 หมายถึง มีความเห็นด้วยเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ
ระเบียบวินัยของนักศึกษามากที่สุด
- 3.50 - 4.49 หมายถึง มีความเห็นด้วยเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมบกพร่อง
ต่อระเบียบวินัยของนักศึกษามาก
- 2.50 - 3.49 หมายถึง มีความเห็นด้วยเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมบกพร่อง
ต่อระเบียบวินัยของนักศึกษาปานกลาง
- 1.50 - 2.49 หมายถึง มีความเห็นด้วยเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมบกพร่อง
ต่อระเบียบวินัยของนักศึกษาน้อย
- 1.00 - 1.49 หมายถึง มีความเห็นด้วยเกี่ยวกับสาเหตุพฤติกรรมบกพร่อง
ต่อระเบียบวินัยของนักศึกษาน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ สาขาวิชารอบที่
เข้าเรียน คะแนนเฉลี่ยสะสม อาชีพของบิดามารดา ผู้ออกค่าใช้จ่าย ค่าใช้จ่าย ที่พักอาศัยและ
การเดินทางมาวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3

แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ในวิทยาลัยเทคนิค

สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5

ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	1095	97
หญิง	31	3
รวม	1126	100
2. สาขาวิชาของผู้ตอบแบบสอบถาม		
ช่างยนต์	205	18
ช่างกลโรงงาน	197	17
ช่างไฟฟ้า	214	19
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	209	19
ช่างเชื่อมโลหะ	149	13
ช่างก่อสร้าง	152	14
รวม	1126	100
3. รอบของนักศึกษา		
ภาคปกติ (รอบเช้า)	733	65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
ภาคนอกเวลา (รอบบ่าย)	393	35
รวม	1126	100
4. คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา		
1.50 - 2.00	90	8
2.01 - 2.50	365	32
2.51 - 3.00	430	38
มากกว่า 3.01	241	22
รวม	1126	100
5. อาชีพของบิดามารดา		
รับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ	212	19
เกษตรกร	405	36
ค้าขาย	189	17
อาชีพส่วนตัว	144	13
รับจ้างทั่วไป	176	15
	1126	100
6. ผู้ออกค่าใช้จ่ายในการศึกษาในวิทยาลัย		
บิดา มารดา	975	87

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ถือว่าผู้ใช้งานให้ข้อมูลถูกต้องและเป็นความจริง และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ปกครอง	104	9
ญาติพี่น้อง	29	3
อื่น ๆ (ระบุ)	18	2
	1126	100
7. ค่าจ่ายในการศึกษาเล่าเรียนโดยเฉลี่ย		
1,000 - 1,500 บาท	623	55
1,501 - 2,000 บาท	341	30
มากกว่า 2,000 บาท ขึ้นไป	162	15
	1126	100
8. ผู้ตอบแบบสอบถามพักอาศัยอยู่กับ		
บิดา มารดา	759	67
ผู้ปกครอง	179	16
เข้าบ้านหรือหอพักคนเดียว	30	3
เข้าบ้านหรือหอพักร่วมกับเพื่อน	96	9
อาศัยวัด	62	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษา 1126 ไม่นอนุญาตให้นำไป 100 ระบุ โชนันด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
9. การเดินทางมาวิทยาลัย		
เดิน	131	12
รถประจำทาง	576	51
รถจักรยานยนต์	399	35
อื่น ๆ (ระบุ)	20	2
รวม	1,126	100

จากตารางที่ 3 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 นักศึกษาตอบแบบสอบถามทั้งหมด 1,126 คน ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชาย 1,095 คน คิดเป็นร้อยละ 97 เป็นนักศึกษาหญิง 31 คน คิดเป็นร้อยละ 3

นักศึกษากำลังศึกษาในชั้น ปวช.3 ทั้ง 6 สาขาวิชา ได้แก่ ช่างยนต์ 205 คน คิดเป็นร้อยละ 18 ช่างกลโรงงาน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 17 ช่างไฟฟ้า 214 คน คิดเป็นร้อยละ 19 ช่างอิเล็กทรอนิกส์ 209 คน คิดเป็นร้อยละ 19 ช่างเชื่อมโลหะ 149 คน คิดเป็นร้อยละ 13 ช่างก่อสร้าง 152 คน คิดเป็นร้อยละ 14 เป็นนักศึกษาภาคปกติ 733 คน คิดเป็นร้อยละ 65 ภาคนอกเวลา 393 คน คิดเป็นร้อยละ 35

ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดมี ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 จำนวน 430 คน คิดเป็นร้อยละ 38 รองลงมาคือระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.01-2.50 จำนวน 365 คน คิดเป็นร้อยละ 32 ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 ขึ้นไป จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 22 และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 1.50-2.00 จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 8 ตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอนุโลมใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่อนุโลมเอาไปใช้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าในรูปแบบใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ลำดับ

บิดามารดาของนักศึกษาที่มีอาชีพเกษตรกร มากที่สุด 405 คน คิดเป็นร้อยละ 36 รองลงมา รับราชการ 212 คน คิดเป็นร้อยละ 19 ค้าขาย 189 คน คิดเป็นร้อยละ 17 รับจ้างทั่วไป 176 คน คิดเป็นร้อยละ 15 และประกอบอาชีพส่วนตัว 144 คน คิดเป็นร้อยละ 13 ตามลำดับ

ผู้ออกค่าใช้จ่ายในการศึกษาเป็น บิดามารดา 975 คนคิดเป็นร้อยละ 87 เป็นผู้ปกครอง 104 คน คิดเป็นร้อยละ 9 ญาติพี่น้อง 29 คน คิดเป็นร้อยละ 3 และอื่น ๆ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ

ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของผู้เรียนส่วนใหญ่เดือนละ 1,000-1,500 บาท 623 คน คิดเป็นร้อยละ 55 รองลงมา เดือนละ 1,501-2,000 บาท 341 คน คิดเป็นร้อยละ 30 และเดือนละ 2,000 บาท ขึ้นไป 162 คน คิดเป็นร้อยละ 15 ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามอาศัยอยู่กับบิดามารดา 759 คน คิดเป็นร้อยละ 67 รองลงมา อยู่กับผู้ปกครอง 179 คน คิดเป็นร้อยละ 16 เข้าบ้านหรือหอพักร่วมกับเพื่อน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 9 อาศัยวัด 62 คน คิดเป็นร้อยละ 5 และเข้าบ้านหรือหอพักอยู่คนเดียว 30 คน คิดเป็นร้อยละ 3 ตามลำดับ

การเดินทางมาวิทยาลัย มาโดยรถประจำทาง 576 คน คิดเป็นร้อยละ 51 รองลงมาเป็น รถจักรยานยนต์ 399 คน คิดเป็นร้อยละ 35 เดิน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 12 และอื่น ๆ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยสถานศึกษาตามทัศนะของนักศึกษาระดับชั้นปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 จำนวน 2 ด้าน

ผู้วิจัยทำวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยสถานศึกษา ตามทัศนะของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 5 ทั้ง 2 ด้าน ด้วยกันคือ ด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ศึกษาให้ดูของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยสถานศึกษา ตามทัศนะของนักศึกษาในระดับชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค ในสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ด้านการแต่งกาย

ตารางที่ 4

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัย สถานศึกษา
ตามทัศนะของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา
เขตการศึกษา 5 โดยแยกเป็นรายชื่อ ด้านการแต่งกาย

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	N = 1126		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D	
1. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะไม่ ทราบระเบียบของวิทยาลัย	2.96	0.96	น้อย
2. มีนักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ แต่ไม่ มีอาจารย์ตักเตือนหรือลงโทษ	2.38	1.02	น้อย
3. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบตามเพื่อน มีจะนั้นจะเข้ากลุ่มไม่ได้	2.38	1.08	น้อย
4. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะ แต่งกายตามแฟชั่น	3.13	0.92	ปานกลาง
5. เครื่องแต่งกายที่ผิดระเบียบเนื่องจาก ผู้ประกอบการจัดหาให้โดยไม่ทราบว่าผิด	1.92	1.03	น้อย
6. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะมี ฐานะยากจน ไม่สามารถหาเครื่อง แบบที่ถูกระเบียบมาใส่ได้	2.13	1.02	น้อย
7. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะทำ ให้ดูเท่ เป็นจุดเด่นและจุดสนใจของ เพื่อน ๆ และคนทั่วไป	3.27	1.33	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจาก
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	N = 1126		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D	
8. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะ เห็นว่าเครื่องแบบที่ใช้ไม่สอดคล้อง กับสภาพสังคมในปัจจุบัน	2.76	1.19	ปานกลาง
9. นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่ กำหนดเพราะเลียนแบบแฟชั่นและดารา	3.03	1.21	ปานกลาง
10. นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่ กำหนดเพราะเป็นที่สนใจและเป็น ที่ชื่นชอบของเพศตรงข้าม	3.30	1.19	ปานกลาง
11. นักศึกษาสวมเสื้อฝึงานผิดระเบียบ โดยใช้ของสถาบันอื่นหรือของเพื่อน เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนไม่ว่ากล่าว หรือตักเตือน	2.23	1.08	น้อย
12. นักศึกษาสวมรองเท้าผิดระเบียบเช่น สีขาว เทียบสัน มีลวดลาย เพราะ เห็นผู้อื่นกระทำ ไม่โดนลงโทษ	2.55	1.13	ปานกลาง
13. นักศึกษาสวมเครื่องประดับผิดระเบียบ เพราะชอบความสวยงาม	3.17	1.16	ปานกลาง
14. นักศึกษาสวมเครื่องประดับผิดระเบียบ เพราะจำเป็น เนื่องจากเป็นเครื่อง สำอางค์	2.84	1.23	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีสงขลา อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และข้อมูลอ้างอิงของเอกสารฉบับนี้ไปใช้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	N = 1126		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D	
15. นักศึกษาไม่ใส่หัวเข็มขัดหรือติดตรา เครื่องหมายของวิทยาลัย แต่นำของ สถาบันอื่นมาใช้เพราะไม่ศรัทธาใน สถานศึกษาของตน	1.92	1.05	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	2.59	1.10	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ตามทัศนะของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ด้านการแต่งกายพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม 2.59 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนด เพราะเป็นที่สนใจและเป็นที่ชื่นชอบของเพศตรงข้ามมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.30$) รองลงมา คือ นักศึกษาสวมเครื่องประดับผิดระเบียบ เพราะทำให้ดูเท่ เป็นจุดเด่นและจุดสนใจของเพื่อน ๆ และคนทั่วไป ($\bar{X} = 3.27$) และ นักศึกษาสวมเครื่องประดับผิดระเบียบเพราะชอบความสวยงาม ($\bar{X} = 3.17$) และนักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนดเพราะเลียนแบบแฟชั่น และดารา ($\bar{X} = 3.03$) ตามลำดับ

ส่วนข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ มีนักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ แต่ไม่มีอาจารย์ตักเตือนหรือลงโทษ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.38$) รองลงมา คือ นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบตามเพื่อนมิฉะนั้นจะเข้ากลุ่มไม่ได้ ($\bar{X} = 2.33$) และ นักศึกษาสวมเสื้อฝักงานผิดระเบียบโดยใช้ของสถาบันอื่นหรือของเพื่อน เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนไม่ว่ากล่าวหรือตักเตือน ($\bar{X} = 2.23$)

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย

2.2 สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยสถานศึกษาตามทัศนะของนักศึกษา
ระดับชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ด้านความประพฤติ

ตารางที่ 5

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา
ตามทัศนะของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา
เขตการศึกษา 5 โดยแยกเป็นรายชื่อ ด้านความประพฤติ

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	N = 1126		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
1. นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เนื่องจากมัวปนินัยเป็นอันธพาล	2.45	1.19	น้อย
2. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เป็นพวกที่มีปัญหาทางบ้านต้องการ ระบายออก	2.31	1.08	น้อย
3. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เนื่องจากผลประโยชน์บางประการ	2.61	1.16	ปานกลาง
4. นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเพื่อ ชิงความเป็นใหญ่กันในวิทยาลัย	2.45	1.20	น้อย
5. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท มีเหตุมาจากเรื่องชู้สาว	3.09	1.25	ปานกลาง
6. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เนื่องจากรักเพื่อนฝูงและมีเพื่อนมาก	3.53	1.15	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีผู้ประสงค์จะนำเอกสารฉบับนี้ไปเผยแพร่หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต กรุณาแจ้งเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	N = 1126		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
7. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผยเพราะ ต้องการแสดงความเป็นผู้ใหญ่	2.53	1.27	ปานกลาง
8. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผยเพื่อ แสดงความเด่น เห็นว่าเท่	2.81	1.17	ปานกลาง
9. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผยเพราะ ไม่มีอาจารย์ตักเตือนหรือลงโทษ	2.44	1.34	น้อย
10. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผยเพราะ บทลงโทษไม่รุนแรง	2.83	1.36	ปานกลาง
11. นักศึกษาติดยาเสพติดร้ายแรง เพราะเพื่อนชวน ตามเพื่อน ต้อง การเข้ากลุ่มเพื่อน	3.09	1.33	ปานกลาง
12. นักศึกษาติดยาเสพติดร้ายแรงเช่น ยาบ้า เพราะอยากลองและเห็นว่า ไม่อันตรายเหมือนเฮโรอีน	3.09	1.14	ปานกลาง
13. นักศึกษาติดยาเสพติดร้ายแรงเช่น ยาบ้า เพราะมีปัญหาทางบ้าน ขาด ความอบอุ่น	2.65	1.48	ปานกลาง
14. นักศึกษาแอบเล่นการพนัน เช่นกต เครื่องคิดเลข เพราะความสนุก	3.04	1.21	ปานกลาง
15. นักศึกษาแอบเล่นการพนันเพราะ ต้องการเงิน	2.94	1.00	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ผู้ใช้ต้องรับผิดชอบต่อเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	N = 1126		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
16. นักศึกษาแอบเล่นการพนันเพราะ ติดการพนัน	2.38	1.25	น้อย
17. นักศึกษาแอบเล่นการพนันเพราะ เพราะชอบความตื่นเต้นเร้าใจ ต้องคอยหลบอาจารย์	2.59	1.09	ปานกลาง
18. นักศึกษาแอบเล่นการพนันเพราะ เห็นว่าบทลงโทษไม่รุนแรง	2.55	1.03	ปานกลาง
19. นักศึกษาเล่นการพนันกันอย่างเปิดเผย เพราะอาจารย์ไม่ลงโทษ	2.10	1.14	น้อย
20. มีนักศึกษาลบหลู่ดูหมิ่นครู-อาจารย์ หรือแสดงกริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากต้องการลองดี	2.27	1.19	น้อย
21. มีนักศึกษาลบหลู่ดูหมิ่นครู-อาจารย์ หรือแสดงกริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากมีนิสัยเกเร	2.42	1.22	น้อย
22. มีนักศึกษาลบหลู่ดูหมิ่นครู-อาจารย์ หรือแสดงกริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากครู-อาจารย์ประพฤติตน ไม่เหมาะสม เช่น เมาสู่รา ฯลฯ	2.59	1.34	ปานกลาง
23. มีนักศึกษาลบหลู่ดูหมิ่นครู-อาจารย์ หรือแสดงกริยากระด้างกระเดื่อง			

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาค้นคว้าวิจัยเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัยหรือข้อผิดพลาดประการใด กรุณาแจ้งมายังกองบรรณาธิการ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	N = 1126		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
เนื่องจากครู-อาจารย์ก่อกวนแกล้ง รังแก ลงโทษเกินกว่าเหตุ ฯลฯ	2.89	1.23	ปานกลาง
24. มีนักศึกษาหลบหลัดหมิ่นครู-อาจารย์ หรือแสดงกริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากครู-อาจารย์ปล่อยปละ ละเลย ไม่เข้มงวดดูแลเอาใจใส่	2.40	1.30	น้อย
25. นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ไม่เหมาะ สมในสถานศึกษา เช่น ไนท์คลับ บาร์ เพราะเพื่อนชักจูง	2.91	1.28	ปานกลาง
26. นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ไม่เหมาะ สมในสถานศึกษา เช่น ไนท์คลับ บาร์ เพราะต้องการประสบการณ์	3.01	1.27	ปานกลาง
27. นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ไม่เหมาะ สมในสถานศึกษา เช่น ไนท์คลับ บาร์ เพราะอยากรู้ อยากเห็น	3.24	1.22	ปานกลาง
28. นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทาง วิทยาลัยกำหนด เพราะเห็นว่าไม่ มีการลงโทษหรือไม่มีผลต่อคะแนน	2.76	1.28	ปานกลาง
29. นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทาง วิทยาลัยกำหนด เพราะ ไม่ชอบ กิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น	3.14	1.30	ปานกลาง

ตารางที่ 5 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	N = 1126		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	
30. นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทาง วิทยาลัยกำหนด เพราะ เห็นว่า ไม่เป็นประโยชน์ นำเบื่อหน่าย	3.11	1.33	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	2.74	1.23	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยสถานศึกษา ตามทัศนะของนักศึกษาชั้นปวช. 3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ด้านความประพฤติ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม 2.74 เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ชื่อ ที่มีระดับความคิดเห็นระดับมาก ได้แก่ นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเนื่องจากรักเพื่อนฝูงและมีเพื่อนมาก ($\bar{X} = 3.53$)

ชื่อที่มีระดับความคิดเห็นปานกลาง ได้แก่ นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมในสถานศึกษา เช่น ไนต์คลับ บาร์ เพราะอยาก رؤอยากเห็น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.24$) รองลงมาคือ นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะไม่ชอบกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น ($\bar{X} = 3.14$) และนักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะเห็นว่าเป็นประโยชน์นำเบื่อหน่าย ($\bar{X} = 3.11$) ตามลำดับ

ชื่อที่มีระดับความคิดเห็นน้อย ได้แก่ นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเนื่องจากมีอุปนิสัยเป็นอันธพาล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.45$) รองลงมา คือ นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเพื่อชิงความมั่งคั่งเป็นใหญ่กันในวิทยาลัย ($\bar{X} = 2.45$) และนักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผยเพราะไม่กลัวมีอาจารย์ตักเตือนหรือลงโทษ ($\bar{X} = 2.44$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบที่คณะต่อสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัย
สถานศึกษาของนักศึกษาชั้นปวช.3 ระหว่างสาขาวิชา ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา
เขตการศึกษา 5 จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบที่คณะของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ต่อสาเหตุของ
พฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรม
อาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านการแต่งกาย และด้านความประพฤติ
โดยเปรียบเทียบในระหว่าง 2 สาขาวิชาที่มีลักษณะวิชาใกล้เคียงกันจำนวน 3 กลุ่ม ดังนี้

1. สาขาวิชาช่างยนต์กับสาขาวิชาช่างกลโรงงาน
2. สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากับสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์
3. สาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะกับสาขาวิชาช่างก่อสร้าง

3.1 ผลการเปรียบเทียบที่คณะต่อพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ของ
นักศึกษาระดับชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค ในสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5
ระหว่าง 2 สาขาวิชาที่มีลักษณะวิชาใกล้เคียงกันจำนวน 3 กลุ่ม โดยเปรียบเทียบระหว่างสาขา
วิชา คือ

- 3.1.1. สาขาวิชาช่างยนต์กับสาขาวิชาช่างกลโรงงาน
- 3.1.2. สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากับสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์
- 3.1.3. สาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะกับสาขาวิชาช่างก่อสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6

แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา
ของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ระหว่าง
สาขาวิชาช่างยนต์ กับสาขาวิชาช่างกลโรงงาน โดยรวม 2 ด้าน
คือ ด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	สาขาวิชา				t
	ช่างยนต์ N = 205		ช่างกลโรงงาน N = 197		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ด้านการแต่งกาย	2.65	1.12	2.68	1.16	0.21
ด้านความประพฤติ	2.72	1.22	2.78	1.25	0.52
ค่าเฉลี่ยรวม	2.68	1.17	2.73	1.20	0.38

จากตารางที่ 6 แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ระหว่างสาขาวิชาช่างยนต์กับสาขาวิชาช่างกลโรงงาน โดยรวม 2 ด้าน พบว่า ทัศนคติต่อทั้งสาขาวิชาช่างยนต์และสาขาวิชาช่างกลโรงงาน ที่มีต่อสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้ง
เอกสารไว้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค ในสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ทุกสาขาวิชา ด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติเป็นรายข้อ

ตารางที่ 7

แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 โดยแยกเป็นรายข้อระหว่างสาขาวิชาช่างยนต์กับสาขาวิชาช่างกล
โรงงาน ด้านการแต่งกาย

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา	ช่างยนต์ N = 205		ช่างกลโรงงาน N = 197		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะไม่ทราบระเบียบของวิทยาลัย	1.99	0.89	2.14	0.93	1.65
2. มีนักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ แต่ไม่มีอาจารย์ตักเตือนหรือลงโทษ	2.54	1.10	2.45	1.02	0.84
3. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบตามเพื่อน มิฉะนั้นจะเข้ากลุ่มไม่ได้	2.24	1.00	2.53	1.16	2.68**
4. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะแต่งกายตามแฟชั่น	3.10	1.11	3.23	1.19	1.33
5. เครื่องแต่งกายที่ผิดระเบียบเนื่องจาก	1.88	1.01	2.03	1.12	1.41

เอกสารนี้เป็นผู้ปกครองจัดหาให้โดยไม่ทราบว่าเป็นการเปรียบเทียบค่านี้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ช่างยนต์ N = 205		ช่างกลโรงงาน N = 197		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	6. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะมี ฐานะยากจน ไม่สามารถหาเครื่อง แบบที่ถูกระเบียบมาใส่ได้	2.13	1.01	2.21	
7. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะทำ ให้ดูเท่ เป็นจุดเด่นและจุดสนใจของ เพื่อน ๆ และคนทั่วไป	3.38	1.26	3.37	1.30	0.07
8. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะ เห็นว่าเครื่องแบบที่ใช้ไม่สอดคล้อง กับสภาพสังคมในปัจจุบัน	2.89	1.26	2.87	1.13	0.16
9. นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่ กำหนดเพราะเลียนแบบแฟชั่นและดารา	2.98	1.23	3.05	1.20	0.57
10. นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่ กำหนดเพราะเป็นที่สนใจและเป็น ที่ชื่นชอบของเพศตรงข้าม	3.48	1.14	3.31	1.16	1.48
11. นักศึกษาสวมเสื้อฝึ่งงานผิดระเบียบ โดยใช้ของสถาบันอื่นหรือของเพื่อน เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนไม่ว่ากล่าว หรือตักเตือน	2.40	1.12	2.20	1.08	1.82

เอกสารนี้เป็นหรือตกเดือนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ผู้อื่นผู้ใดให้ไปใช้โดยไม่ขออนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ช่างยนต์ N = 205		ช่างกลโรงงาน N = 197		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
12. นักศึกษาสวมรองเท้าผิดระเบียบเช่น สีขาว เทียบสัน มีลวดลาย เพราะ เห็นผู้อื่นกระทำ ไม่โดนลงโทษ	2.73	1.20	2.56	1.21	1.41
13. นักศึกษาสวมเครื่องประดับผิดระเบียบ เพราะชอบความสวยงาม	3.28	1.15	3.16	1.20	1.02
14. นักศึกษาสวมเครื่องประดับผิดระเบียบ เพราะจำเป็น เนื่องจากเป็นเครื่อง กลางของคลัง	2.90	1.27	3.09	1.29	1.48
15. นักศึกษาไม่ใส่หัวเข็มขัดหรือติดตรา เครื่องหมายของวิทยาลัย แต่นำของ สถาบันอื่นมาใช้เพราะไม่ศรัทธาใน สถานศึกษาของตน	1.91	0.99	2.00	1.16	0.83
รวม	2.65	1.12	2.68	1.16	0.21

$p < .01^{**}$

จากตารางที่ 7 แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อสาเหตุพฤติกรรม
บกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค ลังกัตกรม
อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว ระหว่างสาขาวิชาช่างยนต์กับสาขาวิชาช่างกลโรงงาน ด้านการ
แต่งกาย พบว่า นักศึกษาทั้งสองสาขาวิชามีทัศนะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถาน

ศึกษาของนักศึกษาด้านการแต่งกายอยู่ในระดับปานกลาง มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อคำถามที่นักศึกษามีทัศนคติแตกต่างกัน คือ นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบตามเพื่อนมีคะแนนจะเข้ากลุ่มไม่ได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 8

แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา
ของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 5
โดยแยกเป็นรายข้อระหว่างสาขาวิชาช่างยนต์กับสาขาวิชาช่างกลโรงงาน
ด้านความประพฤติ

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ช่างยนต์ N = 205		ช่างกลโรงงาน N = 197		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เนื่องจากมีอุปนิสัยเป็นอันธพาล	2.44	1.19	2.44	1.20	0.01
2. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เป็นพวกที่มีปัญหาทางบ้านต้องการ ระบายออก	2.29	1.07	2.35	1.14	0.54
3. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เนื่องจากผลประโยชน์บางประการ	2.56	1.19	2.75	1.20	1.59
4. นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเพื่อ ชิงความเป็นใหญ่กันในวิทยาลัย	2.35	1.18	2.83	1.30	3.87**

เอกสารนี้เป็นเอกสารเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น เว้นแต่จะขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ช่างยนต์ N = 205		ช่างกลโรงงาน N = 197		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
5. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท มีเหตุมาจากเรื่องชู้สาว	3.02	1.05	3.13	1.29	0.93
6. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เนื่องจากรักเพื่อนฝูงและมีเพื่อนมาก	3.55	1.13	3.68	1.17	1.13
7. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผยเพราะ ต้องการแสดงความเป็นผู้ใหญ่	2.51	1.18	2.56	1.19	0.42
8. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผยเพื่อ แสดงความเด่น เห็นว่าเท่	2.77	1.30	2.88	1.32	0.84
9. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผยเพราะ ไม่มีอาจารย์ตักเตือนหรือลงโทษ	2.57	1.22	2.35	1.15	1.85
10. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผยเพราะ บทลงโทษไม่รุนแรง	2.94	1.29	2.87	1.31	0.53
11. นักศึกษาติดยาเสพติดร้ายแรง เพราะเพื่อนชวน ตามเพื่อน ต้อง การเข้ากลุ่มเพื่อน	3.09	1.31	3.08	1.34	0.07
12. นักศึกษาติดยาเสพติดร้ายแรงเช่น ยาบ้า เพราะอยากลองและเห็นว่า ไม่อันตรายเหมือนเฮโรอีน	3.02	1.37	3.20	1.28	1.35

เอกสารนี้เป็นไม้อันตรายเหมือนเฮโรอีนใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ออกค่าใช้จ่ายไปรษณีย์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ช่างยนต์ N = 205		ช่างกลโรงงาน N = 197		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	13. นักศึกษาติดยาเสพติดร้ายแรงเช่น ยาบ้า เพราะมีปัญหากลับบ้าน ขาด ความอบอุ่น	2.53	1.17	2.73	
14. นักศึกษาแอบเล่นการพนัน เช่นกด เครื่องคิดเลข เพราะความสนุก	3.00	1.30	3.27	1.24	2.12
15. นักศึกษาแอบเล่นการพนันเพราะ ต้องการเงิน	3.01	1.35	2.96	1.33	0.37
16. นักศึกษาแอบเล่นการพนันเพราะ ติดการพนัน	2.40	1.17	2.44	1.25	0.33
17. นักศึกษาแอบเล่นการพนันเพราะ เพราะชอบความตื่นเต้นเร้าใจ ต้องคอยหลบอาจารย์	2.60	1.21	2.57	1.19	0.25
18. นักศึกษาแอบเล่นการพนันเพราะ เห็นว่าบทลงโทษไม่รุนแรง	2.69	1.22	2.51	1.20	1.49
19. นักศึกษาเล่นการพนันกันอย่างเปิดเผย เพราะอาจารย์ไม่ลงโทษ	2.16	1.17	2.09	1.19	0.59
20. มีนักศึกษาลบหลู่หมิ่นครู-อาจารย์ หรือแสดงกริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากต้องการลองดี	2.21	1.16	2.40	1.24	1.58

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
 ไม่ควรนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากทางมหาวิทยาลัย
 หากมีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยเป็นอย่างสูง

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ช่างยนต์ N = 205		ช่างกลโรงงาน N = 197		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	21. มีนักศึกษาหลบหลัดหมั้นครู-อาจารย์ หรือแสดงกริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากมีนิสัยเกเร	2.34	1.13	2.47	
22. มีนักศึกษาหลบหลัดหมั้นครู-อาจารย์ หรือแสดงกริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากครู-อาจารย์ประพฤติตน ไม่เหมาะสม เช่น เมาสู่รา ฯลฯ	2.16	1.37	2.57	1.28	0.30
23. มีนักศึกษาหลบหลัดหมั้นครู-อาจารย์ หรือแสดงกริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากครู-อาจารย์กั่นแก๊ง รังแก ลงโทษเกินกว่าเหตุ ฯลฯ	2.88	1.33	3.00	1.32	0.90
24. มีนักศึกษาหลบหลัดหมั้นครู-อาจารย์ หรือแสดงกริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากครู-อาจารย์ปล่อยปละ ละเลย ไม่เข้มงวดดูแลเอาใจใส่	2.39	1.15	2.24	1.10	1.33
25. นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ไม่เหมาะ สมในสถานศึกษา เช่น ไนต์คลับ	2.69	1.15	2.96	1.18	2.32*

เอกสารนี้เป็นฉบับร่าง เพราะเพื่อนชักจูงการใช้งานเพื่อหาข้อดีที่ตนเองมีอยู่ให้ขึ้นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ช่างยนต์ N = 205		ช่างกลโรงงาน N = 197		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	26. นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ไม่เหมาะสมในสภาพนักศึกษา เช่น ไนท์คลับ บาร์ เพราะต้องการประสบการณ์	2.90	1.11	3.07	
27. นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ไม่เหมาะสมในสภาพนักศึกษา เช่น ไนท์คลับ บาร์ เพราะอยากรู้อยากเห็น	3.20	1.14	3.29	1.20	0.77
28. นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะเห็นว่าไม่มีการลงโทษหรือไม่มีผลต่อคะแนน	2.69	1.24	2.77	1.25	0.64
29. นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะไม่ชอบกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น	3.13	1.36	3.18	1.23	0.38
30. นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะเห็นว่าไม่เป็นประโยชน์ น่าเบื่อหน่าย	3.18	1.37	3.00	1.25	1.37
ค่าเฉลี่ยรวม	2.72	1.22	2.78	1.25	0.52

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกข้อมูล และต้องอ้างอิงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
p < .05* p < .01**

จากตารางที่ 8 แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษานักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 โดยแยกเป็นรายข้อระหว่างสาขาวิชาช่างยนต์กับสาขาวิชาช่างกลโรงงานด้านความประพฤติ พบว่า นักศึกษาทั้งสองสาขาวิชา มีทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อคำถามที่นักศึกษามีทัศนคติแตกต่างกัน คือ นักศึกษาก่อนเรื่องทะเลาะวิวาทเพื่อชิงความเป็นใหญ่กันในวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และในข้อคำถามที่นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมในสภาพนักศึกษา เช่น ไนต์คลับ บาร์ เพราะเพื่อนชักจูง มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9

แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ตามทักษะ
 ของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5
 ระหว่างสาขาวิชาช่างไฟฟ้า กับสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ โดยรวม
 2 ด้าน คือด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	สาขาวิชา				t
	ช่างไฟฟ้า N = 214		ช่างอิเล็กทรอนิกส์ N = 209		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ด้านการแต่งกาย	2.50	1.09	2.54	1.06	0.33
ด้านความประพฤติ	2.64	1.23	2.78	1.18	1.17
ค่าเฉลี่ยรวม	2.57	1.16	2.66	1.12	0.60

จากตารางที่ 9 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะต่อสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่อง
 ระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขต
 การศึกษา 5 ระหว่างสาขาวิชาช่างไฟฟ้ากับสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ โดยรวม 2 ด้าน
 พบว่า ทักษะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
 ทางสถิติซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10

แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา
ของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 โดยแยก
เป็นรายชื่อ ระหว่างสาขาวิชาช่างไฟฟ้ากับสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์
ด้านการแต่งกาย

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ช่างไฟฟ้า N = 214		ช่างอิเล็กทรอนิกส์ N = 209		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะไม่ ทราบระเบียบของวิทยาลัย	1.97	0.89	1.78	0.79	2.32*
2. มีนักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ แต่ไม่ มีอาจารย์ตักเตือนหรือลงโทษ	2.30	0.89	2.20	0.90	1.14
3. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบตามเพื่อน มีฉะนั้นจะเข้ากลุ่มไม่ได้	2.25	1.06	2.26	1.06	0.09
4. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะ แต่งกายตามแฟชั่น	3.08	1.17	3.19	1.20	0.95
5. เครื่องแต่งกายที่ผิดระเบียบเนื่องจาก ผู้ปกครองจัดหาให้โดยไม่ทราบว่าผิด	1.82	1.07	1.81	0.90	0.10
6. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะมี ฐานะยากจน ไม่สามารถหาเครื่อง แบบที่ถูกระเบียบมาใส่ได้	2.19	0.91	1.84	0.79	4.22**
7. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะทำ ให้ดูเท่ เป็นจุดเด่นและจุดสนใจของ เพื่อน ๆ และคนทั่วไป	3.25	1.33	3.36	1.30	0.85

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่ออาจารย์ผู้จัดทำ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ช่างไฟฟ้า N = 214		ช่างอิเล็กทรอนิกส์ N = 209		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
8. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะ เห็นว่าเครื่องแบบที่ใช้ไม่สอดคล้อง กับสภาพสังคมในปัจจุบัน	2.64	1.15	2.66	1.19	0.17
9. นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่ กำหนดเพราะเลียนแบบแฟชั่นและดาราดัง	2.94	1.19	3.18	1.28	1.99*
10. นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่ กำหนดเพราะเป็นที่สนใจและเป็น ที่ชื่นชอบของเพศตรงข้าม	3.17	1.13	3.41	1.25	2.07*
11. นักศึกษาสวมเสื้อผ้างานผิดระเบียบ โดยใช้ของสถาบันอื่นหรือของเพื่อน เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนไม่ว่ากล่าว หรือตักเตือน	2.09	1.09	2.08	1.08	0.09
12. นักศึกษาสวมรองเท้าผิดระเบียบเช่น สีขาว เทียบสัน มีลวดลาย เพราะ เห็นผู้อื่นกระทำ ไม่โดนลงโทษ	2.35	1.12	2.53	1.07	1.68
13. นักศึกษาสวมเครื่องประดับผิดระเบียบ เพราะชอบความสวยงาม	3.06	1.10	3.28	1.13	2.02*
14. นักศึกษาสวมเครื่องประดับผิดระเบียบ เพราะจำเป็น เนื่องจากเป็นเครื่อง สำอางของคลัง	2.68	1.20	2.77	1.06	0.81

เอกสารที่ 14. นักศึกษาสวมเครื่องประดับผิดระเบียบเนื่องจากการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ จำเป็น เนื่องจากเป็นเครื่องสำอางและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ช่างไฟฟ้า N = 214		ช่างอิเล็กทรอนิกส์ N = 209		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
15. นักศึกษาไม่ใส่หัวเข็มขัดหรือติดตรา เครื่องหมายของวิทยาลัย แต่นำของ สถาบันอื่นมาใช้เพราะไม่คร่ำครึใน สถานศึกษาของตน	1.80	1.00	1.77	0.91	0.32
ค่าเฉลี่ยรวม	2.50	1.09	2.54	1.06	0.33

$p < .05^*$ $p < .01^{**}$

ตารางที่ 10 แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัย สถานศึกษาของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ระหว่างนักศึกษสาขาวิชาช่างไฟฟ้ากับนักศึกษสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ด้านการแต่งกาย พบว่านักศึกษาทั้งสองสาขาวิชาที่มีทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษา ด้านการแต่งกายแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อคำถามที่นักศึกษามีทัศนคติแตกต่างกัน คือ นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะมีฐานะยากจน ไม่สามารถหาเครื่องแบบที่ถูกระเบียบมาใส่ได้ แยกแยะต่างกันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น ส่วนข้อคำถามที่นักศึกษามีทัศนคติแตกต่างกันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ได้แก่ นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะไม่ทราบระเบียบของ

วิทยาลัย นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนด เพราะเลียนแบบแฟชั่นและดารา
 นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนด เพราะเป็นที่สนใจ และเป็นที่ชื่นชอบของเพศตรง
 ข้าม และนักศึกษาสวมเครื่องประดับผิดระเบียบเพราะชอบความสวยงาม

ตารางที่ 11

แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา
 ของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5
 โดยแยกเป็นรายข้อระหว่างสาขาวิชาช่างไฟฟ้า กับสาขาวิชาช่าง
 อิเล็กทรอนิกส์ ด้านความประพฤติ

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ช่างไฟฟ้า N = 214		ช่างอิเล็กทรอนิกส์ N = 209		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เนื่องจากมีอุปนิสัยเป็นอันธพาล	2.37	1.16	2.44	1.18	0.61
2. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เป็นพวกที่มีปัญหาทางบ้านต้องการ ระบายออก	2.26	1.03	2.25	1.06	0.09
3. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เนื่องจากผลประโยชน์บางประการ	2.44	1.16	2.63	1.08	1.74
4. นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเพื่อ ชิงความเป็นใหญ่กันในวิทยาลัย	2.31	1.16	2.30	1.13	0.08
5. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท มีเหตุมาจากเรื่องชู้สาว	3.03	1.31	3.20	1.28	1.34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น และสงวนลิขสิทธิ์ในเอกสารฉบับนี้ไว้ด้วย

ตารางที่ 11 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ช่างไฟฟ้า N = 214		ช่างอิเล็กทรอนิกส์ N = 209		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	6. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เนื่องจากรักเพื่อนฝูงและมีเพื่อนมาก	3.38	1.21	3.63	
7. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผยเพราะ ต้องการแสดงความเป็นผู้ใหญ่	2.46	1.26	2.45	1.14	0.08
8. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผยเพื่อ แสดงความเด่น เห็นว่าเท่	2.76	1.38	2.87	1.31	0.84
9. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผยเพราะ ไม่มีอาจารย์ตักเตือนหรือลงโทษ	2.31	1.23	2.61	1.15	2.58 **
10. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผยเพราะ บทลงโทษไม่รุนแรง	2.78	1.34	2.88	1.28	0.78
11. นักศึกษาติดยาเสพติดร้ายแรง เพราะเพื่อนชวน ตามเพื่อน ต้อง การเข้ากลุ่มเพื่อน	3.04	1.38	3.16	1.32	0.91
12. นักศึกษาติดยาเสพติดร้ายแรงเช่น ยาบ้า เพราะอยากลองและเห็นว่า ไม่อันตรายเหมือนเฮโรอีน	2.90	1.36	3.16	1.29	2.01 *
13. นักศึกษาติดยาเสพติดร้ายแรงเช่น ยาบ้า เพราะมีปัญหาที่บ้าน ขาด ความอบอุ่น	2.60	1.22	2.62	1.20	0.16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่มอบให้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ช่างไฟฟ้า N = 214		ช่างอิเล็กทรอนิกส์ N = 209		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	14. นักศึกษาแอบเล่นการพนัน เช่นกด เครื่องคิดเลข เพราะความสนุก	2.77	1.24	3.01	
15. นักศึกษาแอบเล่นการพนันเพราะ ต้องการเงิน	2.80	1.31	2.88	1.20	0.65
16. นักศึกษาแอบเล่นการพนันเพราะ ติดการพนัน	2.23	1.06	2.35	1.07	1.15
17. นักศึกษาแอบเล่นการพนันเพราะ เพราะชอบความตื่นเต้นเร้าใจ ต้องคอยหลบอาจารย์	2.36	1.17	2.55	1.12	1.70
18. นักศึกษาแอบเล่นการพนันเพราะ เห็นว่าบทลงโทษไม่รุนแรง	2.42	1.20	2.45	1.05	0.27
19. นักศึกษาเล่นการพนันกันอย่างเปิดเผย เพราะอาจารย์ไม่ลงโทษ	2.02	1.05	2.03	1.04	0.09
20. มีนักศึกษาลบหลู่ดูหมิ่นครู-อาจารย์ หรือแสดงกริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากต้องการลองดี	2.24	1.06	2.23	1.05	0.09
21. มีนักศึกษาลบหลู่ดูหมิ่นครู-อาจารย์ หรือแสดงกริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากมีนิสัยเกเร	2.31	1.14	2.44	1.13	1.17

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยเป็นอย่างสูงและขอสงวนสิทธิ์ในการนำไปใช้

ตารางที่ 11 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ช่างไฟฟ้า N = 214		ช่างอิเล็กทรอนิกส์ N = 209		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	22. มีนักศึกษาหลบหลั้ตู่ห้มีนครู-อาจารย์ หรือแสดงกริยากระด้างกระเดื่อง เนื่งจากครู-อาจารย์ประพฤดิตน ไม่เหมาะสม เช่น เมาสุรา ฯลฯ	2.62	1.37	2.52	
23. มีนักศึกษาหลบหลั้ตู่ห้มีนครู-อาจารย์ หรือแสดงกริยากระด้างกระเดื่อง เนื่งจากครู-อาจารย์กั้ลันแกลั้ง รังแก ลงโทษเกินกว่าเหตุ ฯลฯ	2.78	1.36	2.82	1.32	0.30
24. มีนักศึกษาหลบหลั้ตู่ห้มีนครู-อาจารย์ หรือแสดงกริยากระด้างกระเดื่อง เนื่งจากครู-อาจารย์ปล่อยปละ ละเลย ไม่เข้มงวดดูแลเอาใจใส่	2.34	1.13	2.35	1.12	0.09
25. นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ไม่เหมาะ สมในสภาพนักศึกษา เช่น ไน้คัลบั บาร์ เพราะเพื่อนชักจูง	2.79	1.26	3.13	1.19	2.85**
26. นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ไม่เหมาะ สมในสภาพนักศึกษา เช่น ไน้คัลบั บาร์ เพราะต้องการประสบกัารณ์	2.91	1.25	3.20	1.27	2.36*

เอกสารนี้เป็นเอกสารเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สงวนลิขสิทธิ์ให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ช่างไฟฟ้า N = 214		ช่างอิเล็กทรอนิกส์ N = 209		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	27. นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ไม่เหมาะสมในสภาพนักศึกษา เช่น ไนท์คลับ บาร์ เพราะอยากรู้ อยากเห็น	3.07	1.28	3.49	
28. นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะเห็นว่าไม่มีการลงโทษหรือไม่มีผลต่อคะแนน	2.67	1.31	3.00	1.21	2.68 **
29. นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะไม่ชอบกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น	3.14	1.31	3.40	1.19	2.13 *
30. นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะเห็นว่าไม่เป็นประโยชน์ น่าเบื่อหน่าย	3.14	1.26	3.35	1.28	1.70
ค่าเฉลี่ย	2.64	1.23	2.78	1.18	1.71

p < .05*

p < .01**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอาจารย์ผู้สอนเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบที่คณะต่อสาเหตุนอกกิจกรรมบกพร่อง
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆก็ตาม ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้เผยแพร่และข้อมูลนี้เป็นข้อมูลของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขต
 การศึกษา 5 โดยแยกเป็นรายชื่อระหว่างสาขาวิชาช่างไฟฟ้ากับสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

ด้านความประพฤตินักศึกษาทั้งสองสาขาวิชา มีทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อคำถามที่นักศึกษามีทัศนคติแตกต่างกันคือ นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเนื่องจากรักเพื่อนฝูงและมีเพื่อนมาก นักศึกษาติดยาเสพติดร้ายแรง เช่น ยาบ้า เพราะอยากลองและเห็นว่าไม่อันตรายเหมือนเฮโรอีน นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ไม่เหมาะสมในสถานศึกษา เช่น ไนต์คลับ บาร์ เพราะต้องการประสบการณ์ นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะ ไม่ชอบกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อคำถามที่นักศึกษามีทัศนคติแตกต่างกันคือ นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผยเพราะ ไม่มีอาจารย์ตักเตือนหรือลงโทษ นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ไม่เหมาะสมในสถานศึกษา เช่น ไนต์คลับ บาร์ เพราะเพื่อนชักจูง นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ไม่เหมาะสม ในสถานศึกษา เช่น ไนต์คลับ บาร์ เพราะอยากรู้อยากเห็น นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนดเพราะ เห็นว่าไม่มีการลงโทษหรือไม่มีผลต่อคะแนน มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 12

แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา
 ของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา
 เขตการศึกษา 5 ระหว่างสาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะ
 กับสาขาวิชาช่างก่อสร้าง โดยรวม 2 ด้าน คือ
 ด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่อง ระเบียบวินัยสถานศึกษา	สาขาวิชา				t
	ช่างเชื่อมโลหะ N = 149		ช่างก่อสร้าง N = 152		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ด้านการแต่งกาย	2.76	1.16	2.46	1.10	2.27*
ด้านความประพฤติ	2.78	1.22	2.74	1.21	0.26
ค่าเฉลี่ยรวม	2.77	1.19	2.60	1.15	1.48

P < .05

จากตารางที่ 12 แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ระหว่างสาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะกับสาขาวิชาช่างก่อสร้าง โดยรวม 2 ด้าน พบว่า ทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนทัศนคติต่อพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาด้านการแต่งกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

ตั้งไว้

ตารางที่ 13

แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา
ของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5
โดยแยกเป็นรายข้อ ระหว่างสาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะกับสาขาวิชา
ช่างก่อสร้าง ด้านการแต่งกาย

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ช่างเชื่อมโลหะ N = 149		ช่างก่อสร้าง N = 152		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะไม่ ทราบระเบียบของวิทยาลัย	2.34	1.08	1.97	0.82	3.35**
2. มีนักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ แต่ไม่ มีอาจารย์ตักเตือนหรือลงโทษ	2.63	1.16	2.20	0.99	3.46**
3. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบตามเพื่อน มีฉะนั้นจะเข้ากลุ่มไม่ได้	2.47	1.12	2.26	1.07	1.66
4. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะ แต่งกายตามแฟชั่น	3.13	1.23	3.03	1.16	0.72
5. เครื่องแต่งกายที่ผิดระเบียบเนื่องจาก ผู้ปกครองจัดหาให้โดยไม่ทราบว่าผิด	2.30	1.16	1.72	0.83	4.99**
6. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะมี ฐานะยากจน ไม่สามารถหาเครื่อง แบบที่ถูกระเบียบมาได้	2.46	1.18	2.00	0.95	3.72**

เอกสารนี้เป็นงานวิจัยที่ไม่สามารถหาเครื่องแบบเพื่อการศึกษาทำนั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตามที่ผู้กระเบียบมาได้ คัดแปลงเนื้อหา และข้อมูลอ้างอิงของเอกสารฉบับนี้ที่มีลิขสิทธิ์

ตารางที่ 13 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ช่างเชื่อมโลหะ N = 149		ช่างก่อสร้าง N = 152		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	7. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะทำให้ดูเท่ เป็นจุดเด่นและจุดสนใจของเพื่อน ๆ และคนทั่วไป	3.20	1.35	2.98	
8. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะเห็นว่าเครื่องแบบที่ใช้ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน	2.92	1.13	2.56	1.23	2.64**
9. นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนดเพราะเลียนแบบแฟชั่นและดารา	3.09	1.10	2.94	1.27	1.09
10. นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนดเพราะเป็นที่สนใจและเป็นที่ยอมรับของเพศตรงข้าม	3.20	1.11	3.21	1.32	0.07
11. นักศึกษาสวมเสื้อฝึกรงานผิดระเบียบโดยใช้ของสถาบันอื่นหรือของเพื่อน เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนไม่ว่ากล่าวหรือตักเตือน	2.42	1.06	2.13	1.06	2.37*
12. นักศึกษาสวมรองเท้าผิดระเบียบเช่น ส้นสูง เขี่ยบสนัน มีลวดลาย เพราะ	2.67	1.26	2.52	0.85	1.21
13. นักศึกษาสวมเครื่องประดับผิดระเบียบ เพราะชอบความสวยงาม	3.12	1.14	3.12	1.28	0.0

เอกสารนี้เป็นเห็นผู้ต้นกระทำการ ไม่โดนลงโทษ ช่างงานเพื่อการศึกษา แต่ไม่มองว่า 1.21 ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่อง ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ช่างเชื่อมโลหะ N = 149		ช่างก่อสร้าง N = 152		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
14. นักศึกษาสวมเครื่องประดับศีรษะ เพราะจำเป็น เนื่องจากเป็นเครื่อง ล้างของล้าง	3.10	1.19	2.63	1.20	3.41**
15. นักศึกษาไม่ใส่หัวเข็มขัดหรือติดตรา เครื่องหมายของวิทยาลัย แต่นำของ สถาบันอื่นมาใช้ เพราะ ไม่ศรัทธาใน สถานศึกษาของตน	2.38	1.21	1.70	1.00	5.31**
ค่าเฉลี่ยรวม	2.76	1.16	2.46	1.10	2.27*

p < .05*

p < .01**

จากตารางที่ 13 แสดงผลการเปรียบเทียบที่คณะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่อง
ระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขต
การศึกษา 5 ระหว่างสาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะกับสาขาวิชาช่างก่อสร้าง ด้านการแต่งกายโดย
รวมพบว่านักศึกษาทั้งสองสาขามีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง
สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อคำถามที่นักศึกษามีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานับ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ได้แก่ นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
เพราะไม่ทราบระเบียบของวิทยาลัย นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบแต่ไม่มีอาจารย์ตักเตือนหรือ

ลงโทษ เครื่องแต่งกายที่ผิดระเบียบเนื่องจากผู้ปกครองจัดหาให้โดยไม่ทราบว่าผิด นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ เพราะมีฐานะยากจนไม่สามารถหาเครื่องแบบที่ถูกระเบียบมาใส่ได้ นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ เพราะเห็นว่าเครื่องแบบที่ใช้ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน นักศึกษาสวมเครื่องประดับผิดระเบียบเพราะจำเป็น เนื่องจากเป็นเครื่องกลางของคลัง นักศึกษาไม่ใส่หัวเข็มขัดหรือติดตราเครื่องหมายของวิทยาลัย แต่นำของสถาบันอื่นมาใช้เพราะไม่ศรัทธาในสถานศึกษาของตน ส่วนข้อความที่นักศึกษามีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้แก่ นักศึกษาสวมเสื้อฝักงานผิดระเบียบ โดยใช้ของสถาบันอื่นหรือของเพื่อนเนื่องจากอาจารย์ผู้สอนไม่ว่ากล่าวหรือตักเตือน

ตารางที่ 14

แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา
ของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 โดยแยก
เป็นรายข้อ ระหว่างสาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะกับ
สาขาวิชาช่างก่อสร้าง ด้านความประพฤติ

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ช่างเชื่อมโลหะ N = 149		ช่างก่อสร้าง N = 152		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เนื่องจากมีอุปนิสัยเป็นอันธพาล	2.58	1.20	2.48	1.20	0.72
2. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เป็นพวกที่มีปัญหาทางบ้านต้องการ ระบายออก	2.44	1.09	2.34	1.09	0.79
3. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เนื่องจากผลประ โยชน์บางประการ	2.67	1.12	2.63	1.17	0.30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครู ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 14 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ช่างเชื่อมโลหะ N = 149		ช่างก่อสร้าง N = 152		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	4. นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเพื่อ ซึ่งความเป็นใหญ่กันในวิทยาลัย	2.61	1.17	2.36	
5. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท มีเหตุมาจากเรื่องชู้สาว	3.04	1.19	3.13	1.39	0.60
6. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เนื่องจากรักเพื่อนฝูงและมีเพื่อนมาก	3.30	1.16	3.63	1.10	2.41*
7. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผยเพราะ ต้องการแสดงความเป็นผู้ใหญ่	2.71	1.27	2.59	1.10	0.87
8. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผยเพื่อ แสดงความเด่น เห็นว่าเท่	2.86	1.19	2.73	1.25	0.92
9. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผยเพราะ ไม่มีอาจารย์ตักเตือนหรือลงโทษ	2.51	1.20	2.28	1.13	1.71
10. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผยเพราะ บทลงโทษไม่รุนแรง	2.77	1.24	2.68	1.20	0.63
11. นักศึกษาติดยาเสพติดร้ายแรง เพราะเพื่อนชวน ตามเพื่อน ต้อง การเข้ากลุ่มเพื่อน	2.99	1.24	3.19	1.31	1.35
12. นักศึกษาติดยาเสพติดร้ายแรงเช่น ยาบ้า เพราะอยากลองและเห็นว่า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ ไม่อันตรายเหมือนเฮโรอีน	3.06	1.34	3.22	1.27	1.06

ตารางที่ 14 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ช่างเชื่อมโลหะ N = 149		ช่างก่อสร้าง N = 152		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
13. นักศึกษาติดยาเสพติดร้ายแรงเช่น ยาบ้า เพราะมีปัญหาทางบ้าน ขาด ความอบอุ่น	2.79	1.18	2.66	1.15	0.96
14. นักศึกษาแอบเล่นการพนัน เช่นกด เครื่องคิดเลข เพราะความสนุก	3.08	1.30	3.20	1.20	0.83
15. นักศึกษาแอบเล่นการพนันเพราะ ต้องการเงิน	3.11	1.24	2.90	1.32	1.42
16. นักศึกษาแอบเล่นการพนันเพราะ ติดการพนัน	2.59	1.18	2.34	1.03	1.95
17. นักศึกษาแอบเล่นการพนันเพราะ เพราะชอบความตื่นเต้นเร้าใจ ต้องคอยหลบอาจารย์	2.79	1.15	2.75	1.19	0.29
18. นักศึกษาแอบเล่นการพนันเพราะ เห็นว่าบตลง โทษไม่รุนแรง	2.78	1.01	2.53	1.23	1.92
19. นักศึกษาเล่นการพนันกันอย่างเปิดเผย เพราะอาจารย์ไม่ลงโทษ	2.32	1.17	2.02	1.00	2.39*
20. มีนักศึกษาลบหลู่ตมึนครู-อาจารย์ หรือแสดงกริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากต้องการลงตี	2.48	1.20	2.09	1.13	2.90*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นการค่า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 14 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ช่างเชื่อมโลหะ N = 149		ช่างก่อสร้าง N = 152		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	21. มีนักศึกษาหลบหลัดหนีครู-อาจารย์ หรือแสดงกริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากมีนิสัยเกเร	2.63	1.25	2.38	
22. มีนักศึกษาหลบหลัดหนีครู-อาจารย์ หรือแสดงกริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากครู-อาจารย์ประพฤติตน ไม่เหมาะสม เช่น เมาสุรา ฯลฯ	2.57	1.20	2.65	1.39	0.53
23. มีนักศึกษาหลบหลัดหนีครู-อาจารย์ หรือแสดงกริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากครู-อาจารย์กั่นแก๊ง รังแก ลงโทษเกินกว่าเหตุ ฯลฯ	2.90	1.32	2.99	1.38	0.57
24. มีนักศึกษาหลบหลัดหนีครู-อาจารย์ หรือแสดงกริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากครู-อาจารย์ปล่อยปละ ละเลย ไม่เข้มงวดดูแลเอาใจใส่	2.63	1.16	2.53	1.04	0.78
25. นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ไม่เหมาะ สมในสภาพนักศึกษา เช่น ไนต์คลับ บาร์ เพราะเพื่อนชักจูง	2.84	1.21	3.07	1.24	1.62

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 14 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ช่างเชื่อมโลหะ N = 149		ช่างก่อสร้าง N = 152		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
26. นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ไม่เหมาะสมในสภาพนักศึกษา เช่น ไนท์คลับ บาร์ เพราะต้องการประสบการณ์	2.95	1.23	3.03	1.11	0.59
27. นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ไม่เหมาะสมในสภาพนักศึกษา เช่น ไนท์คลับ บาร์ เพราะอยากรื้ออยากเห็น	3.08	1.26	3.24	1.26	1.10
28. นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะเห็นว่าไม่มีการลงโทษหรือไม่มีผลต่อคะแนน	2.67	1.30	2.77	1.41	0.63
29. นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะ ไร้ข้อบังคับกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น	2.94	1.33	2.90	1.38	0.25
30. นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะ เห็นว่าไม่เป็นประโยชน์ น่าเบื่อหน่าย	2.83	1.39	3.10	1.39	1.68
ค่าเฉลี่ย	2.78	1.22	2.74	1.21	0.26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 $p < .05^*$ $p < .01^{**}$

จากตารางที่ 14 แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่อง
ระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขต
การศึกษา 5 โดยแยกรายข้อระหว่างสาขาวิชาช่าง เชื่อมโลหะกับสาขาวิชาช่างก่อสร้าง ด้าน
ความประพฤตินพบว่า นักศึกษาทั้งสองสาขามีทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัย
สถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติพบว่า แยกต่างกันอย่างไม่มีนัย
สำคัญทางสถิติซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อคำถามที่นักศึกษามีทัศนคติแตกต่างกันคือ นักศึกษาก่อ
เรื่องทะเลาะวิวาท เนื่องจากรักเพื่อนฝูง และมีเพื่อนมากและ นักศึกษา เล่นการพนันกันอย่างเปิด
เผย เพราะอาจารย์ไม่ลงโทษ มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่
สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อคำถามที่นักศึกษามีทัศนคติ แตกต่างกันคือข้อคำถามที่
นักศึกษาลบหลู่หมิ่นครู-อาจารย์หรือแสดงกิริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากต้องการลองดีมี
ทัศนคติแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อสาเหตุนฤตกรรมบกร่องระเบียบวินัย
สถานศึกษาด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา
เขตการศึกษา 5 โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น 4 กลุ่มตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมดังนี้

1. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 1.50 - 2.00
2. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.01 - 2.50
3. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51 - 3.00
4. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 3.01 ขึ้นไป

4.1 เปรียบเทียบทักษะระหว่างนักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนสะสม
เฉลี่ยต่างกัน ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ต่อสาเหตุนฤตกรรม
บกร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านการแต่งกาย

ตารางที่ 15

เปรียบเทียบทักษะนักศึกษา ชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน
ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ต่อสาเหตุนฤตกรรม
บกร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านการแต่งกาย

สาเหตุนฤตกรรมบกร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา	ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม								F
	1.50-2.00		2.01-2.50		2.51-3.00		3.01 ขึ้นไป		
	N = 90		N = 365		N = 430		N = 241		
	\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	\bar{X}_3	S.D. ₃	\bar{X}_4	S.D. ₄	
เอกสา1. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ	2.31	1.01	2.13	0.94	1.96	1.04	1.89	1.00	6.76*

การใ้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่กนุญคดีให้นำไปใช้ปะโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรเพราะไม่ทราบระเบียบข้อค้ดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 15 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม								F
	1.50-2.00		2.01-2.50		2.51-3.00		3.01 ขึ้นไป		
	N = 90		N = 365		N = 430		N = 241		
	\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	\bar{X}_3	S.D. ₃	\bar{X}_4	S.D. ₄	
2. มีนักศึกษาแต่งกายผิด ระเบียบแต่ไม่มีอาจารย์ ตักเตือนหรือลงโทษ	2.37	1.09	2.37	0.97	2.40	1.04	2.43	1.00	0.15
3. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ ตามเพื่อนมีฉะนั้นจะเข้ากลุ่ม ไม่ได้	2.46	1.10	2.30	1.05	2.35	1.05	2.40	1.10	0.77
4. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ เพราะแต่งกายตามแฟชั่น	3.05	1.31	3.11	1.18	3.10	1.16	3.16	1.17	0.24
5. เครื่องแต่งกายที่ผิดระเบียบ เนื่องจากผู้ปกครองจัดหาให้ โดยไม่ทราบว่าผิด	2.04	1.10	2.00	1.02	1.92	0.99	1.83	1.06	1.70
6. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ เพราะมีฐานะยากจนไม่ สามารถหาเครื่อง แบบที่ถูกระเบียบมาใส่ได้	2.33	1.15	2.16	1.03	2.10	1.01	2.05	1.07	1.73
7. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ เพราะทำให้ดูเท่ เป็น									

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเผยแพร่ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 15 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม								F
	1.50-2.00		2.01-2.50		2.51-3.00		3.01 ขึ้นไป		
	N = 90		N = 365		N = 430		N = 241		
	\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	\bar{X}_3	S.D. ₃	\bar{X}_4	S.D. ₄	
จุดเด่นและจุดสนใจ ของเพื่อน ๆ และคนทั่วไป	3.31	1.28	3.16	1.32	3.27	1.32	3.33	1.32	0.95
8. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ เพราะเห็นว่าเครื่องแบบที่ ใช้ไม่สอดคล้องกับสภาพ สังคมในปัจจุบัน	3.07	1.21	2.73	1.17	2.77	1.17	2.56	1.16	4.52*
9. นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่า ระเบียบที่กำหนดเพราะ เลียนแบบแฟชั่นและดารา	3.25	1.31	2.92	1.22	3.08	1.18	3.04	1.22	2.15
10. นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่า ระเบียบที่กำหนดเพราะ เป็นที่สนใจและเป็นที่ยอมรับ ชอบของเพศตรงข้าม	3.36	1.27	3.17	1.20	3.31	1.18	3.40	1.16	2.16
11. นักศึกษาสวมเสื้อฝึ่งงานผิด ระเบียบโดยใช้ของสถาบัน หรือ ตักเตือน	2.40	1.21	2.23	1.05	2.26	1.09	2.21	1.12	0.65

เอกสารนี้เขียนหรือของเพื่อนเนื่องจากการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ผู้สอนไม่รับผิดชอบต่อเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 15 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม								F
	1.50-2.00		2.01-2.50		2.51-3.00		3.01 ขึ้นไป		
	N = 90		N = 365		N = 430		N = 241		
	\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	\bar{X}_3	S.D. ₃	\bar{X}_4	S.D. ₄	
12. นักศึกษาสวมรองเท้าผิด ระเบียบ เช่น สีขาว เทียบ สีน้ำตาลดำ เพราะเห็น ผู้อื่นกระทำ ไม่โดนลงโทษ	2.81	1.24	2.43	1.14	2.54	1.12	2.52	1.19	2.55
13. นักศึกษาสวมเครื่องประดับ ผิดระเบียบเพราะชอบ ความสวยงาม	2.81	1.24	2.43	1.14	2.68	1.19	2.83	1.25	1.63
14. นักศึกษาสวมเครื่องประดับผิด ระเบียบเพราะจำเป็น เนื่องจาก เป็นเครื่องรางของขลัง	2.97	1.17	2.85	1.23	2.86	1.21	2.70	1.26	1.40
15. นักศึกษาไม่ใส่หัวเข็มขัด หรือติดตราเครื่องหมาย ของวิทยาลัย แต่นำของ สถาบันอื่นมาใช้ เพราะไม่ ศรัทธาในสถานศึกษาของตน	2.14	1.29	2.02	1.21	1.84	0.99	2.00	1.08	3.15
	2.74	0.70	2.58	0.64	2.60	0.54	2.58	0.63	1.87

เอกสารนี้เป็นเอกสารค่าเฉลี่ยไว้สำหรับ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ทำแบบงนัยใดๆ และที่ยังยั้งงนัยซึ่งของเอกสารนี้ไว้ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

P < 0.05*

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนสะสมต่างกัน ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านการแต่งกาย พบว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 1.50 - 2.00 มีทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านการแต่งกายมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.74$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 3.36 - 2.81 ส่วนอยู่ในระดับน้อยมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.46 - 2.04 เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยมี 3 ลำดับแรกได้แก่ ข้อคำถามที่ 10 นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนดเพราะเป็นที่สนใจและเป็นที่ยอมรับของเพศตรงข้าม ($\bar{X} = 3.36$) ข้อคำถามข้อที่ 7 นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะทำให้ดูเท่เป็นจุดเด่นและจุดสนใจของเพื่อน ๆ และคนทั่วไป ($\bar{X} = 3.31$) ข้อคำถามที่ 13 นักศึกษาสวมเครื่องประดับผิดระเบียบเพราะชอบความสวยงาม ($\bar{X} = 3.26$) นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.01 - 2.50 มีทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านการแต่งกายมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.17 - 2.73 อยู่ในระดับน้อยมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.43 - 2.00 เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยมี 3 ลำดับแรกได้แก่ ข้อคำถามที่ 10 นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนดเพราะเป็นที่สนใจและเป็นที่ยอมรับของเพศตรงข้าม ($\bar{X} = 3.17$) ข้อคำถามที่ 7 นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะทำให้ดูเท่เป็นจุดเด่นและจุดสนใจของเพื่อน ๆ และคนทั่วไป ($\bar{X} = 3.31$) ข้อคำถามข้อที่ 9 นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนดเพราะเลียนแบบแฟชั่น และดารานักแสดง ($\bar{X} = 3.09$) นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51 - 3.00 มีทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านการแต่งกายมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.60$) พิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.31 - 2.54 ข้อที่อยู่ในระดับน้อยมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.40 - 1.84 จากการเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยมี 3 ลำดับแรกได้แก่ ข้อคำถามที่ 10 นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนดเพราะเป็นที่สนใจและเป็นที่ยอมรับของเพศตรงข้าม ($\bar{X} = 3.31$) ข้อคำถามที่ 10 ไม่ว่าคำถามข้อที่ 7 นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะทำให้ดูเท่เป็นจุดเด่นและจุดสนใจของเพื่อน ๆ และคนทั่วไป ($\bar{X} = 3.27$) ข้อคำถามที่ 13 นักศึกษาสวมเครื่องประดับผิดระเบียบเพราะชอบ

ความสวยงาม ($\bar{X} = 3.20$) นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 3.01 ขึ้นไป มีทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านการแต่งกาย มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.58$) พิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.40 - 2.52 ข้อคำถามที่อยู่ในระดับน้อยมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.43 - 1.84 จากการเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกได้แก่ ข้อคำถามที่ 10 นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่า ระเบียบที่กำหนดเพราะเป็นที่สนใจและเป็นที่ยอมรับของเพศตรงข้าม ($\bar{X} = 3.40$) ข้อคำถามข้อที่ 7 นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะทำให้ดูเท่เป็นจุดเด่นและจุดสนใจของเพื่อน ๆ และคนทั่วไป ($\bar{X} = 3.33$) ข้อคำถามที่ 4 นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะแต่งกายตามแฟชั่น ($\bar{X} = 3.16$)

เมื่อทดสอบข้อสมมุติฐานที่คณะของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน พบว่านักศึกษาทั้ง 4 กลุ่มมีทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านการแต่งกายแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 16

แสดงการทดสอบรายคู่ของทักษะนักศึกษา ชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน
ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ต่อสาขาเทคนิคกรรมการ
บกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านการแต่งกาย

สาขาเทคนิคกรรมการบกพร่องต่อระเบียบ วินัยสถานศึกษา ด้านการแต่งกาย		ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม			
		1.50-2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01ขึ้นไป
1. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ					
เพราะไม่ทราบระเบียบของ	\bar{X}	2.31	2.13	1.96	1.89
วิทยาลัย					
คะแนนเฉลี่ยสะสม	1.50-2.00	2.31	*	*	*
"	2.01-2.50	2.13			
"	2.51-3.00	1.96			
"	3.01 ขึ้นไป	1.89			
8. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ					
เพราะเห็นว่าเครื่องแบบที่ใช้ไม่	\bar{X}	3.07	2.73	2.77	2.56
สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน					
คะแนนเฉลี่ยสะสม	1.50-2.00	3.07	*		*
"	2.01-2.50	2.73			
"	2.51-3.00	2.77			
"	3.01 ขึ้นไป	2.56			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับศึกษาใช้เพื่อการเรียนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ผ่านการ
ไม่ว่าการณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้ง* แสดงถึงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 16 เมื่อทดสอบรายคู่ตามวิธีของ Scheffe รวมทั้งด้าน ไม่พบว่ามีความ
ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทัศนคติของนักศึกษา
ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยของสถานศึกษา ด้านการ
แต่งกายแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 เป็นรายคู่ดังนี้

ข้อคำถามที่ 1 นักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 1.50
- 2.00 กับนักศึกษาปวช. 3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51-3.00 และ 3.01
ขึ้นไป มีทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม
ระหว่าง 1.50-2.00 มีทัศนคติต่อข้อคำถามที่ว่านักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ เพราะไม่ทราบ
ระเบียบของวิทยาลัยอยู่ระดับปานกลาง แตกต่างจากนักศึกษาที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมกลุ่ม
อื่น ๆ ส่วนนักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.01 - 2.50 กับนักศึกษาที่มีคะแนน
ระหว่าง 3.01 ขึ้นไปมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อคำถามที่ 8 นักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 1.50 -
2.00 กับนักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 3.01 ขึ้นไป มีทัศนคติแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 โดยที่นักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 1.50
- 2.00 มีทัศนคติต่อข้อคำถามที่ว่า เครื่องแบบที่ใช้ ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบันแตกต่างจาก
นักศึกษาระดับคะแนนเฉลี่ย 3.01 ขึ้นไป

สรุป แสดงให้เห็นว่านักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 1.50
- 2.00 มีทัศนคติแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับกลุ่มอื่นอีก 3 กลุ่มมากที่สุด ในจำนวนข้อคำถาม 2 ข้อ
ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษา
ด้านการแต่งกาย

4.2 เปรียบเทียบทัศนคติระหว่างนักศึกษา ชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม
ต่างกัน ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่อง
ระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านความประพฤติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 17

เปรียบเทียบทัศนคติระหว่างนักศึกษา ชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน

ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ต่อสาเหตุ

พฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านความประพฤติ

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม								F
	1.50-2.00		2.01-2.50		2.51-3.00		3.01 ขึ้นไป		
	N = 90	N = 365	N = 430	N = 241					
	\bar{X}_1	S.D ₁	\bar{X}_2	S.D ₂	\bar{X}_3	S.D ₃	\bar{X}_4	S.D ₄	
1. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เนื่องจากมีอุปนิสัยเป็นอันธพาล	2.78	1.27	2.43	1.17	2.39	1.13	2.44	1.19	2.85*
2. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เป็นพวกที่มีปัญหาทางบ้านต้อง การระบายออก	2.70	1.17	2.24	1.12	2.28	1.02	2.36	1.09	4.50*
3. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เนื่องจากผลประ โยชน์บาง ประการ	2.65	1.13	2.61	1.20	2.53	1.12	2.64	1.14	0.58
4. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เพื่อชิงความเป็นใหญ่กัน ในวิทยาลัย	2.81	1.25	2.44	1.18	2.40	1.18	2.49	1.21	2.88*
5. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาท									
6. นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะ วิวาทเนื่องจากรักเพื่อนฝูง	3.12	1.37	3.05	1.33	3.08	1.20	3.01	1.25	0.23

เอกสารนี้มีที่มาจากข้อกล่าวไว้สำหรับการศึกษาวิจัย
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตามผู้จัดทำขอสงวนเนื้อหา และทั้งอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 17 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม								
	1.50-2.00		2.01-2.50		2.51-3.00		3.01 ขึ้นไป		F
	N = 90		N = 365		N = 430		N = 241		
\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	\bar{X}_3	S.D. ₃	\bar{X}_4	S.D. ₄		
และมีเพื่อนมาก	3.47	1.22	3.41	1.18	3.55	1.10	3.52	1.19	0.98
7. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผย เพราะต้องการแสดงความ เป็นใหญ่	2.97	1.33	2.47	1.20	2.52	1.19	2.52	1.10	4.34*
8. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผย เพื่อแสดงความเด่น เห็นว่าเท่	2.91	1.26	2.63	1.34	2.82	1.28	2.85	1.27	2.22
9. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผย เพราะไม่มีอาจารย์ตักเตือน หรือลงโทษ	2.62	1.16	2.47	1.20	2.38	1.17	2.40	1.21	1.14
10. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผย เพราะบทลงโทษไม่รุนแรง	2.08	1.21	2.63	1.30	2.77	1.27	3.00	1.29	2.82
11. นักศึกษาติดยาเสพติดร้ายแรง เพราะเพื่อนชวน ตามเพื่อน ต้องการเข้ากลุ่มเพื่อน	3.02	1.31	2.95	1.34	3.05	1.32	3.15	1.33	1.09
12. นักศึกษาติดยาเสพติดร้ายแรง เช่น ยาบ้า เพราะอยากลอง และเห็นว่าไม่อันตรายเหมือน เฮโรอีน	3.01	1.32	2.98	1.34	3.13	1.30	3.11	1.31	1.06

เอกสารนี้เก็บข้อมูลจากงานวิจัยที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ และเห็นว่าไม่อันตรายเหมือนเฮโรอีน และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 17 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม								F
	1.50-2.00		2.01-2.50		2.51-3.00		3.01 ขึ้นไป		
	N = 90		N = 365		N = 430		N = 241		
	\bar{X}_1	S.D ₁	\bar{X}_2	S.D ₂	\bar{X}_3	S.D ₃	\bar{X}_4	S.D ₄	
13. นักศึกษาตัดยาเส้นติดร้ายแรง เช่น ยาบ้า เพราะมีปัญหาทาง บ้าน ขาดความอบอุ่น	2.87	1.24	2.53	1.27	2.68	1.19	2.83	1.25	3.69*
14. นักศึกษาแอบเล่นการพนัน เช่น กดเครื่องคิดเลข เพราะความ สนุก	2.85	1.35	2.94	1.29	3.06	1.23	3.09	1.35	1.30
15. นักศึกษาแอบเล่นการพนัน เพราะต้องการเงิน	2.73	1.27	2.87	1.30	2.94	1.27	3.04	1.34	1.58
16. นักศึกษาแอบเล่นการพนัน เพราะติดการพนัน	2.37	1.15	2.37	1.11	2.40	1.11	2.47	1.19	0.42
17. นักศึกษาแอบเล่นการพนัน เพราะชอบความตื่นเต้นเร้าใจ ต้องการคอยหลบอาจารย์	2.70	1.31	2.59	1.17	2.59	1.11	2.54	1.21	0.36
18. นักศึกษาแอบเล่นการพนัน เพราะเห็นว่าบทลงโทษไม่รุนแรง	2.46	1.22	2.44	1.20	2.53	1.16	2.61	1.23	0.97

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภายใน
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 17 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม								F
	1.50-2.00		2.01-2.50		2.51-3.00		3.01 ขึ้นไป		
	N = 90		N = 365		N = 430		N = 241		
	\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	\bar{X}_3	S.D. ₃	\bar{X}_4	S.D. ₄	
19. นักศึกษาเล่นการพนันกันอย่าง เปิดเผยเพราะอาจารย์ไม่ลง โทษ	2.24	1.13	2.16	1.12	2.03	1.07	2.13	1.10	1.11
20. มีนักศึกษาลบหลัดหมิ่นครู- อาจารย์ หรือแสดงกริยา กระด้างกระเดื่องเนื่องจาก ต้องการลองดี	2.38	1.32	2.30	1.19	2.24	1.13	2.29	1.11	0.41
21. มีนักศึกษาลบหลัดหมิ่นครู- อาจารย์หรือแสดงกริยา กระด้างกระเดื่องเนื่องจากมี นิสัยเกเร	2.58	1.19	2.41	1.21	2.45	1.16	2.44	1.15	0.49
22. มีนักศึกษาลบหลัดหมิ่นครู- อาจารย์หรือแสดงกริยา กระด้างกระเดื่องเนื่องจาก ครู-อาจารย์ประพฤติตนไม่ เหมาะสม	2.54	1.34	2.61	1.35	2.57	1.25	2.55	1.27	0.13
23. มีนักศึกษาลบหลัดหมิ่น ครู-อาจารย์									

เอกสารนี้เหมาะสมสำหรับเข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษาวิจัยหรือไม่

ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม ขอขอบคุณผู้ให้คำปรึกษาและผู้อ่านซึ่งได้ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 17 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม								F
	1.50-2.00		2.01-2.50		2.51-3.00		3.01 ขึ้นไป		
	N = 90		N = 365		N = 430		N = 241		
	\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	\bar{X}_3	S.D. ₃	\bar{X}_4	S.D. ₄	
หรือแสดงกริยากระด้าง กระเดื่องเนื่องจากครู- อาจารย์กลั่นแกล้ง รังแก ลงโทษเกินกว่าเหตุ	3.12	1.35	2.95	1.34	2.79	1.28	2.63	1.33	4.33*
24. มีนักศึกษาหลบหลัดหมิ่น ครู-อาจารย์หรือแสดงกริยา กระด้างกระเดื่องเนื่องจากครู เนื่องจากครู-อาจารย์ปล่อย ปละละเลย ไม่เข้มงวดดูแล เอาใจใส่	2.66	1.20	2.39	1.15	2.36	1.07	2.44	1.13	1.79
25. นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ไม่ เหมาะสมในสถานศึกษา เช่น ไนต์คลับ บาร์ เพราะ เพื่อนฝูงชักจูง	2.87	1.31	2.75	1.21	2.96	1.18	3.05	1.24	3.38*
26. นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ไม่ เหมาะสมในสถานศึกษา เช่น ไนต์คลับ บาร์ เพราะต้อง การประสบการณ์	2.94	1.21	2.94	1.23	3.05	1.13	3.04	1.18	0.71

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 17 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อ ระเบียบวินัยสถานศึกษา	ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม								F
	1.50-2.00		2.01-2.50		2.51-3.00		3.01 ขึ้นไป		
	N = 90		N = 365		N = 430		N = 241		
	\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂	\bar{X}_3	S.D. ₃	\bar{X}_4	S.D. ₄	
27. นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ไม่ เหมาะสมในสถานศึกษา เช่น ไนต์คลับ บาร์ เพราะ อยากรู้อยากเห็น	3.23	1.33	3.07	1.22	3.21	1.22	3.26	1.22	1.39
28. นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะ เห็นว่าไม่มีการลงโทษหรือไม่มี ผลต่อคะแนน	2.78	1.32	2.71	1.32	3.78	1.25	2.88	1.29	0.86
29. นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะ ไม่ ชอบกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น	3.28	1.38	3.15	1.34	3.10	1.23	3.28	1.34	1.22
30. นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะ เห็นว่าไม่เป็นประโยชน์ น่าเบื่อหน่าย	2.92	1.40	3.09	1.37	3.08	1.31	3.25	1.32	1.58
นอกจากนี้ยังเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับนักศึกษาใช้หากต้องการศึกษาเพิ่มเติม ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งนี้ค่าเฉลี่ยห้ามมิให้คัดลอก	2.81	0.80	2.64	0.74	2.73	0.70	2.77	0.74	0.00

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนสะสมต่างกัน ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านความประพฤติ พบว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 1.50 - 2.00 มีทัศนะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านความประพฤติมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 3.47 - 2.54 ส่วนอยู่ในระดับน้อยมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.46 - 2.04 เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยมี 3 ลำดับแรกได้แก่ ข้อคำถามที่ 6 นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเนื่องจากรักเพื่อนฝูงและมีเพื่อนมาก ($\bar{X} = 3.47$) ข้อคำถามที่ 29 นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนดเพราะไม่ชอบกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น ($\bar{X} = 3.28$) ข้อคำถามข้อที่ 27 นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมกับสภาพนักศึกษา เช่น ไนต์คลับ บาร์ เพราะอยากรู้อยากเห็น ($\bar{X} = 3.23$)

นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 2.01-2.50 มีทัศนะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านความประพฤติมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.41-2.53 อยู่ในระดับน้อยมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.47 - 2.16 เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ข้อคำถามที่ 6 นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเนื่องจากรักเพื่อนฝูงและมีเพื่อนมาก ($\bar{X} = 3.41$) ข้อคำถามข้อที่ 29 นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนดเพราะไม่ชอบกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น ($\bar{X} = 3.15$) ข้อคำถามที่ 27 นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมกับสภาพนักศึกษา เช่น ไนต์คลับ บาร์ เพราะอยากรู้อยากเห็น ($\bar{X} = 3.07$)

นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51-3.00 มีทัศนะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านความประพฤติ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.73$) พิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.78 - 2.53 ข้อที่อยู่ในระดับน้อยมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.45 - 2.03 จากการเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกได้แก่ ข้อคำถามที่ 29 นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนดเพราะไม่ชอบกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น ($\bar{X} = 3.55$) ข้อคำถามด้านการค้าไม่ว่าที่ 6 นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเนื่องจากรักเพื่อนฝูงและมีเพื่อนมาก ($\bar{X} = 3.55$) ข้อคำถามที่ 27 นักศึกษาเข้าไปในสถานศึกษาที่ไม่เหมาะสมกับสภาพนักศึกษา เช่น ไนต์คลับบาร์

เพราะอยากรู้อยากเห็น ($\bar{X} = 3.21$)

นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.01 ขึ้นไป มีทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านความประพฤติ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.77$) พิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.52 - 2.52 ข้อคำถามที่อยู่ในระดับน้อยมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.47 - 2.13 จากการเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกได้แก่ ข้อคำถามที่ 6 นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เนื่องจากรักเพื่อนฝูงและมีเพื่อนมาก ($\bar{X} = 3.52$) ข้อคำถามที่ 29 นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนดเพราะไม่ชอบกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น ($\bar{X} = 3.28$) ข้อคำถามที่ 27 นักศึกษาเข้าไปในสถานศึกษาที่ไม่เหมาะสมกับสภาพนักศึกษา เช่น ไนท์คลับ บาร์ เพราะอยากรู้อยากเห็น ($\bar{X} = 3.26$)

เมื่อทดสอบข้อสมมุติฐานที่คณะของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยระหว่างต่างกัน นักศึกษาทั้ง 4 กลุ่มมีทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านความประพฤติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 18

แสดงการทดสอบสมมุติฐานรายคู่ของทัศนคติของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยระหว่างต่างกัน ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านความประพฤติ

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัย สถานศึกษา ด้านความประพฤติ		ระดับคะแนนเฉลี่ยระหว่าง			
		1.50-2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01 ขึ้นไป
1. นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาท	\bar{X}	2.78	2.43	2.39	2.44
"		2.78	2.43		
"		2.43			

เอกสารนี้เป็นเนื่องจากมีอุปนิสัยเป็นอันธพาล ซึ่งก่อให้เกิดการศึกษาก่อนหน้านั้น ไม่อนุญาตให้เข้าไปในประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะระดับคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.00 * ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร * ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 18 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัย สถานศึกษา ด้านความประพฤติ		ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม			
		1.50-2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01 ขึ้นไป
"	2.51-3.00	2.39			
"	3.00 ขึ้นไป	2.44			
2. นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เป็นพวกทมิฬหาทางบ้านต้อง การระบายออก	\bar{X}	2.70	2.24	2.28	3.36
คะแนนเฉลี่ยสะสม	1.50-2.00	2.70	*	*	*
"	2.01-2.50	2.24			
"	2.51-3.00	2.28			
"	3.01 ขึ้นไป	3.36			
4. นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เพื่อชิงความเป็นใหญ่ในวิทยาลัย	\bar{X}	2.81	2.44	2.40	2.49
คะแนนเฉลี่ยสะสม	1.50-2.00	2.81	*	*	
"	2.01-2.50	2.44			
"	2.51-3.00	2.40			
"	3.01 ขึ้นไป	2.49			

เอกสารนี้ 7. นักศึกษาผู้บุกรุกในที่เปิดเผยการใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 18 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัย สถานศึกษา ด้านความประพฤติ		ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม			
		1.50-2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01 ขึ้นไป
เพราะต้องการแสดงความ เป็นใหญ่	\bar{X}	2.97	2.47	2.52	2.52
คะแนนเฉลี่ยสะสม 1.50-2.00	2.97	*			*
" 2.01-2.50	2.47				
" 2.51-3.00	2.52				
" 3.01 ขึ้นไป	2.52				
13. นักศึกษาต้องการเสด็จร้าย แรง เช่น ยาบ้า เพราะมีปัญหา ทางบ้านขาดความอบอุ่น	\bar{X}	2.87	2.53	2.68	2.83
คะแนนเฉลี่ยสะสม 1.50-2.00	2.87	*			*
" 2.01-2.50	2.53				
" 2.51-3.00	2.68				
" 3.01 ขึ้นไป	2.83				
23. นักศึกษาหลบหลีกหนีครู- อาจารย์หรือแสดงกิริยา กระต้างกระเดื่องเนื่องจาก ครู อาจารย์กั่นแก๊ง รังแก	\bar{X}	3.12	2.95	2.79	2.63
คะแนนเฉลี่ยสะสม 1.50-2.00	3.12	*	*	*	*
" 2.01-2.50	2.95				

เอกสารนี้ถึงมือท่านเกินกว่าเหตุสำหรับท่าน ซึ่งหากต้องการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการ
ไม่ว่ากรณีใดๆ กรุณาแจ้งชื่อและตำแหน่งของท่านไว้ด้วยทุกครั้งเพื่อความสะดวกในการติดต่อ

ตารางที่ 18 (ต่อ)

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัย สถานศึกษา ด้านความประพฤติ			ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม			
			1.50-2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01 ขึ้นไป
"	2.51-3.00	2.79				
"	3.01 ขึ้นไป	2.63				
25. นักศึกษา เข้าไปในสถานที่ไม่ เหมาะสมกับสภาพนักศึกษา เช่น ไนต์คลับบาร์ เพราะ เพื่อนฝูง		\bar{X}	2.87	2.75	2.96	3.05
คะแนนเฉลี่ยสะสม	1.50-2.00	2.87	*			*
"	2.01-2.50	2.75				
"	2.51-3.00	2.96				
"	3.01 ขึ้นไป	3.05				

ตารางที่ 18 เมื่อทดสอบรายคู่ตามวิธีของ Scheffe' รวมทั้งด้านความประพฤติไม่พบว่าค่าเฉลี่ยของคู่ใดที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อนำมาพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทักษะของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกันที่ตอบแบบสอบถาม มีทักษะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาด้านความประพฤติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 เป็นรายคู่ ดังนี้

ข้อคำถามที่ 1 นักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 1.50-2.00 กับเอกสาคักศึกษาที่มีระดับคะแนน 2.51 - 3.00 มีทักษะต่อข้อคำถามที่ว่านักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะชนด้านการค้าไม่ว่ากวิวิทเนื่องจากมีอุปนิสัยเป็นอันธพาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยของสถานศึกษาของนักศึกษาตามทัศนะของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ได้ทำการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Method) โดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยตามลำดับขั้นคือ วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของสถานศึกษา ตามทัศนะของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยของสถานศึกษา ระหว่างนักศึกษา สาขาวิชาช่างยนต์กับสาขาวิชาช่างกลโรงงาน, สาขาวิชา ช่างไฟฟ้ากับสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์, สาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะกับสาขาวิชาช่างก่อสร้าง และนักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน

สมมติฐานของการวิจัย

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สร้างสมมติฐานไว้ดังนี้

1. นักศึกษาชั้น ปวช.3 สาขาวิชาช่างยนต์กับสาขาวิชาช่างกลโรงงานมีทัศนะต่อ

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของสถานศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 5 แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. นักศึกษาชั้น ปวช.3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากับสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์มีทักษะต่อสาเหตุนวัตกรรมบกร่องต่อระเบียบวินัยของสถานศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 แตกต่างกัน

3. นักศึกษาชั้น ปวช.3 สาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะกับสาขาวิชาช่างก่อสร้างมีทักษะต่อสาเหตุนวัตกรรมบกร่องต่อระเบียบวินัยของสถานศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 แตกต่างกัน

4. นักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกันมีทักษะต่อสาเหตุนวัตกรรมบกร่องต่อระเบียบวินัยของสถานศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 5 แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

ในการสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยทำการสรุปผลทักษะต่อสาเหตุนวัตกรรมบกร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 เปรียบเทียบทักษะต่อสาเหตุนวัตกรรมบกร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาระหว่างสาขาวิชา และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา ด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. สภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 5 นักศึกษาตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 1126 คน เป็นนักศึกษาชาย 1,095 คน คิดเป็นร้อยละ 97 เป็นนักศึกษาหญิง 31 คนคิดเป็นร้อยละ 3 นักศึกษา นักศึกษาทั้งหมด 6 สาขาวิชา ได้แก่ ช่างยนต์ 205 คน คิดเป็นร้อยละ 18 ช่างกลโรงงาน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 17 ช่างไฟฟ้า 214 คน คิดเป็นร้อยละ 19 ช่างอิเล็กทรอนิกส์ 209 คน คิดเป็นร้อยละ 19 ช่างเชื่อมโลหะ 149 คน คิดเป็นร้อยละ 13 ช่างก่อสร้าง

เอกส 152 คน คิดเป็นร้อยละ 14 เป็นนักศึกษาภาคปกติ 733 คน คิดเป็นร้อยละ 65 ภาค้นอกเวลา ด้านการก้า
ไม่ว่า 393 คน คิดเป็นร้อยละ 35 หักค้แปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51-3.00 มากที่สุด จำนวนถึง 430 คน คิดเป็นร้อยละ 38 รองลงมาคือ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.01-2.50 จำนวน 365 คน คิดเป็นร้อยละ 32 ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.01 ขึ้นไป จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 22 และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 1.50-2.00 จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 8 ตามลำดับ

1.3 บิตามารดาของนักศึกษาส่วนใหญ่มีอาชีพ เกษตรกร มากที่สุด 405 คน คิดเป็นร้อยละ 36 รองลงมา รับราชการ 212 คน คิดเป็นร้อยละ 19 ค้าขาย 189 คน คิดเป็นร้อยละ 17 รับจ้างทั่วไป 176 คน คิดเป็นร้อยละ 15 และประกอบอาชีพส่วนตัว 144 คน คิดเป็นร้อยละ 13 ตามลำดับ ผู้ปกครองใช้จ่ายในการศึกษาส่วนใหญ่เป็น บิตามารดา 975 คน คิดเป็นร้อยละ 87 ผู้ปกครอง 104 คน คิดเป็นร้อยละ 9 ญาติพี่น้อง 29 คน คิดเป็นร้อยละ 2 และอื่น ๆ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ

1.4 ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของผู้เรียนส่วนใหญ่เดือนละ 1,000-1,500 บาท 623 คน คิดเป็นร้อยละ 55 รองลงมา เดือนละ 1,501-2,000 บาท 341 คน คิดเป็นร้อยละ 30 และเดือนละ 2,000 บาท ขึ้นไป 162 คน คิดเป็นร้อยละ 15 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่กับ บิตามารดา 759 คน คิดเป็นร้อยละ 67 รองลงมาอยู่กับผู้ปกครอง 179 คน คิดเป็นร้อยละ 16 เข้าบ้านหรือหอพักรวมกับเพื่อน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 9 อาศัยวัด 62 คน คิดเป็นร้อยละ 5 และเข้าบ้านหรือหอพักอยู่คนเดียว 30 คน คิดเป็นร้อยละ 3 ตามลำดับ การเดินทางมาวิทยาลัย ส่วนใหญ่มาโดยรถประจำทาง 576 คน คิดเป็นร้อยละ 51 รองลงมาเป็น รถจักรยานยนต์ 399 คน คิดเป็นร้อยละ 35 เดิน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 12 และอื่น ๆ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ

2. ทิศนะต่อสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยสถานศึกษา ของนักศึกษา ชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านการแต่งกาย และด้านความประพฤติ พบว่า

2.1 ด้านการแต่งกาย ทิศนะต่อสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ไม่ว่าโดยรวม ทั้งด้าน อยู่ในระดับปานกลาง พิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า สาเหตุของพฤติกรรมบกพร่อง ได้แก่ นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนด เพราะเป็นที่สนใจ และเป็นที่ยินยอม

ของเพศตรงข้าม นักศึกษาสวมเครื่องประดับผิดระเบียบเพราะชอบความสวยงาม และนักศึกษา
ไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนดเพราะเลียนแบบแฟชั่นและดารานางงาม

2.2 ด้านความประพฤติ ทักษะต่อสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัย สถานศึกษาของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 โดยรวมทั้งด้านอยู่ในระดับปานกลาง นิจารณาเป็นรายชื่อแล้วพบว่า สาเหตุของพฤติกรรมบกพร่อง ได้แก่ นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเนื่องจากรักเพื่อนฝูงและมีเพื่อนมาก นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมในสถานศึกษา เช่น ไนต์คลับ บาร์ เพราะอยากรู้อยากเห็น นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะไม่ชอบกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น และนักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนดเพราะเห็นว่าไม่เป็นประโยชน์ นำไปสู่นาย

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่อง ต่อระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษาชั้น ปวช.3 สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ทุกวิทยาลัย ด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ ระหว่างนักศึกษา 6 สาขาวิชา แบ่งเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชาพบว่า

3.1 ด้านการแต่งกาย ผลการเปรียบเทียบทักษะต่อสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่อง ต่อระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย พบว่า สาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยระหว่างนักศึกษาสาขาวิชาช่างยนต์กับสาขาวิชาช่างกลโรงงาน และระหว่างนักศึกษาสาขาวิชาช่างไฟฟ้าและสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ทักษะของนักศึกษาต่อสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัย ระหว่างสาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะ และสาขาวิชาช่างก่อสร้าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ด้านความประพฤติ ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษาชั้น ปวช.3 พบว่าทักษะของนักศึกษาระหว่างสาขาวิชาช่างยนต์กับสาขาวิชาช่างกลโรงงาน ระหว่างนักศึกษาสาขาวิชาช่างไฟฟ้าและสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์และระหว่างสาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะและสาขาวิชาช่างก่อสร้าง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น 4. ผลการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ไปใช้ แตกต่างกันต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรม

อาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ทั้งด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ พบว่า

4.1 ด้านการแต่งกาย นักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน ทั้ง 4 กลุ่ม มีทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา โดยรวมทั้งด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ถึงแม้ว่าจะมีบางข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญก็ตาม

4.2 ด้านความประพฤติ นักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน ทั้ง 4 กลุ่ม มีทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา โดยรวมทั้งด้านความประพฤติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ถึงแม้ว่ากลุ่มที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 1.50-2.00 จะแตกต่างจากกลุ่มอื่นมีจำนวนถึง 4 ข้อคำถามก็ตาม

การอภิปรายผล

1. นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชาย มีผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 5 ภาคเรียน อยู่ระหว่าง 2.51-3.00 บิดามารดาเป็นผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร ช่างราชการ ค้าขาย รับจ้างและประกอบอาชีพส่วนตัวตามลำดับ การที่นักศึกษาส่วนใหญ่พักอาศัยกับบิดามารดาและเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการเรียนอยู่ระหว่าง 1,000-2,000 บาทต่อเดือน ตลอดจนการเดินทางไปกลับระหว่างที่พักกับวิทยาลัย ใช้รถประจำทางและรถจักรยานยนต์จากข้อมูลทั่วไป พบว่านักศึกษานักอาศัยอยู่กับบิดามารดา นับว่าเป็นผลดีในการดูแล อบรมความประพฤติและการแต่งกายตลอดจนการแสดงออกในรูปอื่น ๆ เป็นการหล่อหลอมพฤติกรรม ที่พึงประสงค์ต่อครอบครัวและสังคม เนื่องจากครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความสำคัญในการหล่อหลอมพฤติกรรมและบุคลิกภาพของเด็ก การปล่อยปละละเลยเด็ก การเลี้ยงดูเด็กแบบรักน้อยควบคุมน้อย จะทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับเด็กมากมาย¹ และ นัตรสุนทร พฤติภิญโญ² ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความประพฤติผิดของ นักเรียน พบว่า ความยึดมั่นต่อการกระทำสังคมยอมรับ สามารถอธิบายกับกลุ่มนักเรียนที่ประพฤติ ผิดขนาดเบาได้ดี ขณะที่ความผูกพันต่อบิดามารดาสามารถอธิบาย ได้กับกลุ่มนักเรียนที่มีความผิดพลาดหนักได้ ส่วน

เอกสาร Hirschi พบว่าแหล่งของความรู้สึกร่วมกันที่มีผลต่อการยับยั้งการกระทำผิดประกอบด้วยบิดา มารดา พี่น้อง เพื่อน และเพื่อนร่วมชั้นเรียนและเพื่อน ที่คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ทักษะของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ที่มีต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ อยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าพฤติกรรมที่บกพร่องที่เกิดขึ้นภายในวิทยาลัยของตนยังไม่อยู่ในระดับที่ร้ายแรงและมีโอกาสเกิดขึ้นได้เสมอ นักศึกษามีทักษะอยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น ถึงแม้ว่าจะมีบางข้อคำถามที่ทักษะของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก แต่ก็มีส่วนน้อยเท่านั้น เมื่อพิจารณาโดยละเอียดเป็นรายด้านพบว่า

2.1 ทักษะของนักศึกษา ที่มีต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านการแต่งกายอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าปัญหาที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะการแต่งกายของนักศึกษา ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา และสถานศึกษานั้น นักศึกษาเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นไปตามหลักการและทฤษฎีการควบคุม (Control Theory) ของ Travis Hirschi ที่ว่าพฤติกรรมกระทำผิดในลักษณะไปจากทฤษฎีทั่วไป คือแทนที่จะมองว่าทำไมคนเราจึงทำผิด กลับมองว่าทำไมคนเราจึงละเว้น หรือยับยั้งการกระทำผิด ทั้งนี้ เพราะบ่อยครั้งที่การละเมิดบรรทัดฐานจะนำมาซึ่งความพึงพอใจแก่ผู้ล่วงละเมิด ตามธรรมชาติคนเราจะมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนเว้นแต่จะมีสิ่งใดมายับยั้ง พฤติกรรมที่เบี่ยงเบนจะเกิดขึ้น เมื่อการควบคุมสังคมเปราะบางหรือถูกทำลาย แต่เมื่อใดที่การควบคุมนั้นมีความเข้มแข็งพฤติกรรมก็จะไม่เบี่ยงเบน แสดงให้เห็นว่ามีการควบคุมการแต่งกายของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ให้ปฏิบัติตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2534 พอสมควรแต่ยังไม่เคร่งครัดมากนักตลอดจนการสร้างวินัยในตัวเองให้นักศึกษายังไม่ทั่วถึงจึงเป็นสาเหตุให้นักศึกษาบางส่วนประพฤติดังระเบียบวินัยการแต่งกายกำหนดไว้ ส่วนสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านการแต่งกายพิจารณาเป็นรายข้อ สาเหตุบกพร่องระเบียบวินัยส่วนใหญ่เกิดจากความรักสวยรักงามตามวัยของ นักศึกษาอันเกิดจากความต้องการได้รับการยอมรับจากเพื่อน ครู อาจารย์และบุคคลอื่น การเสริมสร้างจุดเด่นของตัวเองโดยการแต่งกาย ย่อมดึงดูดให้ผู้คนคบหา แม้ว่านักศึกษาจะไม่ประสงค์ ที่จะผิดระเบียบวินัยของวิทยาลัย⁴ ในส่วนหนึ่งของสาเหตุบกพร่องระเบียบวินัยด้านการแต่งกาย คือ ตามแฟชั่น หรือเลียนแบบดารานักแสดงเป็นส่วนสำคัญต่อการประพฤติดังระเบียบวินัยเรื่องการแต่งกาย นับได้ว่าเป็นเรื่องปกติในด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดก็ตามที่กำลังอยู่ในวัยรุ่นที่กำลังก้าวสู่วัยหนุ่มวัยสาว มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายการนำไปใช้อารมณ์ สังคม สติปัญญา ทำให้มีความคิดแตกต่างไปจากวัยเด็ก และส่งผลให้มีปัญหาต่อการ

สาเหตุบกพร่องระเบียบวินัย ด้านการแต่งกายได้สูง⁵ สมควรที่สถานศึกษาจะให้รางวัลสำหรับนักศึกษาที่แต่งกายถูกต้องตามระเบียบ เพื่อให้ให้นักศึกษาส่วนใหญ่เลียนแบบตลอดจนหาตัวอย่างจากบุคคลที่มีชื่อเสียงและมีอิทธิพลต่อกลุ่มวัยรุ่น ในด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีในสังคมและนำมาเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาดูเป็นแบบอย่างที่ต้องการและเป็นที่ยอมรับของสังคม ส่วนสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยด้านการแต่งกายที่นักศึกษาเห็นว่าอยู่ในระดับน้อย ได้แก่สาเหตุที่ไม่เข้าใจระเบียบการแต่งกายที่วิทยาลัยกำหนดนั้น แสดงว่านักศึกษาเข้าใจเป็นอย่างดี การที่ทราบอยู่แล้วว่าผิดระเบียบแต่ยังมีเจตนาฝ่าฝืนเนื่องจากการควบคุมที่ไม่เคร่งครัดตามที่อ้างมาแล้ว ถึงแม้ว่าจะมีนักศึกษาบางส่วนเห็นว่าสาเหตุที่บกพร่องระเบียบวินัยด้านการแต่งกายอยู่ในระดับน้อยก็ตาม สถาบันการศึกษาต้องอาศัยระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการแต่งกายมาควบคุมนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ และอย่างเคร่งครัดดังที่ พันนาดีนทร์ กล่าวว่าการสร้างวินัยให้กับเด็กตั้งแต่เริ่มแรกเข้ามาในสถานศึกษาให้นักศึกษาวางระเบียบและควบคุมวินัยของตนเอง การปฏิบัติตามกฎข้อบังคับที่โรงเรียนสร้างไว้ และตัวเองก็เห็นพ้องด้วยนั้นเป็นสิ่งที่ควรระวังซึ่งความสงบเรียบร้อย อันจะนำมาซึ่งความสุขและความเสมอภาคแก่สมาชิกทุกคนในสังคม วินัยโรงเรียนจึงเป็นอำนาจที่จะรักษาความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นแก่ทุกคน⁶

2.2 ทักษะของนักศึกษา ที่มีต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านความประพฤติ อยู่ในระดับปาน ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ธนวัฒน์ หาญพันธ์⁷ ซึ่งได้ศึกษาหาพฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักศึกษาในวิทยาลัยเกษตรกรรมและวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษาภาคกลาง พบว่าตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักศึกษาทั้งสิ้น 6 ตัว คือ การสมาคมกับเพื่อน ความรู้สึกผูกพันกับบิดามารดา ความรู้สึกผูกพันกับสถาบันและครูอาจารย์ ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับ ความเชื่อในบรรทัดฐานกฎเกณฑ์ในสังคม และความรวดเร็วในการลงโทษ โดยตัวแปรที่มีขนาดความสัมพันธ์ในระดับสูงสุดได้แก่ตัวแปรการสมาคมกับเพื่อน ส่วนตัวแปรที่มีขนาดความสัมพันธ์ต่ำที่สุดได้แก่ความสัมพันธ์ต่อสถาบันและครูอาจารย์ เห็นได้ว่าสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาที่อยู่ในเอกสารระดับมากที่สุดคือเรื่องทะเลาะวิวาท เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาวัยรุ่นเพศชาย มีความรักเพื่อนและนำมาซึ่งทะเลาะวิวาท รวมทั้งสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ววัฒนธรรมจากทั่วโลกถูกนำมาแพร่หลาย ซึ่งบางเรื่องก็ไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมไทย ทำให้

เกิดผลเสียต่าง ๆ อีกประการหนึ่งคือพฤติกรรมเลียนแบบหรือเกิดจากอบรมเลี้ยงดู การขาดความรัก ความอบอุ่นในครอบครัว จากการวิจัยของชิตกมล ลังซ์ทอง¹⁰ ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อวินัยในตนเองของวัยรุ่น พบว่า ตัวทำนายที่มีอิทธิพล 4 ตัวแปร คือ วินัยในตนเองของบิดา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การอบรมเลี้ยงดู และระดับการศึกษาของบิดา ซึ่งสรุปได้ว่า บิดามารดาหรือผู้ปกครอง เป็นกุญแจสำคัญที่จะนำนักเรียนไปสู่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ ส่วนเพศตรงข้ามก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากวัยรุ่นสนใจเพศตรงข้าม เมื่อมีความรักก็แสดงความเป็นเจ้าของเกิดการหึงหวงถึงขั้นทะเลาะวิวาทก่อความไม่สงบในโรงเรียน¹¹ และสาเหตุการทะเลาะวิวาทไม่ได้มีสาเหตุมาจากอุปนิสัยของนักศึกษา แต่อย่างไรก็ตามผลการวิจัยอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Jensen¹² พบว่า ความผูกพันต่อบิดามารดาเป็นตัวต่อต้านการกระทำผิดของวัยรุ่น ไม่ว่าจะบิดามารดานั้นจะมีพฤติกรรมกระทำผิดหรือพฤติกรรมที่ถูกต้องก็ตาม

ในส่วนสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องที่เกิดจากครูอาจารย์ พบว่ามีสาเหตุอยู่ในระดับน้อยแสดงให้เห็นว่าครูอาจารย์ไม่ได้ละเลยหรือปล่อยให้นักศึกษากระทำผิดวินัย ด้านความประพฤติ ได้มีการอบรมตักเตือน ลงโทษตามสมควร แต่การประพฤติบกพร่องระเบียบวินัยของนักศึกษายังเกิดขึ้นนั้น มีความสอดคล้องกับผลงานวิจัย ธนวัฒน์ หานินวัฒน์ ซึ่งได้กล่าวอ้างแล้วแต่ในบางข้อคำถาม ที่นักศึกษามีทัศนคติในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ สมพร สุกส์นีย์¹³ ที่กล่าวถึงสาเหตุของการประพฤติผิดระเบียบวินัยสถานศึกษา ของนักศึกษานั้นเนื่องมาจากครู ว่าครูสอนไม่ดีไม่ได้เตรียมการสอนทำให้เด็กไม่รู้เรื่อง ไม่สนใจ ครูไม่ยุติธรรม เจ้าอารมณ์โมโห ชอบดุด่าลงโทษโดยไม่มีเหตุผล ไม่เอาใจใส่เด็ก การป้องกันการกระทำผิดระเบียบของนักเรียน ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการ เป็นผู้ทำหน้าที่ดี และครูต้องถือว่า ระเบียบวินัยจะต้องปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจของนักเรียนเอง ถ้าครูและนักเรียนร่วมกันจัดระบบงานในชั้นเรียน สาเหตุความขัดแย้งและประพฤติผิดระเบียบก็จะหมดไป¹⁴

สาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา อีกข้อหนึ่งที่นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่อง คือ กิจกรรมที่สถานศึกษาจัดขึ้นเป็นกิจกรรมที่น่าเบื่อหน่าย เอกสารและไม่เป็นประโยชน์ ทำให้นักศึกษาหลีกเลี่ยง ไม่เข้าร่วมกิจกรรม ดังที่ Hirschi ได้กล่าวไว้ว่าการทำไม่ทำก็แล้วแต่ การกระทำผิดของวัยรุ่น มีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับ คือ กิจกรรมที่ไม่ใช่ต่าง ๆ ของโรงเรียน คือ กิจกรรมในเรื่องวิชาการ และกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับวิชาการ

เช่นการเล่นกีฬา การเข้ากิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น จากการศึกษาพบว่าถ้านักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมทั้ง 2 มาก ก็จะมีแนวโน้มการกระทำผิดต่ำ นั่นก็คือกิจกรรมทั้ง 2 ด้าน มีสหสัมพันธ์เชิงลบกับการกระทำผิด ดังนั้นจึงต้องมีการส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมของสถานศึกษาทั้งกิจกรรมนอก และในหลักสูตรโดยกิจกรรมเหล่านี้ฝึกฝนให้นักศึกษามีระเบียบวินัยในตนเอง มีการฝึกฝนให้ทำงานเป็นหมู่คณะ ให้อุจริตชอบ รู้จักปรับรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นส่วนหนึ่งของการช่วยแก้ปัญหา เรื่องระเบียบวินัย¹⁵ แม้ว่าปัญหาเรื่องระเบียบวินัยจะเป็นเรื่องซับซ้อนก็ตาม แต่การศึกษาหาพฤติกรรม ที่เป็นปัญหาจากนักเรียนจะช่วยให้เข้าใจปัญหาเรื่องวินัยได้ดีขึ้น เนื่องจากพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกในโรงเรียนได้ช่วยให้เกิดผลดีต่อกระบวนการเรียนการสอนของโรงเรียน¹⁶

3. เปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่อง ทั้งด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ โดยเปรียบเทียบนักศึกษาทั้ง 3 คือ สาขาช่างยนต์กับสาขาช่างกลโรงงาน สาขาวิชาไฟฟ้ากับสาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ และสาขาช่างเชื่อมโลหะกับสาขาช่างก่อสร้าง มีทักษะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัย โดยรวมทั้ง 2 ด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จะมีเพียงทักษะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านการแต่งกายที่นักศึกษาสาขาช่างเชื่อมโลหะกับสาขาช่างก่อสร้างที่มีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ส่วนใหญ่มีทักษะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นทักษะที่อยู่ในระดับใกล้เคียงกันเกือบทั้งหมด จึงทำให้ไม่พบความแตกต่าง ตามที่ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคจำนวน 6 แห่ง ซึ่งอยู่คนละจังหวัด ถึงแม้จะใช้หลักสูตรการสอนอย่างเดียวกัน แต่ไม่มีโอกาสได้ทำงานและรู้จักกัน ซึ่งน่าจะมีความทักษะแตกต่างกัน ตามสถานการณ์และพื้นที่ แต่ปรากฏว่าทักษะของนักศึกษาเมื่อนำมาทดสอบสมมติฐานแล้ว พบว่า มีทักษะใกล้เคียงกันมาก เมื่อเปรียบเทียบกันเป็นรายด้านพบว่า

3.1 เปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ระหว่างสาขาวิชาจำนวน 3 คู่ ที่มีต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัย ด้านการแต่งกาย โดยรวมแล้วไม่พบข้อแตกต่าง และส่วนใหญ่ให้ทักษะเกี่ยวกับสาเหตุบกพร่องต่อระเบียบวินัยสถานศึกษา ด้านการแต่งกายอยู่ในระดับปานกลางและอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า 2 คู่แรกคือ สาขาวิชาช่างยนต์กับช่างกลโรงงาน และสาขาวิชาช่างไฟฟ้ากับสาขาอิเล็กทรอนิกส์ ไม่พบ

ความแตกต่างทั้งนี้ เนื่องจากวิทยาลัยแต่ละแห่ง อยู่ภายใต้ระเบียบการแต่งกายของกรม อาชีวศึกษาอันเดียวกัน การวางระเบียบกฎเกณฑ์การแต่งกายเพื่อความคึกคักมีลักษณะใกล้เคียงกัน พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา มีการเลียนแบบซึ่งกันและกัน ซึ่งได้จากการอบรม ประชุมสัมมนาจนได้แนวความคิดในกรอบของอาชีวศึกษาภาคและกรมเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิรัช วรรณรัตน์¹⁷ เห็นว่าปัจจัยสำคัญที่สถานศึกษามีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของนักเรียน คือ การบริหารโรงเรียนของผู้บริหารได้บัญญัติต่อครูและนักเรียนอย่างไร พฤติกรรมเหล่านี้หากให้ความสนใจและปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ก็จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนให้ดีขึ้น นั่นหมายถึงระเบียบของสถานศึกษาต่าง ๆ มีลักษณะเดียวกัน ทำให้พฤติกรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษาเป็นไปในแนวทางเดียวกัน มีทัศนะในด้านการปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเป็นอย่างเดียวกัน โดยหลักการหรือวิถีทาง ในการสร้างวินัยให้ประพฤติปฏิบัติในทางที่เหมาะสมสร้างความคิดอย่างมีเหตุผล และสร้างอุดมคติที่ตั้งงามแก่บุคคล ซึ่งมีผลให้พฤติกรรมที่แสดงออกโอบรอบเป็นที่ยอมรับของสังคม และดำรงการอยู่ร่วมกันให้ทำเป็นไปด้วยดี นั่นคือการรักษาวินัยนั่นเอง

ในส่วนของทัศนะของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยด้านการแต่งกายที่มีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยที่นักศึกษาสาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะมีทัศนะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัย สถานศึกษาด้านการแต่งกายอยู่ในระดับปานกลาง แต่นักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้างกลับมีทัศนะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยด้านการแต่งกายอยู่ในระดับน้อย นับว่าเป็นทิศทางด้านทัศนะคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่อง ด้านการแต่งกายที่เห็นได้อย่างชัดเจนที่นักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้างเพียงสาขาเดียวที่มีทัศนะต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องด้านนี้อยู่ในระดับน้อยเพียงสาขาเดียวทั้งนี้เนื่องจากหลักสูตร และลักษณะรายวิชาธรรมชาติการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอนมีความแตกต่างไปจาก 5 สาขาวิชาที่กล่าวมาแล้ว จากประสบการณ์ของผู้วิจัยในฐานะที่ทำหน้าที่ช่วยผู้บริหารฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ต้องดูแลงานปกครองของวิทยาลัยมาหลายปี พบว่านักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้าง เป็นสาขาวิชาที่ต้องฝึกงานอยู่กับงานก่อสร้าง ซึ่งแปดเปื้อนดิน ฝุ่น ทราย น้ำ และเศษวัสดุก่อสร้าง อื่น ๆ ตลอดเวลาฝึกงาน ทำให้ชุดฝึกงานแปดเปื้อนสกปรก ครูอาจารย์ที่สอนและควบคุมกิจกรรมการเรียนการสอนจึงอนุโลมให้ใช้ชุดฝึกงาน ที่นอกเหนือวิทยาลัยกำหนดอยู่เสมอ และนักศึกษาก็จะนำมาเป็นข้ออ้าง

เป็นประจำทำให้พฤติกรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษา มีปัญหาโดยตลอด จึงทำให้ทัศนคติของ นักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้างที่มีต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยด้านการแต่งกายอยู่ ระดับน้อย ซึ่งแตกต่างไปจากนักศึกษาสาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะ ซึ่งเป็นคู่เปรียบเทียบ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้เป็นข้อมูลในการบริหารงานกิจการนักศึกษาในงานปกครอง ที่จะทำความเข้าใจกับนักศึกษาในการแก้ไขพฤติกรรมบกพร่อง ซึ่งมีสาเหตุจากพฤติกรรมเป็น ธรรมชาติ การเรียนในรายวิชาที่แตกต่างกัน การสร้างวินัยของนักศึกษาด้านการแต่งกายจึง ต้องสังวรถึงเหตุผลของการบกพร่องนั้น ๆ ด้วย กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์¹⁸ กล่าวว่า "ผู้บริหารสถานศึกษาและครูควรระลึกเสมอว่า ในการดำเนินงานด้านวินัยนักเรียนนั้น จุดมุ่งหมาย สูงสุด คือ การสร้างวินัยในตนเองให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน ช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุดในการ ปลุกฝังวินัยในตนเองของนักเรียน ได้แก่ ช่วงที่เด็กกำลังเรียนอยู่ เพราะในช่วงนี้ทางโรงเรียน จะมองเห็นปัญหาของนักเรียนได้ง่าย และชัดเจน ตลอดจนสามารถวิเคราะห์หาสาเหตุและแก้ไข ได้ง่ายขึ้น" สอดคล้องกับความคิดเห็นของ เมธี ปิลันธนานนท์¹⁹ ที่ว่า "การเรียนการสอนจะ เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพไม่ได้ หากปราศจากความมีระเบียบวินัย แต่อุดมคติในเรื่องความ เป็นระเบียบวินัยนั้นควรมีต้นที่ความมีระเบียบวินัยในตนเอง ซึ่งแต่ละคนจะต้องควบคุมพฤติกรรม ให้อยู่ในเส้นทางที่พึงประสงค์ให้ได้" ถึงแม้ว่านักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้างจะมีทัศนคติต่อสาเหตุ พฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัย ด้านการแต่งกาย แตกต่างไปจากนักศึกษาสาขาวิชาช่างเชื่อม โลหะ เนื่องจากนักศึกษามีพื้นฐานในการเรียนการฝึกงานต่างกัน แต่ผู้บริหารและครูอาจารย์ควร ต้องเน้น ให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของปัญหาและสาเหตุของปัญหา การปลุกฝังเรื่องระเบียบ วินัยให้นักศึกษาจึงจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเน้นการปลุกฝังในเรื่องวินัยในตนเอง การขาดการดูแล หรือปล่อยปละละเลยให้นักเรียนขาดระเบียบวินัย จะทำให้โรงเรียนหรือห้องเรียนกลายเป็น อาณาจักรแห่งความวุ่นวายในที่สุด พฤติกรรมใดก็ตามที่เป็นปัญหาต่อการเรียนการสอนควรได้ รับการพิจารณาแก้ไขโดยไม่มีการยกเว้น²⁰ ระเบียบวินัย ข้อบังคับ ผู้ปฏิบัติการ หมายถึง ครูอาจารย์จะต้องยอมรับและเข้าใจตรงกัน ซึ่งการเข้าใจตรงกันเป็นเรื่องสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป้าหมายและจุดประสงค์ของระเบียบข้อบังคับจะต้องชัดเจนแจ่มแจ้ง ไม่คลุมเครือหรือมีใช้เพื่อคนกลุ่มน้อย²¹ อีกในความเป็นจริงการรักษาระเบียบวินัยที่ได้ผลดีที่สุด และ เป็นวิธีที่ยั่งยืนที่สุด คือการควบคุมตนเองเนื่องจากนักเรียนจะเกิดความรู้สึกได้ด้วยตนเองว่า เพราะการกระทำของตนเองนั้น ไม่ถูกต้องและไม่กระทำอีก โดยไม่ต้องมีผู้อื่นไปชี้แนะหรือบังคับ

ย่อมจะได้ผลดีกว่าวิธีใด ๆ²²

3.2 เปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ระหว่างสาขาวิชาจำนวน 3 คู่ ที่มีต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยสถานศึกษาด้านความประพฤติ โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลางและไม่พบว่าคู่ใดที่มีทัศนคติแตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นไปตามทฤษฎีปัญหาทางสังคมของ Bandura²³ กล่าวว่า พฤติกรรมของบุคคลเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างองค์ประกอบ 3 ประการ คือ พฤติกรรม องค์ประกอบของบุคคล และ อิทธิพลของสภาพแวดล้อม โดยองค์ประกอบทั้ง 3 นั้น ก็เป็นตัวกำหนดซึ่งกันและกัน ตามแนวคิดนี้ได้อธิบายถึง พฤติกรรมของมนุษย์ว่า นอกเหนือจากปฏิภริยาสะท้อนเบื้องต้นแล้ว มนุษย์ไม่ได้ถูกจัดเตรียมให้ เกิดพฤติกรรมอื่น ๆ ได้เอง แต่จะต้องมีการเรียนรู้พฤติกรรมเหล่านั้นแล้วเก็บ ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับมาเป็นรูปแบบ เมื่อนำมาช้ณะในการกระทำครั้งต่อไป การกระทำ จะล้มเหลวหรือประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับทักษะการใช้เหตุผลและการได้ข้อมูลอย่างเพียงพอ

ส่วนทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัย ด้านความประพฤติโดยพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาท เนื่องจากใช้ความเป็นใหญ่ในวิทยาลัย นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมในสถานศึกษา เพราะเพื่อฝูง ชักจูง นักศึกษาที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเนื่องจากรักเพื่อนฝูง และมีเพื่อนมาก นักศึกษาติดยา เสพติดร้ายแรง เช่นยาบ้า เพราะอยากลอง นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยกำหนด เพราะเห็นว่าไม่มีการลงโทษ หรือไม่มีผลต่อคะแนนและนักศึกษาเล่นการพนันอย่างเปิดเผย เพราะอาจารย์ไม่ลงโทษ ข้อคำถามที่กล่าวมานักศึกษาทั้ง 3 คู่ เปรียบเทียบมีทัศนคติแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการควบคุมความประพฤติของครูอาจารย์ที่มีต่อนักศึกษาก็แตกต่างกัน ทำให้ ความผูกพันกับครูอาจารย์ ความผูกพันกับวิทยาลัยและเพื่อนแตกต่างกัน ทัศนคติได้จาก ประสบการณ์ขณะที่นักศึกษาจากชั้น ปวช.1 ถึง ปวช.3 ค่อยเปลี่ยนแปลงทำให้เกิดความแตกต่างกันในที่สุด ซึ่งสอดคล้องทฤษฎีการควบคุมของ Travis Hirschi²⁴ ดังที่กล่าวอ้างมาแล้ว ในเรื่องความรู้สึกผูกพันต่อบุคคลนั้น สำคัญที่ Hirschi พบว่าแหล่งของความรู้สึกผูกพันที่มีผลต่อการยับยั้งการกระทำผิดประกอบด้วย บิดา มารดา โรงเรียนและเพื่อน โดยความรู้สึกผูกพันต่อโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิด โดยกล่าวว่าให้ชัดเจนคือก่อนที่เด็กจะทำงานด้านการค้า สิ่งใดดีในโรงเรียนนั้น ความรู้สึกผูกพัน ความยึดมั่น และความเกี่ยวข้องของพวกเขาคือต่อกิจกรรมด้านการศึกษาลดต่ำลงทำให้ลดความสนใจต่อการศึกษาลง ดังนั้นจึงมีเสรีหรือปล่อยให้มีโอกาส

กระทำผิดได้และพบว่าเด็กที่ไม่ชอบปฏิบัติสภกฏเกณฑ์ของโรงเรียนมีแนวโน้มที่จะประพฤติผิดได้ง่าย และพบว่าเด็กนักเรียนชายที่ไม่ค่อยสนใจต่อความคิดของครูที่ผิดเกี่ยวกับตัวเขา เด็กนักเรียนก็มีโอกาสที่จะกระทำผิดได้มากกว่า ส่วนความรู้สึกรู้สึกผูกพันต่อเพื่อนนั้น เด็กวัยรุ่นที่มีความรู้สึกผูกพันกับเพื่อนมากจะกระทำผิดน้อย และเด็กที่มีความรู้สึกผูกพันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับเพื่อนมาก ๆ จะมีแนวโน้มการกระทำผิดต่ำ

ทัศนศึกษานักศึกษาที่แตกต่างกันต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัย สถานศึกษาด้านความประพฤติ ในข้อคำถามที่ว่านักศึกษาทะเลาะวิวาท เนื่องจากมีเพื่อนมาก และรักเพื่อนพ้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาคม จันทสุนทร²⁵ ที่ทำการศึกษาหาพฤติกรรมของนักเรียนพบว่านักเรียนมีปัญหาความประพฤติที่ส่อไปในทางก้าวร้าวมาก มากที่สุด คือการทะเลาะวิวาท ด้วยกำลังตั้งนั้นการควบคุมพฤติกรรมของนักศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญลำดับต้น ๆ

การแก้ไขปัญหาในเรื่องการกระทำผิดระเบียบวินัย โรงเรียนหรือครูอาจารย์อาจใช้วิธีการกระตุ้นให้นักเรียนมีความรัก ภูมิใจในชั้นเรียน โรงเรียนจนกระทั่งไม่กล้ากระทำผิดใด ๆ ต่อระเบียบวินัย เพราะเท่ากับจะทำให้เกิดความเสื่อมเสียมาให้กับชั้นเรียน หรือโรงเรียน โดยส่วนรวม²⁶ ระเบียบวินัยของสถานศึกษาที่นักเรียนทุกคนต้องรับรู้และปฏิบัติตามการให้นักเรียนได้รู้จักควบคุมตนเอง เห็นพ้องกับกฎระเบียบที่จะดำรงไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยอันจะนำมาซึ่งความเสมอภาคของสมาชิกทุกคนในสังคมสถานศึกษา

การอบรมสั่งสอนเยาวชนให้ประพฤติปฏิบัติตน ตามความต้องการของสังคมเป็นภารกิจใหญ่หลวงของผู้บริหาร โรงเรียน ครูอาจารย์ และผู้ปกครอง การควบคุมที่เคร่งครัดจนเกินไปอาจทำให้เด็กเกิดบุคลิกภาพที่ลึบสน ขาดความคิดในเรื่องการเป็นผู้นำ ในทางตรงกันข้ามถ้าเด็กได้รับการปล่อยให้อิสระเสรีโดยไม่มีขอบเขต ก็อาจนำหายนะมาสู่เด็กเองได้ ดังนั้นการควบคุม โดยเคร่งครัดและการปล่อยให้เด็กมีอิสระโดยปราศจากการควบคุม ล้วนแต่เป็นอันตราย ข้อควรระวังสำหรับผู้บริหารโรงเรียน ก็คือ การออกข้อกำหนดกฎเกณฑ์เพื่อควบคุมความประพฤติของนักเรียนควร ได้พิจารณาให้ตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งเมตตาธรรม ระเบียบข้อบังคับควรมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้เกิดคุณค่าแห่งความดีแก่ผู้ปฏิบัติ และข้อบังคับหรือกฎเกณฑ์นั้น ๆ

เอกสภาควรรู้มุ่งให้เกิดความสำนึกของการเป็นผู้มีวินัยในตนเอง²⁸ ที่เท่านั้น ไม่นอญาคให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น วินัยเป็นเรื่องสำคัญมากสำหรับครูส่วนใหญ่ ครูต้องอธิบายให้นักเรียนเข้าใจบทบาทที่

ของตนและเข้าใจกฎเกณฑ์ของวิทยาลัยอย่างชัดเจน เพื่อนักเรียนจะได้ปฏิบัติตามกฎของห้อง

เพื่อช่วยให้นักเรียนทำงานสำเร็จและทำตามบทบาทได้เหมาะสม ถ้าใช้กฎเกณฑ์และอิทธิพลของเพื่อนไม่ได้ ผลก็คือต้องใช้ความสามารถในการสอนและลักษณะการเป็นผู้นำของครู และครูต้องควบคุมอารมณ์ให้ได้เพื่อไม่ให้มีผลมากระทบความสามารถที่จะจัดการกับปัญหาทางวินัย นักเรียนทุกคนมีบางครั้งที่มีพฤติกรรมก่อวินาศกรรมเพราะสาเหตุทางด้านร่างกายและจิตใจ ครูควรจะจัดการกับปัญหาเหล่านี้ด้วยความนุ่มนวล โดยใช้กลุ่มเพื่อนและกิจกรรมเข้าช่วย²⁹

การมีพฤติกรรมที่บกพร่องเป็นพฤติกรรมที่อันตราย เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดปัญหาต่อสังคม ถ้าเกิดขึ้นในห้องเรียนก็จะเป็นอุปสรรคขัดขวางต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้ห้องเรียนขาดระเบียบวินัย นักเรียนคนอื่น ๆ ก็จะมีทัศนคติในการเรียน เป็นปัญหากับตนเองและสร้างปัญหาให้กับผู้อื่น³⁰ บรรจง ชูสกุลชาติ ได้กล่าวว่า สังคมจะมีความสุขได้ก็ต่อเมื่อทุกคนมีวินัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณภาพของเยาวชนของชาตินั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความมีระเบียบวินัย ดังนั้นการบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษาเมื่อมีความคิดเห็นว่า ความบกพร่องทางระเบียบวินัยตามความคิดเห็นของตนอยู่ในระดับปานกลาง จึงเป็นสิ่งที่น่าวิตกว่า นักศึกษาเห็นว่าการกระทำผิดระเบียบวินัยไม่ใช่เรื่องร้ายแรง เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นตามปกติ อันอาจเป็นเหตุให้นักศึกษาตัดสินใจหันไปและก่อปัญหาเกี่ยวกับสังคม

การศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษาโดยแยกตามระดับของคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า นักศึกษาที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกันทุกกลุ่มมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งด้านการแต่งกายและด้านความประพฤติ ซึ่งจะเห็นได้ว่านักศึกษาแม้จะมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน แต่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยอยู่ในระดับเดียวกัน ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ สมนึก ชัชวาลย์³¹ ซึ่งได้ทำการวิจัยพบว่า ผลการเรียนมีลักษณะเป็นตัวแปรแทรก ที่แทรกอยู่กลางความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันที่มีต่อสังคมกับการกระทำผิดของนักเรียน ซึ่งโดยปกตินักเรียนที่มีผลการเรียนดีจะมีความประพฤติที่เหมาะสมมากกว่านักเรียนที่ผลการเรียนไม่ดี ดังนั้นนักศึกษาที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสูง เป็นนักเรียนที่เรียนดีน่าจะมีทัศนคติต่อสาเหตุของพฤติกรรมอยู่ในระดับสูง เช่นเดียวกับนักศึกษาที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำก็น่าจะมีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยอยู่ในระดับต่ำ แต่ผลการวิจัยก็สอดคล้องกัน ในนักศึกษาที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำไม่สอดคล้องกับแนวคิดในงานวิจัยของสุพจน์ จักขุทัพน้อย³² ที่ว่านักเรียนที่มีสุขภาพจิตไม่ดี ได้รับความอบรมเลี้ยงดูแบบรักน้อยใช้เหตุผลน้อย มักจะเป็นพวกที่ประพฤติดนไม่สมแก่สภาพของนักเรียน

เมื่อพิจารณาในรายด้านต่อไปพบว่า

นักศึกษาที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน แม้จะมีทัศนคติต่อสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยในการแต่งกาย อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่นักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ย 1.50-2.00 ซึ่งเป็นนักศึกษามีผลการเรียนอ่อนก็มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง การที่สรุปว่านักศึกษามีผลการเรียนไม่ดีจะมีพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยมากกว่านักศึกษที่เรียนดีจึงเป็นสิ่งที่น่าจะนำมาพิจารณาใหม่ โดยจะเห็นได้ว่า นักศึกษามีทัศนคติต่อพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยสถานศึกษาในระดับเดียวกัน ซึ่งแสดงว่านักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของกฎระเบียบได้ดีเช่นกัน ดังนั้น สาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษา อาจจะมีสาเหตุอื่น ๆ ดังที่ พรรณี ช.เจนจิต³³ ได้ให้เหตุผลในเรื่องพฤติกรรมแต่งกายของนักศึกษาเอาไว้ว่า "เด็กในช่วงวัยรุ่น ร่างกายเปลี่ยนแปลงจากเด็กไปสู่วัยรุ่นหนุ่มสาว จึงให้ความสนใจต่อร่างกาย พิถีพิถันในการแต่งกาย รักสวยรักงามเป็นพิเศษและชอบทำตามกลุ่มเพื่อน" ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่า สาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยด้านการแต่งกายเกิดจากวัยของนักศึกษาที่รักสวยรักงามและต้องการเป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม ทำให้เกิดพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยขึ้น ซึ่งปัญหาในลักษณะเช่นนี้ก็เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ทั่ว ๆ ไปในสถานศึกษา ซึ่งยังไม่ถือว่าเป็นปัญหาที่ร้ายแรงจัดเป็นปัญหาที่สามารถทำความเข้าใจและครู อาจารย์ก็ต้องเข้าใจในสภาพและวัยของนักศึกษาด้วยเช่นกัน³⁴ เนื่องจากเป็นวัยรุ่นหนุ่มสาวที่กำลัง มีการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะความสนใจเพศตรงข้ามและการแต่งกาย จำเป็นที่จะต้องเข้าใจถึงสภาพของวัยรุ่นด้วย³⁵ ในขณะเดียวกันสถานศึกษาก็ต้องพิจารณาว่ากฎระเบียบบางประการของสถานศึกษามีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากฎระเบียบที่ได้ดำเนินอยู่นั้นมีบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นอยู่แล้วหลังก็ควรที่จะปรับปรุงเสียใหม่³⁶ เมื่อเราทราบว่า สาเหตุของปัญหาด้านการแต่งกายของนักศึกษาไม่ว่าจะมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันอย่างไร ก็มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน น่าจะเกิดมาจากการรักสวยรักงามของนักศึกษาเป็นความพยายามเสริมบุคลิกภาพของตนให้เป็นที่สนใจ³⁷ การแก้ไขปัญหาก็ต้องเน้นด้านการรักษาระเบียบวินัยของนักศึกษา โดยพยายามปลูกฝังให้นักศึกษามีระเบียบวินัยในการแต่งกาย สร้างค่านิยมให้แก่นักศึกษาเห็นว่า การแต่งกายตามระเบียบวินัย โดยเคร่งครัดเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เมื่อนักศึกษามีทัศนคติต่อการแต่งกายตามระเบียบตรงกันก็จำทำให้ปัญหาด้านการแต่งกายลดลง³⁸

สิ่งที่ควรจะทำให้ความสำคัญในสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของ นักศึกษาก็คือ ในด้านของครูอาจารย์เอง ซึ่งต้องเป็นแบบอย่าง ดังที่ สุดใจ พศพร³⁹ ได้ให้ ข้อคิดเห็นเอาไว้ว่า "สาเหตุของนักเรียนขาดระเบียบวินัยก็อาจมาจากครูมักสอนเรื่องความรู้ และทักษะทุกสาขาวิชา แต่ขาดเทคนิคในการสอนด้านคุณธรรม สมัยก่อนนักเรียนยำเกรงครู และมีวินัยในตนเองสูงกว่าสมัยนี้ ครูฝ่ายปกครองอยากให้นักเรียนมีวินัยแต่สร้างวินัยไม่เป็น" สอดคล้องกับคำกล่าวของบรรจง ชูสกุลชาติ⁴⁰ ที่ว่า "คุณภาพของเยาวชนของชาตินั้น ย่อม ขึ้นอยู่กับความมีระเบียบวินัยของข้าราชการครูเช่นกัน" สภาพปัญหาประการหนึ่งในเรื่อง พฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยด้านการแต่งกายก็คือ ครูอาจารย์เองซึ่งเป็นผู้หนึ่งที่ทำหน้าที่ ในการรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน ครูอาจารย์ที่ไม่หน้าที่รับผิดชอบก็ไม่ค่อยให้ความร่วมมือ รวมถึงผู้ปกครองก็ไม่ให้ความสนใจและให้ความร่วมมือน้อย⁴¹ เป็นสาเหตุของปัญหาประการ หนึ่งที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย

นักศึกษาที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน แม้จะมีทัศนคติต่อสาเหตุของ พฤติกรรมบกพร่องในด้านความประพฤติอยู่ในระดับปานกลาง ในทุกระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม สะท้อนให้เห็นว่า ระดับการเรียนไม่ส่งผลต่อทัศนคติสาเหตุต่อพฤติกรรมบกพร่องด้านความประพฤติ ซึ่งตัวของนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหาด้านพฤติกรรมบกพร่อง โดยเฉพาะด้านความประพฤติ เป็น เรื่องที่ไม่ร้ายแรง ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ อมรกุล ศรีงามผ่อง⁴² ที่เห็นว่าปัญหาด้านวินัย ของนักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นปัญหาด้านความประพฤติ ซึ่งเป็นเรื่องที่ร้ายแรง ได้แก่ การ หนีโรงเรียน การขาดเรียนทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย หลีกเลี้ยงการเข้าแถวไม่ให้ความ ร่วมมือในกิจกรรมของ โรงเรียนซึ่งล้วนเป็นสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องที่อยู่ในข้อคำถามใน การวิจัย แต่นักศึกษาส่วนใหญ่กลับเห็นว่าเป็นปัญหาระดับปานกลาง อาจจะเป็นเนื่องจากความ แตกต่างของการเรียนของนักศึกษา ซึ่งเป็นในวิทยาลัยเทคนิคในขณะที่งานวิจัยของ อมรกุล ศรีงามผ่อง เป็นการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนมัธยมศึกษาจึงทำให้มีสภาพปัญหาที่ต่างกัน แต่ก็สอดคล้อง กับงานวิจัยของ ชฎาพร นัชรินเจียร⁴³ ที่ศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่าในเรื่องระเบียบวินัยอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ ต่อพฤติกรรมต่อระเบียบวินัยโดยไม่เห็นว่า อยู่ในระดับที่ร้ายแรงนักซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิระวีวรรณ อามระดิษ⁴⁴ ที่นักเรียนมีด้านการค้า ไม่ว่าจะเกี่ยวกับค่านิยมเรื่องความมีระเบียบวินัยอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจเช่นกัน เอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษา มีความเข้าใจในกฎระเบียบของสถานศึกษาเป็น

อย่างดี เหตุผลที่พฤติกรรมบกพร่องด้านความประพฤติจึงเกิดขึ้นจากสาเหตุในด้านของตัวนักศึกษาเอง ไม่ได้เกิดจากข้อระเบียบปฏิบัติที่กำหนดขึ้นของกระทรวงศึกษาธิการ กฎระเบียบและข้อบังคับก็มุ่งที่จะให้นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อตนเอง⁴⁵ แต่ลักษณะของปัญหาด้านพฤติกรรมจึงมักจะเกิดขึ้นจากตัวของนักศึกษาเอง เกิดจากความก้าวร้าว การขาดความรัก และการขาดความอบอุ่นภายในครอบครัว⁴⁶ แต่อิทธิพลที่มีผลต่อนักศึกษามากที่สุดก็คือ เพื่อน เพื่อนจัดว่าเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อเด็ก ในด้านอิทธิพลพฤติกรรม ความวิตกกังวล มีงานวิจัยที่แสดงว่าปัญหาพฤติกรรมบกพร่องส่วนหนึ่งมาจากเพื่อนนั่นคือ เด็กและเยาวชนจะมีการติดต่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์การกระทำผิดในกลุ่ม โดยการเล่าสู่กันฟัง⁴⁷ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนมีผลต่อสาเหตุของพฤติกรรมทะเลาะวิวาท อันมาจากสาเหตุของพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน เนื่องจากการอบรมเลี้ยงดู อิทธิพลของเพื่อน ลักษณะของตัวเด็กและลักษณะภูมิหลังของครอบครัว อันมาจากการคบเพื่อนและสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย⁴⁸ การแก้ไขพฤติกรรมบกพร่องจึงต้องพิจารณาให้ถ่องแท้ถึงสาเหตุของปัญหาโดยคำนึงถึงเพื่อน และสภาพแวดล้อมของตัวนักศึกษา ทั้งที่บ้านและสถานศึกษา

การควบคุมพฤติกรรมบกพร่องของสถานศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา โดยเฉพาะในวิทยาลัยเทคนิค แม้ว่าจะได้มีระเบียบว่าด้วยการลงโทษนักศึกษาให้ยึดปฏิบัติ แต่ในทางปฏิบัติจริง ๆ แล้ว มีความยืดหยุ่นให้เหมาะแก่สถานการณ์หลายประเด็นตามแต่ควรแก่กรณี⁴⁹ แต่ข้อกำหนดในกฎระเบียบควรที่จะให้นักศึกษาทุกคนได้รู้ในระเบียบวินัยนั้น ๆ เป็นอย่างดี โดยไม่จำเป็นว่าโรงเรียนต้องมีกฎระเบียบมากนัก⁵⁰ จุดสำคัญของการแก้ไขความผิดทางวินัยจึงไม่ใช่การลงโทษตามระเบียบแต่เพียงอย่างเดียว ควรทำความเข้าใจของสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องอย่างถ่องแท้ ชูชีพ อ่อน โคนสูง⁵¹ ให้ความเห็นว่าการลงโทษเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความกลัวและความวิตกกังวล อันเป็นต้นเหตุของการขาดความเชื่อมั่นในตนเอง มีผลทำให้บุคคลขาดวินัย ดังนั้นการลงโทษเพียงอย่างเดียวจะไม่ช่วยให้ปัญหาทางวินัยลดลง ควรพิจารณาว่าสาเหตุเกิดจากสิ่งแวดล้อมภายในสถานศึกษาไม่ดี มีส่วนทำให้นักศึกษาทำผิดวินัย หรือนักศึกษาไม่เข้าใจระเบียบวินัยของสถานศึกษา⁵² แต่ถ้าจะใช้วิธีการลงโทษ ในการ

เอกลักษณะที่มีหลักการที่พึงระลึกถึงอยู่เสมอคือ การลงโทษควรจะทำโดยหวังผลทางการศึกษากว่าการแก้ไม่ว่าการลงโทษควรสอดคล้องกับก้ารกระทำผิดการลงโทษควรจะทำโดยเร็วที่สุดการพิจารณาไปใช้

โทษควรพิจารณาอย่างรอบคอบ และไม่ขัดต่อระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ⁵³ และการ

ลงโทษนั้นจะช่วยแก้ไขพฤติกรรมที่บกพร่องต่อระเบียบของนักศึกษาได้อย่างแท้จริง ช่วยทำให้นักศึกษาสำนึกและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น อันจะเป็นประโยชน์กับตัวนักศึกษาเอง และสังคมต่อไป

4. เปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5 ที่มีต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่อง ระเบียบวินัยสถานศึกษา ทั้งด้านการแต่งกายและด้านพฤติกรรม โดยเปรียบเทียบระหว่าง นักศึกษาทั้ง 4 กลุ่ม คือ นักศึกษาที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 1.50-2.00, 2.01-2.50 2.51-3.00 และ 3.01 ขึ้นไป ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่อง ระเบียบวินัยสถานศึกษาโดยรวมทั้ง 2 ด้านอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 4 กลุ่ม ซึ่งไม่แตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ มีเพียงข้อความบางข้อความที่นักศึกษามีทัศนคติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า

4.1 เปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน ที่มีทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยด้านการแต่งกาย โดยรวมทั้งด้านได้พบ ความแตกต่างไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ Hirschi⁵⁴ ที่ทำการศึกษพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง "การไร้ความสามารถในการเรียน" ซึ่งนำไปสู่ "การเรียนที่ไม่ดี" และนำไปสู่ "การไม่ชอบโรงเรียน" ซึ่งมีผลต่อ "การปฏิเสธความถูกต้อง หรือการควบคุม" และนำไปสู่การกระทำผิดในที่สุด นอกจากนี้เขายังให้แนวความคิดต่อไปว่า "เด็กที่สนใจรางวัลหรือเป้าหมายที่โรงเรียนมอบให้น้อยเท่าไร โรงเรียนก็จะมีโอกาสชี้แนะ หรือควบคุมพฤติกรรม การเรียนของพวกเขาลดน้อยลงไปด้วย "แต่การที่จะสรุปว่านักศึกษามีผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำจะมีทัศนคติต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมากกว่านักศึกษามีผลการเรียนดี เป็นสิ่งที่ควรนำมาพิจารณาด้วย เนื่องจากผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมทุกระดับ มีทัศนคติอยู่ในระดับเดียวกันแสดงว่านักศึกษามีความเข้าใจในระเบียบกฎเกณฑ์ ของวิทยาลัยและสังคมในระดับเดียวกันดังนั้น ทัศนคติของนักศึกษาต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่อง ระเบียบวินัยที่แตกต่างกัน ไม่ได้เป็นผลมาจากผลการเรียนของนักศึกษาแต่อย่างไร จึงน่าจะ ออกจากสาเหตุอื่นที่ตั้งที่ พัวร์นิธ ช. เจนจิต ได้อ้างถึงมาแล้วว่า "เด็กในช่วงวัยรุ่นร่างกายจะหันด้านการค้า ไม่ว่าเปลี่ยนแปลงจากเด็กไปสู่วัยรุ่นเป็นหนุ่มสาว จึงให้ความสนใจต่อร่างกายที่ฉีกฉีกในการแต่งกายไปใช้ กายรักสวยรักงามเป็นพิเศษ และชอบทำตามกลุ่มเพื่อน" ปัญหาการแต่งกายผิดระเบียบของ

สถานศึกษา เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ทั่ว ๆ ไปและถือว่าไม่ร้ายแรงครูอาจารย์ต้องเข้าใจสภาพ และวัยของนักศึกษาด้วยเช่นกัน ขณะเดียวกันสถานศึกษาก็ต้องพิจารณาว่านักศึกษามีว่าจะมีผลการเรียนเป็นอย่างไร นักศึกษาก็มีทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องอยู่ในระดับเดียวกัน ซึ่งก็นำที่สถานศึกษาจะได้ปรับปรุงวางกฎระเบียบการแต่งกายให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสังคมปัจจุบัน สิ่งใดที่ไม่สอดคล้องหรือล่าช้าหลังควรปรับปรุง เสียใหม่

ส่วนการเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษามีต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่อง ด้านการแต่งกาย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 1.50-2.00 มีทัศนคติแตกต่างไปจากนักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51-3.00 ขึ้นไป และนักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.01-2.50 มีทัศนคติแตกต่างกับนักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป ในข้อความถามที่นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ เพราะไม่ทราบระเบียบวิทยาลัย แสดงให้เห็นว่านักศึกษากลุ่มที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 1.50-2.00 มีทัศนคติแตกต่างไปจากกลุ่มอื่นมากที่สุด และนักศึกษากลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 90 คนเท่านั้น และเป็นกลุ่มที่มีอัตราไม่ทราบระเบียบวิทยาลัยมากที่สุดเช่นกัน การที่นักศึกษากลุ่มที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.00 แสดงทัศนคติว่าไม่ทราบถึงระเบียบวิทยาลัย เป็นการแสดงทัศนคติในแง่ของการแก้ตัวหรือเป็นข้ออ้าง มากกว่า จะเป็นข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติ เพราะนักศึกษาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 เป็นกลุ่มที่มีปัญหาในเรื่องพฤติกรรมบกพร่องด้านการแต่งกายมากที่สุด เป็นกลุ่มที่มีจำนวนน้อยและเสี่ยงต่อการพ้นสภาพนักศึกษาหรืออาจไม่จบการศึกษา จึงพยายามสร้างเงื่อนไขว่าไม่เข้าใจหรือไม่ทราบระเบียบ ฉะนั้น วิทยาลัยและครูอาจารย์จึงมีหน้าที่ปลูกฝังให้นักศึกษาตระหนักในด้านการแต่งกาย สร้างค่านิยมให้นักศึกษาแต่งกายเป็นระเบียบวินัย โดยเคร่งครัด

ส่วนข้อความถามที่นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ เพราะเห็นว่าเครื่องแบบไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน มีนักศึกษาเพียง 2 กลุ่มที่มีทัศนคติแตกต่างกันคือ กลุ่มนักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 1.50-2.00 กับนักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 3.01 ขึ้นไป แสดงว่านักศึกษามีผลการเรียนอ่อนมีทัศนคติแตกต่างกัน ในเรื่องความล่าช้าของระเบียบวินัยการแต่งกายของวิทยาลัย จำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจกันผิดมีเหตุทุกคนที่การรักษาวินัยด้านการแต่งกายเป็นเรื่องสำคัญ ดังที่ พันสี หันนาคินทร์⁵¹ กล่าวไว้ว่า วินัยนักเรียน หมายถึง การรู้จักปกครองตนเอง การกระทำตามระเบียบหรือข้อบังคับต่าง ๆ เกิดขึ้นโดยความสมัครใจของผู้ปฏิบัติคือ

นักเรียนที่ได้มองเห็นคุณค่าแล้วว่า การปฏิบัติตามกฎข้อบังคับที่โรงเรียนสร้างขึ้นไว้ และตัวเองก็เห็นห้องด้วยเป็นสิ่งที่จำต้องไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย อันจะนำมาซึ่งความสุข และความเสมอภาคแก่สมาชิกในสังคมนั้น และสอดคล้องกับคำกล่าวของ บรรจง ชูสกุลชาติ ที่ว่าการสร้างระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ในโรงเรียนจะต้องได้รับความเห็นชอบจากทุกฝ่าย และจะเกิดขึ้นด้วยอาศัยหลักเหตุผล เพื่อส่วนรวมเป็นสิ่งสำคัญ สำหรับ ธงชัย ช่อพฤษา⁵² ได้กล่าวในเรื่องวินัยนักศึกษาตอนหนึ่งว่า ระเบียบวินัยข้อบังคับ คำสั่งต่าง ๆ จะต้องสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของสังคม ไม่สวนทางกับค่านิยมของสังคม และไม่ขัดกับกฎหมายบ้านเมือง ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

4.2 เปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.3 ที่มีระดับคะแนนสะสมต่างกัน ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ด้านความประพฤติ โดยรวมพบว่านักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกันทั้ง 4 กลุ่ม มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่แตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จะเห็นได้ว่าแก่นักศึกษาทั้ง 4 กลุ่มจะมีผลการเรียนที่แตกต่างกัน แต่ทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัย สถานศึกษาด้านความประพฤติก็อยู่ในระดับปานกลางอย่างเดียวกันและมีระดับใกล้เคียงกัน สะท้อนให้เห็นว่าผลการเรียนไม่ส่งผลต่อทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องแต่อย่างใด ในขณะที่ความคาดหวังของผู้เกี่ยวข้อง คำนึงว่านักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน ย่อมจะมีทัศนคติต่อความบกพร่องด้านความประพฤติแตกต่างกัน นักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมสูง ควรจะมีทัศนคติต่อพฤติกรรมบกพร่องแตกต่างกับระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมอื่น ๆ เพราะมักเป็นนักเรียนที่มีความประพฤติดี แต่สิ่งที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาคือ เพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธนวัฒน์ หานิพนธ์ ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่าตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักศึกษาทั้งสิ้น 6 ตัวแปร คือ การสมาคมกับเพื่อน ความรู้สึกผูกพันกับบิดามารดา ความรู้สึกผูกพันกับสถาบันครูอาจารย์ ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับ ความเชื่อในบรรทัดฐาน กฎเกณฑ์ในสังคมและความรวดเร็วในการลงโทษ ตัวแปรที่มีขนาดความสัมพันธ์ในระดับสูงสุดได้แก่ตัวแปร การสมาคมกับเพื่อน และตัวแปรที่มีขนาดความสัมพันธ์ต่ำสุดได้แก่ ความผูกพันกับสถาบันและครู อาจารย์ ซึ่งมีด้านการค้าไม่ว่าอภินายได้ไว้ก็วิจัยรุ่นเป็นวัยที่กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลอย่างมาก ทั้งในส่วนพฤติกรรม ความคิด ค่านิยม ไปใช้บุคคลที่ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มย่อมต้องยอมรับและยึดถือในพฤติกรรมและค่านิยมต่าง ๆ

ของกลุ่ม ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะทำให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากกลุ่ม ถึงแม้ว่ายาบ้ามีโทษทั้งต่อร่างกายและผิดกฎหมายบ้านเมือง และนักศึกษาส่วนใหญ่ก็ทราบถึงพิษภัยเป็นอย่างดีแต่ยอมเสพยาบ้า เพราะอิทธิพลของเพื่อนในวัยรุ่นนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ข้อคำถามที่นักศึกษามีทัศนคติอยู่ในระดับมากเป็นอันดับแรกทั้ง 4 กลุ่ม คือ นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเนื่องจากรักเพื่อนฝูง และมีเพื่อนมาก มีข้อสังเกตได้ว่า นักศึกษาไม่ว่าจะมีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงหรือต่ำ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการทะเลาะวิวาทในทัศนะเดียวกันทั้งหมด ซึ่งแตกต่างจากพฤติกรรมบกร่องด้านอื่น ๆ และมีทัศนคติต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทอันเนื่องมาจากความรักเพื่อนฝูงอยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นถึงวัยของนักศึกษาที่พฤติกรรมการรวมกลุ่มเพื่อนเป็นตัวแปรสำคัญของปัญหาทะเลาะวิวาท

ส่วนการเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่านักศึกษามีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 1.50 - 2.00 ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีผลการเรียนอ่อนที่สุด มีทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกร่องระเบียบวินัย ด้านความประพฤติในกลุ่มอื่นมากที่สุด คือนักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเนื่องจากมีอุปนิสัยเป็นอันธพาลนักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเป็นพวกที่มีปัญหาทางบ้านต้องการระบายออก นักศึกษาก่อเรื่องทะเลาะวิวาทเพื่อชิงความเป็นใหญ่ในวิทยาลัย นักศึกษาหลบหลัดห่มินครูอาจารย์หรือแสดงกิริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากครูอาจารย์กั่นแกล้ง รังแก ลงโทษเกินกว่าเหตุ แสดงว่านักศึกษามี ผลการ เรียนต่ำ มีทัศนคติต่อสาเหตุพฤติกรรมบกร่อง แตกต่างจากนักศึกษาที่มีผลการเรียนดี สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Hirschi พบว่า การไร้ความสามารถในการเรียนซึ่งนำไปสู่การเรียนที่ได้อ่อนและนำไปสู่การได้ชอบโรงเรียน ซึ่งมีผลต่อการปฏิเสธอำนาจและความถูกต้องหรือการควบคุมของโรงเรียน และนำไปสู่การกระทำผิดในที่สุด แม้ว่าวิทยาลัยได้มีระเบียบวินัย กฎเกณฑ์คอยควบคุมความประพฤตินักศึกษาไว้อย่างเคร่งครัด มีการลงโทษตามสมควร แต่ยังมีนักศึกษาบกร่องในระเบียบวินัยอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุนันทา เชื้อชาติ ได้ทำการศึกษาประสิทธิภาพของความแน่นอน ความรุนแรง และความคงเส้นคงวา ในการลงโทษว่าจะสามารถป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนได้หรือไม่ โดยทำการศึกษา นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร โดยแยกแบ่งตัวความผิดออกเป็น 3 ประเภท คือ ก. ความผิดเกี่ยวกับการเรียน ข. ความผิดเกี่ยวกับไม่ประพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับวัย และ ค. ความผิดเกี่ยวกับศีลธรรม และกฎหมาย ผลการศึกษาพบว่า เมื่อพิจารณารวมความคิดทั้ง 3 ประเภทเข้าด้วยกันแล้ว ระดับความแน่นอนในการลง

โทษมีความสัมพันธ์ในเชิงผกผันกับการกระทำผิดของนักเรียน แต่ความสัมพันธ์ที่พบน้อย และเมื่อพิจารณาแยกความผิดแต่ละประเภท พบว่า มีความสัมพันธ์เฉพาะความผิดที่เกี่ยวกับการเรียน ความรุนแรงในการลงโทษ มีความสัมพันธ์เฉพาะความผิดที่เกี่ยวกับการเรียน

ส่วนนักศึกษากลุ่มอื่น ๆ อีก 3 กลุ่ม ที่มีทัศนคติแตกต่างกัน ในข้อคำถาม นักศึกษาสุบบุหรีในที่เปิดเผย เพื่อแสดงความเด่นเห็นว่าเท่า นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมกับสภาพ นักศึกษาเพราะเพื่อนฝูงชักจูง แสดงว่านักศึกษาเข้าใจกฎระเบียบของวิทยาลัยเป็นอย่างดี เหตุผลที่มีพฤติกรรมบกพร่องเกิดจากตัวนักศึกษาเอง ซึ่งรับอิทธิพลจากเพื่อน และอบรมเลี้ยงดู การให้ความรักความอบอุ่นในครอบครัว การปลูกฝังระเบียบวินัยให้นักศึกษา ดังที่ Hoffman ได้เสนอแนะวิธีพัฒนาวินัยในตนเอง 3 วิธี กับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เพื่อยุติวินัยให้กับเด็ก คือ การให้เหตุผล การยับยั้งความรัก และการวางอำนาจ ผลการศึกษพบว่า บิดามารดาที่ฝึกวินัยเด็ก โดยการให้เหตุผลจะทำให้เด็กมีวินัยในตนเองมากกว่าเด็กที่ได้รับการฝึกวินัยจากบิดามารดา และโดยวิธียับยั้งความรักและการวางอำนาจ เนื่องจากวิธีให้เหตุผลเป็นวิธีพัฒนาการทางสมองเด็กด้วย เมื่อเด็กเข้าใจและยอมรับเหตุผล ถ้าเมื่อใดเด็กประพฤติผิดกับบิดามารดา คิดหวั่นไว้ เด็กจะรู้สึกผิดเองและจะไม่ปฏิบัติอีก ส่วน Snyder ได้เสนอวิธีพัฒนาวินัยให้แก่เด็ก 3 วิธี คือ

1. โดยวิธียกย่องชมเชยและให้รางวัล
2. ใช้วิธีผ่อนผัน กรุณาหรือปกป้อง ทั้งนี้ผู้ได้รับการเอาใจใส่จะทำให้เป็นผู้มีวินัยมากกว่าผู้ที่ขาดการเอาใจใส่หรือขาดการยอมรับ
3. การให้ความยุติธรรมเพียงตรง

ด้วยวิธีการต่าง ๆ หลายประการเป็นวิธีการควบคุมพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัยของนักศึกษาโดยเฉพาะในวิทยาลัยเทคนิค แม้ว่าจะไม่มีระเบียบกฎเกณฑ์ว่าด้วยการลงโทษ นักศึกษาที่หลีกเลี่ยงฝ่าฝืนแล้วก็ตาม ยังมีมาตรการส่งเสริมให้นักศึกษาปฏิบัติตามระเบียบด้วยการให้รางวัลยกย่องชมเชยตามควรแก่กรณีลำดับการลงโทษเพียงอย่างเดียว ได้ช่วยให้ปัญหาลดลง ควรพิจารณาว่าสาเหตุเกิดจากสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาได้มีส่วนทำให้นักศึกษากระทำผิดวินัยหรือว่านักศึกษาไม่เข้าใจระเบียบของสถานศึกษานั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ทั้งนี้เป็นไปตามทฤษฎีการควบคุมของ Travis Hiroshi ในเรื่องคว่ำมีผู้ค้น ที่ไปซึ่งมีผลต่อการยับยั้งการกระทำผิด ประกอบด้วยบิดามารดา โรงเรียนและเพื่อน โดยความผูกพัน

กับโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิด การที่เด็กจะกระทำสิ่งไม่ดีในโรงเรียนนั้น ความรู้สึกความผูกพันยึดมั่นและความเกี่ยวข้องของพวกเขาคือปัจจัยสำคัญด้านการศึกษาต่าง ๆ ทำให้ลดความสนใจต่อการศึกษาลง ฉะนั้นการวางกฎเกณฑ์เพื่อควบคุมนักศึกษาควรให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ไม่ล้ำหลัง และเพื่อผลทางการศึกษาอย่างแท้จริง และควรพิจารณาให้รอบคอบ จะช่วยให้นักศึกษาสำนึก และปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนและพฤติกรรมการเรียนให้ดีขึ้น นำมาซึ่งประโยชน์ต่อตัวนักศึกษาเอง และสังคมต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การศึกษาลำเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษาตามที่คณะของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ในวิทยาลัยเทคนิคสังขะนครมาชีวิตศึกษา เขตการศึกษา 5 ทำให้ทราบถึงสาเหตุและทัศนะของนักศึกษาต่อพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัย สามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ต่อการบริหารกิจการนักศึกษาในสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษา ได้ดังนี้

1. การที่นักศึกษามีพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยในด้านการแต่งกาย ก็เนื่องมาจากวิจัยของนักศึกษาที่ต้องการแสดงออก เพื่อเป็นที่สนใจของเพื่อนฝูงหรือเพศตรงข้ามควรที่ผู้บริหารและครูอาจารย์ควรจะเข้าใจถึงความรู้สึกตามวัยของนักศึกษา การแก้ไขพฤติกรรมจึงควรใช้การอบรมและแนะนำในทางที่ถูกต้อง สรรหาตัวอย่างที่ดีจากกลุ่มเพื่อน ดารา หรือบุคคลที่มีชื่อเสียงมาเป็นแบบอย่างในการอบรมและสร้างวินัยและความสำนึกให้แก่นักศึกษา โดยไม่ใช้การบังคับหรือลงโทษแต่เพียงอย่างเดียว แต่ควรฝึกให้นักศึกษา ได้มีวินัยในตนเองและควรแก้ไขระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการแต่งกายให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ทางการศึกษาในปัจจุบัน

2. พฤติกรรมบกพร่องด้านความประพฤติมีสาเหตุสำคัญหลายประการ ทั้งจากเพื่อนจากการอบรมเลี้ยงดู สภาพครอบครัว และตัวของนักศึกษาเอง จึงควรที่พิจารณาให้รอบคอบใน การที่จะแก้ไขพฤติกรรมด้านความประพฤติ ซึ่งเป็นพฤติกรรมบกพร่องที่ไม่สามารถแก้ไขโดยการ อบรมเพียงอย่างเดียว จะต้องมีความเข้าใจถึงสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องอย่างถ่องแท้ ก็จะ สามารถแก้ไขปัญหามาตรฐานพฤติกรรมบกพร่องด้านความประพฤติ ได้ตรงกับสภาพปัญหาและควรปรับระเบียบ การจัดการของกรมอาชีวศึกษาและกระทรวงศึกษาธิการ ให้เหมาะสมกับวัยและความสนใจของ นักศึกษาและควรจัดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ ทางด้านกิจกรรมนั้น ๆ มาให้คำปรึกษา ปรึกษาพูดคุยและจริงจัง และนำมาถ่ายทอด ตลอดจนการสร้างสรรค์ในวิชาชีพของตนจากรุ่นพี่สู่ รุ่นน้อง

3. ความแตกต่างในการเรียนการสอนของแต่ละสาขาวิชา ในวิทยาลัยเทคนิค มีผลต่อ สาเหตุของพฤติกรรมบกพร่อง แต่ละสาขาวิชาที่มีพื้นฐานการอบรมด้านวิชาชีพที่แตกต่างกัน เป็น สาเหตุหนึ่งซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมบกพร่องของนักศึกษา ครูอาจารย์ของแต่ละสาขาวิชาช่วยมำเข้าใจใน ธรรมชาติของนักศึกษาของสาขาวิชาของตนได้เป็นอย่างดี ควรมีการอบรมครู อาจารย์ของแต่ละ สาขาวิชาให้เข้าใจถึงพฤติกรรมบกพร่องของนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาให้ตรงกัน ทั้งครูและ นักศึกษา เพราะผลจากการวิจัย แสดงให้เห็นว่านักศึกษา เมื่อเข้าเหตุพฤติกรรมบกพร่องระเบียบวินัย สถานศึกษาด้านความประพฤติกับครู อาจารย์แต่อย่างใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเอามาไปทำประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเผยแพร่ และสงวนลิขสิทธิ์ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. นักศึกษาที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน แม้ว่าจะมีที่คะแนนต่อสาขา เหตุผลเหตุการณ์ที่บกพร่องในระดับที่ใกล้เคียงกัน แต่ไม่ได้หมายความว่า นักศึกษาจะมีความประพฤติที่ใกล้เคียงกัน ครูอาจารย์และผู้ปกครองยังต้องคอยดูแลนักศึกษาที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำ เพราะแนวโน้มของที่คะแนนต่อพฤติกรรมการบกพร่องอยู่ในระดับที่ต่ำ เช่นกัน นั้นหมายถึงยังเห็นว่าการที่พฤติกรรมการบกพร่องไม่เป็นปัญหาในระดับมาก จึงควรที่จะต้องประสานกับผู้ปกครอง เพื่ออบรมและกวดขันควบคุมความประพฤติของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานกิจการนักศึกษาในวิทยาลัย

5. สาเหตุพฤติกรรมการบกพร่องต่อระเบียบวินัยในทัศนะของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลางแทบทุกด้านทุกสาขาวิชาและทุกระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมผู้บริหารและครูอาจารย์จึงควรสนใจที่จะติดตามแก้ไขปัญหานี้ในเรื่องพฤติกรรมการบกพร่อง เพราะนักศึกษายังให้ความสำคัญและความสนใจในปัญหานี้เหล่าน้อย จึงเป็นหน้าที่หลักของผู้บริหารในฝ่ายกิจการนักศึกษา อาจารย์ฝ่ายปกครอง และครูอาจารย์ผู้สอนจะได้ช่วยกันกวดขันและควบคุม โดยเน้นให้นักศึกษามีจิตสำนึกในกฎระเบียบระเบียบวินัยในตนเองมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผลการการวิจัยในการศึกษาสาเหตุพฤติกรรมการบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค ดึงดัดกรวมอาชีพศึกษา เขตการศึกษา 5 ผู้วิจัยขอเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไปได้แก่

1. ควรมีการศึกษาวิจัยสาเหตุพฤติกรรมการบกพร่องต่อระเบียบวินัยสถานศึกษาของนักศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งอาจจะมีสาเหตุพฤติกรรมการบกพร่องต่อระเบียบวินัยที่แตกต่างกัน อันเนื่องมาจากสภาพสังคม การดำรงชีวิตประจำวัน ลักษณะพื้นที่ สถานะทางเศรษฐกิจ เพื่อช่วยให้เข้าใจถึงสภาพปัญหาของพฤติกรรมการบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษา ได้มากขึ้น

2. ควรมีการศึกษาสาเหตุพฤติกรรมการบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษา ในวิทยาลัยที่

เปิดสอนประเภทวิชาอื่น ๆ ของกรมอาชีวศึกษา เช่น วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยสารพัดช่าง เอกสาขามีเป้าหมายการที่สูงกว่าไว้สำหรับนักเรียนที่เรียนแล้วแต่ไม่เอาดีทางด้านวิชาชีพด้านการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ในหลาย เนื่องจากมีสาขาที่เปิดสอนแตกต่างกันกับไม่ทำกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ฝึกเปลี่ยนเนื้อหา และต้องอ้างอิงเนื้อหาของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ วิทยาลัยเทคนิค จึงควรจะมีสภาพปัญหาและกิจกรรมการเรียนการสอนที่แตกต่างกันไปจากวิทยาลัย

เทคนิค

3. ควรมีการศึกษาสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษาหญิง ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษาด้วย เพราะพฤติกรรมบกพร่องของนักศึกษาชายจะมีลักษณะเฉพาะ ควรมีการศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาหญิง เพื่อให้ครอบคลุมถึงสภาพปัญหาทางพฤติกรรม
4. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบถึงสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องของนักศึกษา ที่เรียนในประเภทวิชาช่างฝีมือกรรม ศหกรรมศาสตร์หรือเกษตรกรรม เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยสถานศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

¹ ดวงเดือน พันธุนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนิก, จริยธรรมของเยาวชนไทย (กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520), หน้า 27.

² จิตรสมัน พฤติวิทยุ, "ปัจจัยที่ส่งผลความประพฤติผิดของนักเรียน : ศึกษากรณีโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร," วิทยานพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2536.

³ Hirschi, Travis, Cause of Delinquency. University of California Press, 1969.

⁴ วิจิตร อาชะกุล, เทคนิคมนุษยสัมพันธ์ (กรุงเทพฯ : โอเอสพรีนติ้งเฮ้าส์, 2528), หน้า 123-124.

⁵ ประสาร ทิพย์ธาร, พัฒนาการและการปรับตัวของวัยรุ่น (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523), หน้า 23.

⁶ ช่ม ภุมิภาค, บทความวิทยุกระจายเสียงของ สหประชาชาติศึกษาแห่งชาติชุดการศึกษาเพื่อคุณธรรม (กรุงเทพฯ : เจริญวิทยุการพิมพ์, 2525), หน้า 137.

⁷ ธนพัฒน์ หาพิพัฒน์, พฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักศึกษา : กรณีศึกษานักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา. วิทยานพนธ์ สศม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2539.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁸พรพิพัฒน์ เพิ่มผล, งานกิจการนิสิตนักศึกษา. (กรุงเทพฯ : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2534), หน้า 81-82.

⁹ประมวล ตันยะ, การบริหารกิจการนักเรียน. (นครราชสีมา : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูนครราชสีมา), หน้า 309-313.

¹⁰ชิตกมล สังข์ทอง, การศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อวินัยในตนเองของวัยรุ่น. ปรินิพนธ์นิพนธ์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

¹¹กรมสามัญศึกษา, คู่มือการปกครองนักเรียน โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา. (กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, 2530), หน้า 56-68.

¹²Jensen, Gary F, "Parent Peer and Delinquency Action : A test of Differential Perspective," *American Journal of Sociology*. 78 (1972) : 63-75.

¹³สมพร ลุทธิชัย, จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียน. (กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523), หน้า 57-59.

¹⁴พเยาว์ เกาทัณฑ์ทอง, "การศึกษาพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534), หน้า 38.

¹⁵เสริมวิทย์ ศุภเมธี, การบริหารกิจการนักเรียน. (กรุงเทพฯ : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2531), หน้า 281-282.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹⁶ นรินทร์ อิ่มเพิ่มพูล, "การสำรวจวิธีการที่ครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัด นครปฐม ใช้ในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนตามการรับรู้ของครู," (กรุงเทพฯ : วิทยานันท์ปริญญาพานัดเขต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 13.

¹⁷ วิรัช วรณรัตน์, "สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาคุณภาพของเด็ก," วารสารครู, 5 : 21-23 ; กรกฎาคม, 2523.

¹⁸ กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์, การบริหารกิจการนักเรียน เล่ม 1. (กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531), หน้า 227.

¹⁹ เมธี บิณฑานนท์, การบริหารอาชีพและเทคนิคศึกษา. (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2533), หน้า 38.

²⁰ กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 228.

²¹ กรมสามัญศึกษา, ความรู้ด้านการเรียนการสอนและการบริหารหลักสูตร. (กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์, 2527), หน้า 128.

²² วันนอร์ มะทา, กิจกรรมเสริมหลักสูตรทฤษฎีและปฏิบัติ (ศึกษา 332). (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2523), หน้า 22.

²³ Bandura, Albert and Barab Peter G, "Process Governing Disinhibitory Effects through Symbolic Modeling," *Journal of Abnormal Psychology*. 82(1973) : 1-9.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
²⁴ Hirschi, Travis, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว.
 ไม่ว่าจะพิมพ์ใดๆทั้งสิ้น ยกเว้นให้มีให้เหตุผลโดยที่ และที่ยังไม่ถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

²⁵ อาคม จันทสุนทร, "การวิจัยเรื่องการสำรวจสภาพความประพฤติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนต่าง ๆ ในเขตการศึกษา 6," *แนะแนว*. 10 : 31-41 ; เมษายน-พฤษภาคม 2519.

²⁶ วันนอร์ มะทา, *สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว*, หน้า 20.

²⁷ ธงชัย ช่อพุกษา, *การบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา*. (พิษณุโลก : สหวิทยาลัยพุทธชินราช, 2537), หน้า 266.

²⁸ กล้า ทองขาว, "การบริหารนักเรียน," *เอกสารการสอนชุดวิชา การบริหารบุคคลากรในโรงเรียน*. (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2530), หน้า 150.

²⁹ วงพิภตรีย์ ภูพันธ์ศรี และศิริรัตน์ ดำรงผล, *จิตวิทยาพัฒนาการและการศึกษา*. (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2530), หน้า 212.

³⁰ บรรจง ชูสกุลชาติ, "คำกล่าวเปิดอบรมเชิงปฏิบัติการการดำเนินการทางวินัยสำหรับข้าราชการครู," *มิตรครู*. 30 : 14-16 ; กรกฎาคม 2531.

³¹ สมนึก ชัชวาลย์, "ความผูกพันที่มีต่อสังคมกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเยาวชน : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่," (*วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*, 2528), บทคัดย่อ. บทคัดย่อ.

³² สุนจน์ จักขุทิพย์, "ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการประพฤติตนไม่สมควรแก่สภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร," *วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต เอกสารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 2521. บทคัดย่อ.
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

³³ พรรณี ช.เจนจิต, จิตวิทยาการเรียนการสอน. (กรุงเทพฯ : อมรินทร์การพิมพ์, 2528), หน้า 147.

³⁴ อมรกุล ศรีงามผ่อง, "ลักษณะปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาทางวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 5," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526), หน้า 3-4.

³⁵ ประสาร ทิพย์ธาร, สิ่งที่ได้เอามาแล้ว, หน้า 25.

³⁶ Jame L. Nauann, "Relationships of Secondary School Discipline to School Climate," *Dissertation Abstracts International*. Vol. 44 No.2 August, 1983. p. 348-A.

³⁷ วิจิตร อาชวะกุล, สิ่งที่ได้เอามาแล้ว, หน้า 123.

³⁸ วีระวรรณ อามระดิษ, "ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522) บทคัดย่อ.

³⁹ สุกใจ ทศพร, "บวรสอนคนให้เป็นใคร," *มิตรครู*. 30(22) : 49-51 ; ธันวาคม 2531.

⁴⁰ บรรจง ชูสกุลชาติ, สิ่งที่ได้เอามาแล้ว, หน้า 14.

⁴¹ วินัย จินดาวรรณ, "การบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 10," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524) หน้า 127. เอกสารนี้คือเอกสารที่ส่งมาให้ผู้วิจัยนำมาใช้คือเอกสารที่ส่งมาให้ผู้วิจัยใช้ ไม่ใช่การคัดลอกเอกสารที่ส่งมาให้ผู้วิจัยนำมาใช้คือเอกสารที่ส่งมาให้ผู้วิจัยใช้

⁴²อมรรกุล ศรีงามผ่อง, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, บทคัดย่อ.

⁴³ชฎาพร พัชรชัยเวียร, "ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525) บทคัดย่อ.

⁴⁴วิระวรรณ อามระติษ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, บทคัดย่อ.

⁴⁵กล้า ทองขาว, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 150.

⁴⁶ประมวล ตันยะ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว. หน้า 309.

⁴⁷อัญญา ลิ้มปิไพฑูรย์, "ลักษณะกลุ่มเพื่อนของเด็กและเยาวชนกระทำผิดในสถานฝึกและอบรมศึกษาเฉพาะกรณี สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา)," วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521) บทคัดย่อ.

⁴⁸ม.ร.ว. สมพร สุทัศน์ย์, "ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530) บทคัดย่อ.

⁴⁹กอบทอง กลิ่นสุดใจ, "การปฏิบัติเรื่องวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ใน 14 จังหวัดภาคใต้ตามทัศนะของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2530), หน้า 93.

⁵⁰Jame L. Nauann, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, p.348-A.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁵¹ ชูชีพ อ่อน โคนสูง, "ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ การแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเอง กับคุณธรรมแห่งพลเมืองดี," (วิทยานินธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2516), หน้า 15.

⁵² วินัย จินดาวรรณ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 127.

⁵³ ช่างชัย อินทรประวัติ, การบริหารกิจการนักเรียน. (สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2521), หน้า 239.

⁵⁴ Hirschi, Travis, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, p.284.

⁵⁵ พรณี ช. เจนจิต, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 147.

⁵⁶ พันสี ทินาคินทร์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 248.

⁵⁷ บรรจง ชูสกุลชาติ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 14.

⁵⁸ ธงชัย ช่อฤกษ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 266.

⁵⁹ ธนพิพัฒน์ หาพิพัฒน์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, บทคัดย่อ.

⁶⁰ Hirschi, Travis, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, p.284.

⁶¹ สุนันทา เชื้อชาติ, "ประสิทธิผลของการลงโทษในการป้องกัน และแก้ไขพฤติกรรม

เบี่ยงเบน : ศึกษาเฉพาะนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร," เอกสารนิตยสารเพื่อการศึกษาเพื่อการพัฒนาคน ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า วิทยานินธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยา และมานุษยวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่รับผิดชอบต่อผลเสียหายใดๆทั้งสิ้น

⁶²Hoffman, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว.

⁶⁴Synder, Ross, "Three Differing Systems of Discipline and Their Impact on Conscience and Culture," **Resources in Educational Resources Information Center**. Vol. 21 No. 3 (March, 1986): 124.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กอบทอง กลิ่นสุดใจ. "การปฏิบัติเรื่องวินัยของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคใน 14 จังหวัดภาคใต้ ตามทัศนะของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร." ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2530. (อัคราณา).

กล้า ทองขาว. การบริหารงานบุคคลในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : วิกิตอริเพาเวอร์พอยท์, 2525.

_____. "การบริการนักเรียน." เอกสารประกอบการสอบชุดวิชา การบริหารบุคลากร ในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2530.

กรุณา กิจชัยน. "ความสัมพันธ์ระหว่างค่าความนิยมแห่งตน ความเชื่ออำนาจภายในภายนอกตน และคุณธรรมแห่งพลเมืองดี." ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517. (อัคราณา)

กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์. การบริหารกิจการนักเรียน เล่ม 1. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. (อัคราณา)

กาญจนา ทาสิตะพันธ์. "วินัยในตนเอง." ชุมชนทางวิชาการกรมอาชีวศึกษา. โรงพิมพ์คุรุสภา, 2510.

เกียรติ ช่วยการ. "สวัสดิ์ปีใหม่." จุลสารการพิมพ์. ม.ป.ท., 2529.

เกศินี ผลประพถิต. "การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาครูในกลุ่มวิทยาลัยครู เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ภาคกลาง." ปริญญาานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. (อัคราณา).

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน เพื่อพัฒนาประชาธิปไตยในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ, 2528.

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. คู่มือปลูกฝังค่านิยม. กรุงเทพฯ : กราฟิเคอาร์ท, 2526.

ชฎาพร นัชรชัย. "ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. (อัดสำเนา).

ชม ภูมิภาค. บทความวิทยุกระจายเสียงของสมาคมการศึกษาแห่งชาติ ชุดการศึกษาเพื่อ คุณธรรม. กรุงเทพฯ : เจริญวิทยุการพิมพ์, 2525.

ชวลี นาคทัต. "อิทธิพลของกระบวนการกลุ่มต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศีลธรรมและความ มีวินัยแห่งตน." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสาน มิตร, 2524. (อัดสำเนา).

ชิตกมล สังข์ทอง. "การศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อวินัยในตนเองของวัยรุ่น." วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

ชาญชัย อินทรประวัตติ. การบริหารกิจการนักเรียน. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒสงขลา, 2521.

ชูชีพ อ่อนโคกสง. "ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ การแสดงตัว ความวิตกกังวล ความ เชื่อมั่นในตนเอง กับคุณธรรมแห่งพลเมืองดี." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาว วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2516. (อัดสำเนา).

ดวงเดือน พันธมนาวิน. จิตวิทยาการพัฒนทางจริยธรรม. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,
2522.

ดวงเดือน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนิก. จริยธรรมของเยาวชนไทย.
กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2520.

เต็มศิริ บุญยสิงห์. "ฝึกหัดครูจากข้างสังเวียน." ครูปริทัศน์. 9 : 48-51 ; ธันวาคม
2525.

ธงชัย ช่อพฤษภา. การบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา แนวคิด หลักการ และวิธีปฏิบัติ.
พิษณุโลก : สหวิทยาลัยพุทธชินราช, 2537.

ธนะวัฒน์ หานพิพัฒน์. พฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักศึกษา : กรณีศึกษานักศึกษา วิทยาลัยเทคนิค
ในภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ สศม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2539.

นรินทร์ อิ่มเพิ่มพูล. "การสำรวจวิธีการที่ครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครปฐม ใช้ใน
การแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนตามการรับรู้ของครู." วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. (อัดสำเนา).

นโยบายและแผนฯ, สำนักงาน. แผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8. กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัด
กระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ, 2539. (อัดสำเนา).

บรรจง ชุสกลชาติ. "คำกล่าวเปิดอบรมเชิงปฏิบัติการ การดำเนินการทางวินัยสำหรับข้าราชการ
เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาด้านนี้ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
การครู." มิตตร. 30 : 14-16 ; กรกฎาคม 2531.
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้คัดแบบลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

_____ . ส.ค.ส. 2529 กรมอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2529.

บุญกอบ เกตุะวันดี. "ทัศนคติของครูต่อนักเรียน." ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัย
วิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2506. (อัดสำเนา).

ประมวล ดันยะ. การบริหารกิจการนักเรียน. นครราชสีมา : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา
คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูนครราชสีมา, 2528.

ประวิณ ณ นคร. "วินัย." การบริหารงานบุคคลในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สำนัก
นายกรัฐมนตรี, 2524.

ประसार ทิพย์ธาร. พัฒนาการและการปรับตัวของวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.

ผกา สัตยธรรม. สุขภาพจิตเด็ก. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2530.

พเยาว์ เกาทันท์ทอง. "การศึกษาพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ใน
โรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี." ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. (อัดสำเนา).

พรณี ช.เจนจิต. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : อมรินทร์การพิมพ์, 2528.

พรนิพัฒน์ เพิ่มผล. งานกิจการนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา

คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2534.

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พระวิรัตน์ วชิโร แห่งสวนโมกขพาราม. เอกสารประกอบการบรรยายโครงการอบรม
จริยธรรมในสถานศึกษา. เอกสารประกอบการบรรยาย ณ วิทยาลัยพลศึกษากระบี่ วันที่
22 พฤษภาคม 2529.

พนัส หันนาคินทร์. การมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์เศศ, 2521.

_____. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2524.

ภิญโญ สาธร. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523,

เมธี บิลันธานนท์. การบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์,
2533.

_____. ประมวลบทความทางการศึกษาสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา. นครปฐม :
พระปฐมการพิมพ์, 2523.

ราชบัณฑิตสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ : อักษร
เจริญทัศน์, 2525.

เรณู ผดุงถิ่น. "การใช้แรงเสริมทางสังคมเพื่อปรับพฤติกรรมก้าวร้าว." วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. (อัดสำเนา).

วงษ์ภัทร ภูพันธ์ศรี และศิรินันท์ ดำรงผล. จิตวิทยาพัฒนาการและการศึกษา. กรุงเทพฯ
: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2530.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วรรณสาร วรกิจ. "พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในทัศนะของนักเรียน ครู และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในจังหวัดฉะเชิงเทรา."

ปริญญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2523.
(อัตลำนานา).

วันนอร์ มะทา. กิจกรรมเสริมหลักสูตรทฤษฎีและปฏิบัติ (ศึกษา 332). กรุงเทพฯ :
โอเดียนสโตร์, 2523.

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. การบริหารบุคลากรนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

วิจิตร อาชวะกุล. เทคนิคมนุษยสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : โอเอสพริ้นติ้งเฮาส์, 2528.

วินัย จินดาวรรณ. "การบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 10."
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. (อัตลำนานา).

วินัย พันธุ์วิชัย. "ปัญหาการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้ ในทัศนะอาจารย์." ปริญญาณิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2530. (อัตลำนานา).

วิรัช วรรณรัตน์. "สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก." วารสารครู. 5 : 21-23 ;
กรกฎาคม 2523.

วิระวรรณ อามระดิษ. "ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
(อัตลำนานา).
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิวัฒน์ อัครวานิชย์. "ความสัมพันธ์ระหว่างวินัยในตนเองกับความซื่อสัตย์." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. (อัครวานิชย์).

ศิริพรรณ ชุมนุม. "สรุปสาระสำคัญของแผนฯ 8." สรุปการสัมมนาทางวิชาการเรื่อง การอาชีวศึกษากับการพัฒนากำลังคนในแผนฯ 8. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง, 2539.

ศุภวดี ชูวงศ์. "การศึกษาปัญหาทางวินัยของนักเรียนมัธยมต้น ในจังหวัดนครศรีธรรมราชในทัศนะของครู." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2519. (อัครวานิชย์).

ศูนย์ข้อมูล, งาน. สถิตินักเรียนนักศึกษาเขตการศึกษา 5 พ.ศ. 2536. เอกสารสถิติของงานวางแผนและพัฒนา วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม, 2536.

สมนึก ชัชวาลย์. "ความผูกพันที่มีต่อสังคมกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเยาวชน : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528. (อัครวานิชย์).

สมพร สุกตัญญู. จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

_____ . "ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. (อัครวานิชย์).

สามัญศึกษา, กรม. ความรู้ด้านการเรียนการสอน และการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพฯ : เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาด้านนี้ มีอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
การพิมพ์, 2527.
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม ขอสงวนสิทธิ์ให้พิมพ์ให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

_____ . คู่มือการปกครองนักเรียนโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, 2530.

สาโรช บัวศรี. การฝึกความรับผิดชอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บรรณาคาร, 2520.

สนั่น สุมิตร. วินัยเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดความมั่นคงปลอดภัยของชาติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2505.

สุดใจ ทศพร. "บวรสอนคนให้เป็นใคร." มิตรครู. 30(22) : 49-51 ; ธันวาคม 2531.

สุนันทา เชื้อชาติ. "ประสิทธิผลของการลงโทษในการป้องกัน และแก้ไขพฤติกรรมเบี่ยงเบน : ศึกษาเฉพาะนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยา และมานุษยวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

สุพจน์ จักขุทัษย์. "ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการประพฤติตนไม่สมควรแก่สภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521. (อัดสำเนา).

สุภา มาลากุล ณ อยุธยา และคนอื่น ๆ. "พฤติกรรมก้าวร้าวเป็นกลุ่มของนักเรียนอาชีวศึกษา." รายงานงานวิจัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.

สุวรรณ อร่ามเมธางศา. "การศึกษาปัญหาทางวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในทัศนะของนักเรียน." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. (อัดสำเนา).
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส็งี่ยม อินภิรมย์. ร.ท. "การสำรวจความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ในจังหวัดพระนคร." ปริญฐานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2503. (อัดสำเนา).

เสริมวิทย์ ศุภเมธี. การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2531.

อมรกุล ศรีงามผ่อง. "ลักษณะปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาทางวินัยของนักเรียนมัธยมในเขตการศึกษา 5." วิทยานิพนธ์ปริญฐานิพนธ์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. (อัดสำเนา).

อัชฌา ลิมปิไพฑูรย์. "ลักษณะกลุ่มเพื่อนของเด็กและเยาวชนกระทำผิดในสถานฝึกและอบรมศึกษาเฉพาะกรณี สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา)." วิทยานิพนธ์ปริญฐานิพนธ์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521. (อัดสำเนา).

อาคม จันทสุนทร. "การวิจัยเรื่องการสำรวจสภาพความประพฤติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนต่าง ๆ ในเขตการศึกษา 6." แนว. 10 : 31-42 ; เมษายน-พฤษภาคม 2519.

อาชีวศึกษา, กรม. ระเบียบว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนนักศึกษา พุทธศักราช 2534. กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา, 2534. (อัดสำเนา).

_____ . ระเบียบว่าด้วยความประพฤตินักเรียน-นักศึกษา พุทธศักราช 2534.

กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา, 2534. (อัดสำเนา).

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้อำไฟ อินฟ้าแสง. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2524.

Allec, John Gage. Webster,s Dictionary. Chicago : Wilcon & Follett Book Company, 1983. 446 p.

Bandura, Albert and Barab Peter G. "Process Governing Disinhibitory Effects through Symbolic Modeling." Journal of Abonarmal. Psychology, 82(1973): 1-9.

Bedard, Joseph Donald. "Written Discipline in California High School." Dissertation Abstract. 25 : 3338 , October - Decomber, 1964.

Good, Carter V. Dictionary of Education. 2nd ed., New York, Mcgraw-Hill Book company, 1956. 676 p.

Hirschi, Travis. Cause of Delinquency. University of California Press, 1969.

Hoffman, Martin L. Moral Development in carmichael Manual of child Psychology. Newyork:John Willey and inc. 1970

Jensen, Gary F. "Parent Peer and Delinquency Action : A test of Differential Perspective." American Journal of Sociology. 78(1972) : 63-75.

Naumann, Jame L. "Relationships of Secondary School Discipline to School Climate." Dissertation Abstracts International. Vol.44

No.2 : 348-A ; August, 1983.

Sheviakov George V. and Redl Fritz. **Discipline For Today's Children and Youth.** Association for Supervision and Curriculum Development : Washington D.C., 1956.

Synder, Ross. Three Differing Systems of Discipline and Their Impact on Conscience and Culture." Resources in Educational Resources Information Center. Vol. 21 No. 3 (March, 1986): 124.

Stanley, William Oliver. **Social Foundation of Education.** New York : Dryden Press, 1955.

Vincent, Elizabeth Lee. **Human Psychological Development.** The Ronald Hill Book company, 1961. 676 p.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่ 44/2538

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์ของ นายอำพร ทองนุช

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายอำพร ทองนุช เป็นไปด้วย
ความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงให้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัว
ข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.สมพร	ไชยะ	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.ศิริพรรณ	ชุนนุช	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.เมธี	ปิลันธนาพันธ์	ประธานกรรมการ
อาจารย์ไพรัตน์	พักน้อย	กรรมการ
อาจารย์อัจจรา	สืบสินธุ์สกุลไชย	กรรมการ
ผศ.ดร.สมพร	ไชยะ	กรรมการ
ดร.ศิริพรรณ	ชุนนุช	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2538

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
(รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คนบตี

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครง
วิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้อนุมัติเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2539

1. นายอำพร ทองนุช ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาสาเหตุพฤติกรรม
บกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษา ตามทัศนะของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัด
กรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5" โดยมี ผศ.ดร.สมพร ไชยะ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยา
นิพนธ์ และ ดร.ศิริพรรณ ชุมนุม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบ
คุมวิทยานิพนธ์ให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2539

(รศ.ดร.มนัส สังวรศิลป์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
คุณบิดบัณฑิตวิทยาลัย
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/1195

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

9 เมษายน 2539

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นางแสงระวี จริตพานิช

ด้วยคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจ
แบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ
นายอัมพร ทองนุช ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัย
ของนักศึกษาตามทัศนะของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5"

คณะกรรมการอุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ดร. ลีจิวัดนะ

(ผศ.ดร.พรรณี ลีจิวัดนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อปฏิบัติราชการเท่านั้น ไม่ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่างานบัณฑิตศึกษาทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052 - 6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504/1195

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

9 เมษายน 2539

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร.คทา ชื่นตา

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจ
แบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ
นายอัมพร ทองนุช ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง 'การศึกษาสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัย
ของนักศึกษาตามทัศนะของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5'

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรระณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการปฏิบัติราชการแทนคณบดีให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052 - 6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504/1195

คณะกรรมการผู้ทดสอบ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

9 เมษายน 2539

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นายวิบูลย์ ตามสัญญา

ด้วยคณะกรรมการผู้ทดสอบ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจ
แบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ
นายอัมพร ทองนุช ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัย
ของนักศึกษาตามทัศนะของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5"

คณะกรรมการผู้ทดสอบ หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

พร. วัชรินทร์

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น มิอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีบัณฑิตศึกษา ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052 - 6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504/1195

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

9 เมษายน 2539

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร.สุรฉัตร สันทอง

ด้วยคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อนายอัมพร ทองนุช ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาศาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษาตามทัศนะของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5"

คณะกรรมการอุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

พรณี ลีกิจวัฒน์

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาปฏิบัติราชการแทนคณบดี ห้ามนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่างานบัณฑิตศึกษา ทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052 - 6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504/3039

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

5 กันยายน 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร

ด้วย นายอัมพร ทองนุช เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ เรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาสาเหตุพฤติกรรมบกพร่อง"ต่อระเบียบวินัยของนักศึกษา ตามทัศนะของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5" คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และหวังในความอนุเคราะห์จากท่าน

ด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
งานบัณฑิตศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
โทร. 3266052 - 6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504/3076

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

6 กันยายน 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. โครงการวิทยานิพนธ์
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์
 3. รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายอำพร ทองนุช เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ เรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาสาเหตุพฤติกรรมบกพร่อง"ต่อระเบียบวินัยของนักศึกษา ตามทัศนะของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5" ซึ่งโครงการวิจัยดังกล่าวได้รับอนุมัติแล้วเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2539

ในการทำวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านตามที่แนบมานี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างถึงชื่อเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ผศ.ดร.พรรณี ลีกิจวัฒน์นะ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

นายอำพร ทองนุช

1. วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาบุรี
2. วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์
3. วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี
4. วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี
5. วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี
6. วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/3038

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม 10300

12 พฤศจิกายน 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อ้างถึง หนังสือคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาด
กระบัง ที่ ทม 1504/3076 ลงวันที่ 6 กันยายน 2539

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระ
จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ขออนุญาตให้ นายอำพร ทองนุช นักศึกษาปริญญา
โท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา แจกแบบ
สอบถามเพื่อเก็บข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาสาเหตุพฤติกรรมบก
พร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษา ตามทัศนะของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรม
อาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5" ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาพิจารณาอนุญาตให้ นายอำพร ทองนุช แจก
แบบสอบถามเพื่อดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องนำเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(นายสุทธิ ผลสวัสดิ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองวิทยาลัยเทคนิค โทร. 2822551-2

ที่

วันที่ 20 ตุลาคม 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา ผ่าน กพ.

ด้วย นายอำพร ทองนุช ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสมุทร สงคราม ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประสงค์จะแจกแบบสอบถามเพื่อประกอบนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5

กองวิทยาลัยเทคนิคพิจารณาแล้ว เห็นสมควรอนุญาตให้ นายอำพร ทองนุช ดำเนินการแจกแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

1. อนุญาต ให้ นายอำพร ทองนุช แจกแบบสอบถามได้
2. ลงนาม ในหนังสือถึงคณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน

เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 1 ฉบับ ดังแนบ

(นายวิชัย สวงมพงศ์)

นักวิชาการพิเศษ ๓ รักษาการพิเศษ

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

๑. อนุญาต

๒. ลงนามแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง

(นายสุทธิ ผลสวัสดิ์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

11 พ.ย. 2539

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา

ที่.....วันที่.....

- 4 พ.ย. 2539

เรื่อง ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

ตรวจเสนอ

นางผ่องพรรณ จรัสจินดาวัตร

31 ต.ค. 39

ประมวลศรี ศรีสอน

31 ต.ค. 39

ส.ก.ก.

31 ต.ค. 39

1. ชื่อเรื่อง..... การศึกษาสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษาตาม
 ทัศนะของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5
2. ผู้วิจัย..... นายอำพร ทองนุช
3. แบบเก็บข้อมูล..... แบบสอบถาม
4. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้น ปวช. 3 จำนวน 2,493 คน ปีการศึกษา
 2538 ของวิทยาลัยเทคนิคในเขตการศึกษา 5 ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาบุรี
 วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี
 วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี และวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม
 กลุ่มตัวอย่าง ได้โดยวิธีการสุ่มจากกลุ่มประชากรดังกล่าว จำนวน 1,209 คน
 ตามรายละเอียดดังแนบ
5. ข้อพิจารณา..... เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงวินัยนักศึกษาและเป็นแนวทางใน
 การปรับปรุงการบริหารงานในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา รวมทั้งควบคุมความ
 ความประพฤติของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิค

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูลได้

(นายบุญชู มุลพินิจ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานผู้อำนวยความสะดวกให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา - 4 พ.ย. 2539

ที่ ศธ 0907/ 7613

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม 10300

13 พฤศจิกายน 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด
2. สำเนาบันทึกข้อความกองวิทยาลัยเทคนิค ลงวันที่ 28 ตุลาคม 2539

ด้วย นายอำพร ทองนุช ข้าราชการครูวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษา ตามทัศนะของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5” ประสงค์จะดำเนินการแจกแบบสอบถามในสถานศึกษาของท่าน

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาพิจารณาอนุญาตให้ นายอำพร ทองนุช ดำเนินการแจกแบบสอบถามเพื่อดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวแล้ว ดังสำเนาทันทีข้อความที่แนบมาพร้อมนี้ สำหรับการตอบแบบสอบถามให้ตอบเฉพาะชุดที่มีตราประทับมุมบนขวาของแบบสอบถาม และเมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว กรุณาส่งคืนบุคคลดังกล่าว ณ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม ด้วย จักขอบคุณมาก

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดทราบและกรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิชัย สงวนพงศ์)

นักวิชาการศึกษา ๙ วิทยาลัยการแผน

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา

เอกสาร โทร. 2822551-2 ที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่า โทรสาร 2829354 กึ่งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0907/ 7613

กองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม 10300

13 พฤศจิกายน 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด
2. สำเนาบันทึกข้อความกองวิทยาลัยเทคนิค ลงวันที่ 28 ตุลาคม 2539

ด้วย นายอำพร ทองนุช ข้าราชการครูวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมhabilit สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษา ตามทัศนะของนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5” ประสงค์จะดำเนินการแจกแบบสอบถามในสถานศึกษาของท่าน

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาพิจารณาอนุญาตให้ นายอำพร ทองนุช ดำเนินการแจกแบบสอบถามเพื่อดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวแล้ว ดังสำเนาทันทีข้อความที่แนบมาพร้อมนี้ สำหรับการตอบแบบสอบถามให้ตอบเฉพาะชุดที่มีตราประทับมุมบนขวาของแบบสอบถาม และเมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว กรุณาส่งคืนบุคคลดังกล่าว ณ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม ด้วย จักขอบคุณมาก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและกรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิชัย สวงวนพงษ์)

หัวหน้างานวิชา ๓ วิชาการศึกษา

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค

ฝ่ายพัฒนาการศึกษา

โทร. 2822551-2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
โทรสาร 2829354
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบเพื่อสำรวจข้อมูลในการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาศาเหตุพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษา
ตามทัศนะของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา
เขตการศึกษา 5

คำชี้แจงการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 2 ตอน คือ

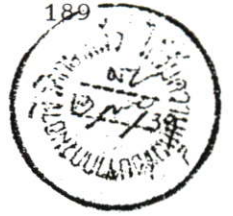
ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อสาเหตุพฤติกรรม
บกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรม
อาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5

2. ผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้น ปวช. 3 สาขา
วิชาช่างยนต์, ช่างกลโรงงาน, ช่างไฟฟ้า, ช่างอิเล็กทรอนิกส์, ช่างเชื่อมโลหะ และ
ช่างก่อสร้าง ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5

** งานวิจัยนี้มุ่งหาสาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักศึกษา เพื่อนำผล
การวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานกิจการนักศึกษา โดยจะเก็บข้อมูลเป็นความลับและ
ไม่มีผลกระทบต่อใด ๆ กับตัวนักศึกษาและวิทยาลัยของนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารทสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดข้อมูลส่วนตัวของท่าน โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ()

1. เพศ
 - () ชาย
 - () หญิง
2. ท่านต้องศึกษาในระดับชั้น ปวช. 3 สาขาวิชาช่าง
 - () ช่างยนต์
 - () ช่างกลโรงงาน
 - () ช่างไฟฟ้า
 - () ช่างอิเล็กทรอนิกส์
 - () ช่างเชื่อมโลหะ
 - () ช่างก่อสร้าง
3. ท่านเป็นนักศึกษา
 - () ภาคปกติ (รอบเช้า)
 - () ภาคนอกเวลา (รอบบ่าย)
4. ท่านได้คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนถึงปัจจุบัน
 - () 1.50 - 2.00
 - () 2.01 - 2.50
 - () 2.51 - 3.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. อาชีพของบิดามารดา
- () รับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ
- () เกษตรกร
- () ค้าขาย
- () อาชีพส่วนตัว
- () รับจ้างทั่วไป
6. ผู้ออกค่าใช้จ่ายในการศึกษาในวิทยาลัยแห่งนี้
- () บิดา มารดา
- () ผู้ปกครอง
- () ญาติพี่น้อง
- () อื่น ๆ (ระบุ)
7. ท่านใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนโดยเฉลี่ยเดือนละ
- () 1,000 - 1,500 บาท
- () 1,501 - 2,000 บาท
- () มากกว่า 2,000 บาท ขึ้นไป
8. ขณะนี้ท่านพักอาศัยอยู่กับ
- () บิดา มารดา
- () ผู้ปกครอง
- () เข้าบ้านหรือหอพักคนเดียว
- () เข้าบ้านหรือหอพักร่วมกับเพื่อน
- () อาศัยวัด
9. ท่านเดินทางมาวิทยาลัยโดยวิธี
- () เดิน
- () รถประจำทาง
- () รถจักรยานยนต์
- () อื่น ๆ (ระบุ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

การศึกษาพฤติกรรมบกพร่อง ต่อบริเวณวินัยของนักศึกษา
ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อการศึกษาพฤติกรรมบกพร่องต่อบริเวณวินัยของนักศึกษา จะมีอยู่ด้วยกัน 2 ด้าน คือ

1. พฤติกรรมบกพร่องด้านการแต่งกาย จำนวน 15 ข้อ
2. พฤติกรรมบกพร่องด้านความประพฤติ จำนวน 30 ข้อ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นการถามความคิดเห็นที่มีต่อสาเหตุของการแต่งกายและความประพฤติที่บกพร่องต่อบริเวณวินัยของนักศึกษา โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างด้านหลังคำถามแต่ละข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีระดับความคิดเห็นดังนี้

1. มากที่สุด
2. มาก
3. ปานกลาง
4. น้อย
5. น้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่าง

สาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบวินัยของนักเรียน - นักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ด้านการแต่งกาย					
1. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะไม่ทราบระเบียบของวิทยาลัย	/

คำอธิบายตามตัวอย่าง หมายความว่า ท่านมีความคิดเห็นว่า นักศึกษาที่แต่งกายผิดระเบียบของทางวิทยาลัยเพราะไม่ทราบระเบียบมีน้อย

ความหมายของระดับความคิดเห็น

มากที่สุด หมายความว่า ท่านมีความคิดเห็นว่านักศึกษามีความบกพร่องต่อระเบียบวินัยมีสาเหตุมาจากข้อนี้อยู่ในระดับมากที่สุด

มาก หมายความว่า ท่านมีความคิดเห็นว่านักศึกษามีความบกพร่องต่อระเบียบวินัยมีสาเหตุมาจากข้อนี้อยู่ในระดับมาก

ปานกลาง หมายความว่า ท่านมีความคิดเห็นว่านักศึกษามีความบกพร่องต่อระเบียบวินัยมีสาเหตุมาจากข้อนี้อยู่ในระดับปานกลาง

น้อย หมายความว่า ท่านมีความคิดเห็นว่านักศึกษามีความบกพร่องต่อระเบียบวินัยมีสาเหตุมาจากข้อนี้อยู่ในระดับน้อย

น้อยที่สุด หมายความว่า ท่านมีความคิดเห็นว่านักศึกษามีความบกพร่องต่อระเบียบวินัยมีสาเหตุมาจากข้อนี้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์และสงวนชื่อผู้จัดทำไว้ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา เพื่อการศึกษาด้านเหตุปัจจัยที่บ่งชี้การก่อตัวของ
ต่อระเบียบวินัยของนักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 5

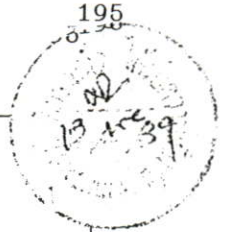
สาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบ วินัยของนักเรียน - นักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านการแต่งกาย					
1. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะ ไม่ทราบระเบียบของวิทยาลัย
2. มีนักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ แต่ ไม่มีอาจารย์ตักเตือนหรือลงโทษ
3. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบตาม เพื่อน มิฉะนั้นจะเข้ากลุ่มไม่ได้
4. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะ แต่งกายตามแฟชั่น
5. เครื่องแต่งกายที่ผิดระเบียบเนื่องจาก ผู้ปกครองจัดหาให้โดยไม่ทราบว่าผิด
6. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะมี ฐานะยากจน ไม่สามารถหาเครื่อง แบบที่ถูกระเบียบมาใส่ได้
7. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะ ทำให้ดูเท่ เป็นจุดเด่นและจุดสนใจ ของเพื่อน ๆ และคนทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบ วินัยของนักเรียน - นักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านการแต่งกาย (ต่อ)					
8. นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบเพราะเห็นว่ารูปแบบที่ใช้ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน
9. นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนดเพราะเลียนแบบแฟชั่นและดารา
10. นักศึกษาไว้ผมยาวเกินกว่าระเบียบที่กำหนดเพราะเป็นที่สนใจและเป็นที่ยอมรับของเพศตรงข้าม
11. นักศึกษาสวมเสื้อฝักงานผิดระเบียบโดยใช้ของสถาบันอื่นหรือของเพื่อน เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนไม่ว่ากล่าวหรือตักเตือน
12. นักศึกษาสวมรองเท้าผิดระเบียบเช่น สีขาว เขี้ยวบิ่น มีลวดลาย เพราะเห็นผู้อื่นกระทำ ไม่โดนลงโทษ
13. นักศึกษาสวมเครื่องประดับผิดระเบียบเพราะชอบความสวยงาม
14. นักศึกษาสวมเครื่องประดับผิดระเบียบเพราะจำเป็น เนื่องจากเป็นเครื่องรางของขลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัยหรือข้อผิดพลาด กรุณาแจ้งไปยังกองบริหารงานวิจัยและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบ วินัยของนักเรียน - นักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านการแต่งกาย (ต่อ)					
15. นักศึกษาไม่ใส่หัวเข็มขัดหรือติดตรา เครื่องหมายของวิทยาลัย แต่นำของ สถาบันอื่นมาใช้เพราะไม่ศรัทธาใน สถานศึกษาของตน
ด้านความประพฤติ					
16. นักศึกษาถือเรื่องทะเลาะวิวาทเนื่อง จากมีอุปนิสัยเป็นอันธพาล
17. นักศึกษาที่ถือเรื่องทะเลาะวิวาทเป็น พวกที่มีปัญหาทางบ้านต้องการ ระบายออก
18. นักศึกษาที่ถือเรื่องทะเลาะวิวาท เนื่องจากผลประโยชน์บางประการ
19. นักศึกษาถือเรื่องทะเลาะวิวาทเพื่อ ชิงความเป็นใหญ่กันในวิทยาลัย
20. นักศึกษาที่ถือเรื่องทะเลาะวิวาท มีเหตุมาจากเรื่องผู้ชาย
21. นักศึกษาที่ถือเรื่องทะเลาะวิวาท เนื่องจากรักเพื่อนฝูงและมีเพื่อนมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในวิทยาลัยเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลบางประการและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีนำไปใช้

สาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบ วินัยของนักเรียน - นักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านความประพฤติ (ต่อ)					
22. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผยเพราะ ต้องการแสดงความเป็นผู้ใหญ่
23. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผยเพื่อ แสดงความเด่น เห็นว่าเท่
24. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผยเพราะ ไม่มีอาจารย์ตักเตือนหรือลงโทษ
25. นักศึกษาสูบบุหรี่ในที่เปิดเผยเพราะ บทลงโทษไม่รุนแรง
26. นักศึกษาติดยาเสพติดร้ายแรง เพราะเพื่อนชวน ตามเพื่อน ต้อง การเข้ากลุ่มเพื่อน
27. นักศึกษาติดยาเสพติดร้ายแรง เช่น ยาบ้า เพราะอยากลองและเห็นว่า ไม่อันตรายเหมือนเฮโรอีน
28. นักศึกษาติดยาเสพติดร้ายแรง เช่น ยาบ้า เพราะมีปัญหาทางบ้าน ขาด ความอบอุ่น
29. นักศึกษาแอบเล่นการพนัน เช่นกด เครื่องคิดเลข เพราะความสนุก
30. นักศึกษาแอบเล่นการพนันเพราะ ต้องการเงิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของงานที่เอกรังสิยาภรณ์นี้ ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

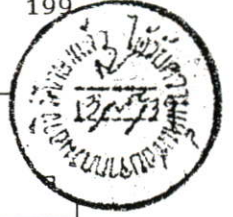
สาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบ วินัยของนักเรียน - นักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านความประพฤติ (ต่อ)					
31. นักศึกษาแอบเล่นการพนันเพราะ ติดการพนัน
32. นักศึกษาแอบเล่นการพนันเพราะ เพราะชอบความตื่นเต้นเร้าใจ ต้องคอยหลบอาจารย์
33. นักศึกษาแอบเล่นการพนันเพราะ เห็นว่าบทลงโทษไม่รุนแรง
34. นักศึกษาเล่นการพนันกันอย่างเปิดเผย เพราะอาจารย์ไม่ลงโทษ
35. มีนักศึกษาลบหลู่ดูหมิ่นครู-อาจารย์ หรือแสดงกิริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากต้องการลองดี
36. มีนักศึกษาลบหลู่ดูหมิ่นครู-อาจารย์ หรือแสดงกิริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากมีนิสัยเกเร
37. มีนักศึกษาลบหลู่ดูหมิ่นครู-อาจารย์ หรือแสดงกิริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากครู-อาจารย์ประพฤติตน ไม่เหมาะสม เช่น เมาะสุรา ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อการสื่อสารเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ในเชิงพาณิชย์ด้านการค้า
ไม่ว่าารณใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบ วินัยของนักเรียน - นักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านความประพฤติ (ต่อ)					
38. มีนักศึกษาลบหลู่ดูหมิ่นครู-อาจารย์ หรือแสดงกิริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากครู-อาจารย์กั่นแก้ง รังแก ลงโทษเกินกว่าเหตุ ฯลฯ					
39. มีนักศึกษาลบหลู่ดูหมิ่นครู-อาจารย์ หรือแสดงกิริยากระด้างกระเดื่อง เนื่องจากครู-อาจารย์ปล่อยปละ ละเลย ไม่เข้มงวดดูแลเอาใจใส่					
40. นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ไม่เหมาะ สมในสภาพนักศึกษา เช่น ในที่คลับ บาร์ เพราะเพื่อนชักจูง					
41. นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ไม่เหมาะ สมในสภาพนักศึกษา เช่น ในที่คลับ บาร์ เพราะต้องการประสบการณ์					
42. นักศึกษาเข้าไปในสถานที่ไม่เหมาะ สมในสภาพนักศึกษา เช่น ในที่คลับ บาร์ เพราะอยากรู้อยากเห็น					
43. นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทาง วิทยาลัยกำหนด เพราะเห็นว่าไม่					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการและคลังข้อมูลฯ โทร. 0-2218-7000

สาเหตุของพฤติกรรมบกพร่องต่อระเบียบ วินัยของนักเรียน - นักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านความประพฤติ (ต่อ)					
44. นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทาง วิทยาลัยกำหนด เพราะ ไม่ชอบ กิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น
45. นักศึกษาหลบเลี่ยงกิจกรรมที่ทาง วิทยาลัยกำหนด เพราะ เห็นว่า ไม่เป็นประโยชน์ น่าเบื่อหน่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายอำพร ทองนุช

ประวัติส่วนตัว เกิดวันที่ 22 กรกฎาคม 2493 ที่ตำบลบรบือ อำเภอบรบือ
จังหวัดมหาสารคาม

ประวัติการศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสารคามพิทย
มัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีพ (ม.ศ.6 ช่างยนต์)
โรงเรียนช่างกลพระนครเหนือ
ประกาศนียบัตรครุมัธยมวิชาชีพ (ปม.วส. ช่างยนต์ วิทยาลัยครู
อาชีวศึกษา
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม (ค.อ.บ เครื่องกล) สถาบันเทคโนโลยี
ราชมนคล
ศึกษาดูงาน การจัดการอาชีวศึกษา ณ ประเทศฟิลิปปินส์

ประวัติรับราชการ พ.ศ. 2517 ครูตรี โรงเรียนการช่างสมุทรสาคร
พ.ศ. 2520 อาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนเทคนิคสมุทรสาคร
พ.ศ. 2526 อาจารย์ 1 ระดับ 5 วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร
พ.ศ. 2532 ผู้ช่วยผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาบุรี
พ.ศ. 2535 ผู้ช่วยผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม
พ.ศ. 2540 ทำหน้าที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพอัมพวา
อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้